

ความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร

โดย

นายวาทิตต์ ทรวดทรง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2557

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร

โดย

นายวาทิตต์ ทรวอดทรง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2557

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE FEASIBILITY STUDY OF PIG FARM ONE STOP BUSINESS

By

Mr. Watit Zuadzong

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

Master of Arts Program in Public and Private Management

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2014

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “ความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร ” เสนอโดย นายวาทิตต์ ทรวดทรง เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ชารัทสนวงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ จันทิก

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ประสพชัย พสุนนท์)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระ กุศลสวัสดิ์)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ จันทิก)

...../...../.....

56601318: สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

คำสำคัญ: ความเป็นไปได้/ฟาร์มสุกร/ครบวงจร

วาทิตต์ ทรวดทรง: ความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผศ.ดร.ธีระวัฒน์ จันทิก. 120 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาด้านทุนจากการประกอบการของธุรกิจฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร ที่จะนำไปสู่การสร้างสมมติฐานรายจ่าย ศึกษาโครงสร้างเพื่อนำไปสู่การสร้างสมมติฐานรายได้ วิเคราะห์ความเป็นไปได้ของโครงการลงทุน นำเสนอรายงานทางการเงิน โดยศึกษาแหล่งที่มาของรายได้ ต้นทุน ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง พร้อมอัตราผลตอบแทนที่ได้รับ ศึกษาถึงการดำเนินงานธุรกิจในด้าน โครงสร้างการลงทุน และการประกอบกิจการของฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรในพื้นที่จังหวัดลพบุรี

จากผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 4 ราย ผลวิจัยพบว่า ฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 31-40 มีระดับการศึกษาส่วนใหญ่ประถมศึกษา มีประสบการณ์การเลี้ยงสุกรมากกว่า 10 ปี โครงการฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรมีระยะเวลาคืนทุนเฉลี่ย 3.1 ปี กำไรสุทธิปีแรกเท่ากับ 8,852,614.23 บาท กระแสเงินสดสุทธิหลังภาษีสะสมตลอดอายุโครงการลงทุน 15 ปี ของฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรเท่ากับ 122,049,697.44 บาท IRR ปีที่ 15 เท่ากับ 48.18% NPV เท่ากับ + 66,020,894.37บาท

สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ปีการศึกษา 2557

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

56601318: MAJOR: PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT

KEY WORDS: CONJOINT ANALYSIS / PUTTHAWAS AREA / ELDERLY

WATIT ZUADZONG: THE FEASIBILITY STUDY OF PIG FARM ONE STOP BUSINESS. THESIS ADVISOR: ASST.PROF. THIRAWAT CHANTUK, Ph.D. 120 pp.

This research had 3 objectives : to study cost and structure of pig farm one stop business investment that led to making of expenditure hypothesis and revenue hypothesis and analyze the invested project feasibility, to present the financial report that studied the source of revenue, cost, expenditure and rate of return, to study the business operation about cost structure and pig farm one stop business operation in Lopburi area.

The results from 4 key informants were found that most entrepreneurs were male, 31-40 years old, primary education and 10 years experience. The pig farm one stop business project averaged pay back period for 3.1 years. The earnings of the first year was 8,852,614.23 baht. The net cash flows after tax surplus throughout 15 years of invested project life of pig farm one stop business was 122,049,697.44 baht. The 15th year of IRR was 48.18% and NPV was +66,020,894.37 baht.

Program of Public and Private Management

Graduate School, Silpakorn University

Student's signature

Academic Year 2014

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่องความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรสำเร็จ
ลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ จันทิก
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาแนะนำและให้คำปรึกษา ให้ความรู้ แนวคิด ตลอดจน
ตรวจข้อบกพร่อง แก้ไข ปรับปรุงงานวิจัย ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการดำเนินการวิจัย ให้สำเร็จ
สมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ประสพชัย พสุนนท์ อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระ
กุลสวัสดิ์ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นคณะกรรมการสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้ประกอบการฟาร์มสุกรเบ็ดเสร็จครบวงจร ที่ให้ความร่วมมือและ
เสียสละเวลาในการให้ข้อมูล และให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยเสมอ ๆ

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรทุกท่านที่
ให้ความร่วมมือในการประสานงาน และให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ด้วยดีเสมอมา

ท้ายสุดนี้ขอขอบพระคุณผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือส่งเสริม
สนับสนุนและเป็นกำลังใจให้ด้วยดีเสมอมาจนทำให้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้
ด้วยดี

สารบัญ

		หน้า
	บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
	บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
	กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
	สารบัญตาราง.....	ญ
	สารบัญภาพ.....	ฎ
	บทที่	
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	4
	สมมติฐานการศึกษา.....	5
	กรอบแนวคิดวิจัย.....	6
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2	วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	9
	แนวคิดเกี่ยวข้องกับธุรกิจการจัดการฟาร์มเลี้ยงสุกร.....	9
	พันธุ์สุกร.....	9
	การเลือกสถานที่ตั้งฟาร์มเลี้ยงสุกร.....	13
	การสร้างโรงเรือนสำหรับเลี้ยงสุกร.....	14
	การดูแลสุกร.....	19
	การสุขาภิบาลฟาร์มสุกร.....	27
	โรคสุกรที่สำคัญ.....	28
	ข้อกำหนดมาตรฐานฟาร์ม.....	31
	ประเภทของแรงงานที่ใช้ในการเลี้ยงสุกร.....	35
	ภาษีที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจฟาร์มเลี้ยงสุกร.....	36
	แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุน.....	37
	ความหมายของต้นทุน.....	37
	แนวคิดเกี่ยวกับการจัดทำรายงานงบการเงิน.....	44
	งบดุล.....	45

บทที่	หน้า
งบกำไรขาดทุน	45
งบดุลและงบกำไรขาดทุน.....	46
แสดงการเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้น.....	54
งบกระแสเงินสด	54
แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินค่าโครงการลงทุน	54
วิธีระยะเวลาคืนทุน (Payback Period Method: PB).....	55
วิธีอัตราผลตอบแทนจากโครงการ (Internal Rate of Return Method: IRR)	57
วิธีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value : NPV)	59
วิธีดัชนีการทำกำไร (Profitability Index Method : PI).....	60
แนวคิดเกี่ยวกับการประกอบการ	61
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	63
3 วิธีดำเนินการวิจัย	68
ประชากร	68
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	68
ข้อมูลปฐมภูมิ.....	68
ข้อมูลทุติยภูมิ	69
การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล	69
การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล(data triangulation)	69
การตรวจสอบสามเส้าด้านผู้วิจัย (investigator triangulation)	70
การตรวจสอบสามเส้าด้านทฤษฎี (theory triangulation)	70
การตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล (Methodological triangulation).....	70
วิธีดำเนินการวิจัยและเครื่องมือในการวิจัย	70
วิธีดำเนินการศึกษา	70
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	71
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	72
คำอธิบาย Flow chart.....	75

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
ส่วนที่ 1 ประวัติผู้ให้สัมภาษณ์และข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์.....	76
ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์เงินลงทุนในการเลี้ยงสุกร.....	81
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการเลี้ยงสุกร	88
ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ความเป็นไปในการลงทุน.....	89
5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	97
สรุปผลการศึกษา.....	97
ส่วนที่ 1 ประวัติผู้ให้สัมภาษณ์และข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์	97
ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์เงินลงทุนในการเลี้ยงสุกร	98
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการเลี้ยงสุกร	98
ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ความเป็นไปในการลงทุน	98
อภิปรายผล	99
สภาพการเลี้ยงสุกร	99
การวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการลงทุน	100
การวิเคราะห์ความคุ้มค่าในการลงทุน.....	100
ข้อเสนอแนะ.....	100
ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ประกอบการ	100
ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป.....	101
รายการอ้างอิง.....	102
ภาคผนวก.....	105
ภาคผนวก ก แบบสัมภาษณ์	106
ภาคผนวก ข ภาพสิ่งก่อสร้างและอุปกรณ์ในการเลี้ยงสุกร	114
ประวัติผู้วิจัย.....	120

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนการผลิตสุกรและการบริโภครวม	2
2	ภาษีเงินได้ (อัตราภาษีเงินได้ส่วนบุคคล)	37
3	แสดงทิศทางการวิจัย	67
4	จำนวนและร้อยละของการแบ่งข้อมูลตามเพศ	78
5	จำนวนและร้อยละของการแบ่งข้อมูลตามอายุ	78
6	จำนวนและร้อยละของการแบ่งข้อมูลตามระดับการศึกษา.....	79
7	จำนวนร้อยละของการทำอาชีพเสริม	79
8	จำนวนและร้อยละประสบการณ์การเลี้ยงสุกร	80
9	จำนวนร้อยละลักษณะโรงเรือนที่ใช้เลี้ยงสุกร.....	80
10	จำนวนร้อยละของขนาดพื้นที่ฟาร์มสุกร.....	80
11	จำนวนร้อยละของจำนวนแรงงาน.....	81
12	เงินลงทุนก่อสร้างโรงเรือนและสิ่งก่อสร้างของฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบ วงจรที่มีขนาดกำลังการผลิตที่จำนวน 500 ตัว	82
13	เงินลงทุนซื้อเครื่องมือและอุปกรณ์ในการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร ที่ กำลังการผลิตจำนวน 500 ตัว.....	83
14	เงินลงทุนระหว่างงวดในการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร.....	84
15	แสดงค่ายาและวัคซีน จำแนกตามระยะการเลี้ยงสุกร	85
16	แสดงค่าอาหารสุกรโดยเฉลี่ยจำแนกตามระยะการเลี้ยงสุกร.....	86
17	ค่าเฉลี่ยของ ต้นทุน ค่าใช้จ่าย	87
18	ค่าเฉลี่ยผลตอบแทนจากการเลี้ยงสุกร	88
19	งบกระแสเงินสดสุทธิตายปีของฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร.....	92
20	ระยะเวลาคืนทุนของฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรแบบไม่คำนึงถึงค่าปัจจุบัน ของเงิน (Pay Back Period : PB).....	94
21	การวิเคราะห์ความเป็นความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จ ครบวงจรแบบค่าถึงค่าปัจจุบันของเงิน	94
22	สรุปผลการวิเคราะห์วิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินความเป็นไปได้ในการลงทุน ธุรกิจฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร	95

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดวิจัย	6
2	สุกรพันธุ์ดาร์จไวท์.....	10
3	สุกรพันธุ์แลนด์เรซ.....	11
4	สุกรพันธุ์คูรอคเจอร์ซี่.....	12
5	การผสมสายพันธุ์สุกร	12
6	โรงเรือนสุกรระบบเปิด	14
7	โรงเรือนสุกรระบบปิด.....	15
8	คอกสุกรพ่อพันธุ์.....	17
9	คอกสุกรแม่พันธุ์ (อุ้มท้องและท้องว่าง).....	17
10	คอกคลอดและเลี้ยงลูก	18
11	คอกอนุบาล	18
12	Flow chart การทำวิทยานิพนธ์.....	74
13	ภาพสิ่งก่อสร้างและอุปกรณ์ในการเลี้ยงสุกร ชุดที่ 1.....	115
14	ภาพสิ่งก่อสร้างและอุปกรณ์ในการเลี้ยงสุกร ชุดที่ 2.....	116
15	ภาพสิ่งก่อสร้างและอุปกรณ์ในการเลี้ยงสุกร ชุดที่ 3.....	117
16	ภาพสิ่งก่อสร้างและอุปกรณ์ในการเลี้ยงสุกร ชุดที่ 4.....	118
17	ภาพสิ่งก่อสร้างและอุปกรณ์ในการเลี้ยงสุกร ชุดที่ 5.....	119

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในอดีตที่ผ่านมาเกษตรกรมักเลี้ยงสุกรเป็นอาชีพเสริมโดยเลี้ยงไว้ได้ขุนบ้านหรือหลังบ้าน อาหารที่ใช้เลี้ยงสุกรจะมีรำข้าว ปลายข้าวที่ได้จากการทำนา พืชผักสวนครัวที่ปลูก และเศษอาหารจากการบริโภค ซึ่งผลดีของการเลี้ยงสุกรด้วยวิธีนี้คือเกษตรกรไม่ต้องลงทุนมาก ใช้แรงงานตนเองไปเรื่อย ๆ จนถึงเวลาส่งขาย แต่ก็มีผลเสียคือ สุกรมีการเจริญเติบโตช้า ใช้เวลาเลี้ยงนาน อัตราการแลกอาหารเป็นเนื้อต่ำ (จิต โสภณ บุญประเสริฐและคณะ, 2555) แต่ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นการเลี้ยงสุกรเชิงธุรกิจระดับอุตสาหกรรมที่มีการผลิตสุกรแบบครบวงจร โดยเพิ่มเทคโนโลยีขยายการเลี้ยงสุกรตามหลักวิชาการ พัฒนาสายพันธุ์จากโดยนำเข้าสายพันธุ์สุกรและเทคโนโลยีจากต่างประเทศ เพื่อเพิ่มผลผลิตให้เพียงพอกับความต้องการของประชากรที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นตามความนิยมบริโภคที่ใช้เนื้อสุกรเป็นวัตถุดิบในการประกอบอาหารประจำวันบริโภคเกือบทุกครัวเรือน นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาแปรรูปเนื้อสุกรเป็นผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปได้มากมายหลายชนิดทั้งอาหารพื้นบ้านและนานาชาติ จนเป็นผลิตภัณฑ์สินค้าส่งออกที่สำคัญ (บุญยัง สรวงท่าไม้, 2554)

ปัจจุบันพบว่าประชากรของประเทศไทยเพิ่มขึ้นทุก ๆ ปี ทำให้อาหารจากธรรมชาติประเภทเนื้อสัตว์เริ่มไม่พอเพียง ประกอบกับการพัฒนาการเลี้ยงไก่เพื่อผลิตไข่มีความก้าวหน้ามากขึ้น จึงมีการณรงค์ให้บริโภคไข่วันละฟอง จากแนวคิดนี้จึงเป็นจุดเริ่มต้นที่ว่า ถ้ามีเกษตรกรมีการนำสุกรมาเลี้ยงเช่นเดียวกับการเลี้ยงไก่จะทำได้หรือไม่ และหากกรณีที่ไม่สามารถเลี้ยงได้จะมีแนวทางในการปรับปรุงพันธุ์และความรู้ทางด้านอาหารสัตว์จึงเริ่มต้นขึ้น (วันดี ทาตระกูล, 2548: 5-7) สุกรที่เลี้ยงในปัจจุบันได้ถือกำเนิดตั้งแต่ในยุคหินใหม่ (0Neolithic Age or New Stone Age) สุกรในอดีตมีรูปร่างเล็ก อยู่รวมกันเป็นฝูงใหญ่ หากินโดยอาศัยรากไม้ ใบพืชและหญ้าในป่า เมื่อมนุษย์ได้นำสุกรมาเลี้ยงติดต่อกันเป็นเวลานานมากขึ้นพฤติกรรมต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงไปจนมีความเชื่อ จนสามารถเป็นสัตว์เลี้ยงที่มีความสำคัญมากชนิดหนึ่งของโลกในปัจจุบัน) โดยมีบรรพบุรุษจากสุกรป่าแถบยุโรปและสุกรป่าแถบเอเชีย ชนชาติแรกที่มีการเลี้ยงสุกร คือ ประเทศจีน ซึ่งได้เริ่มเลี้ยงสุกรเป็นเวลากว่า 7,000 ปี สุกรจากทวีปยุโรปได้แพร่กระจายเข้าไปในเขตอเมริกาโดยโคลัมบัส (ปีที่พบดินแดนใหม่) ส่วนประเทศไทยเริ่มเลี้ยงโดยชาวจีนที่อยู่ในประเทศไทย โดยเลี้ยงเพื่อเป็นอาหารและอาชีพเสริม เป็นสุกรพันธุ์พื้นเมือง เช่น พันธุ์ไหหลำ เป็นต้น (บัญญัติ ธาตุชัย, 2552)

ตารางที่ 1 จำนวนการผลิตสุกรและการบริโภค

รายการ	2551	2552	2553	2554	2555	2556	2557
การผลิต							
จำนวน (ล้านตัว)	10.50	10.20	11.50	12.50	13.90	16.20	15.80
ปริมาณการผลิต (พันตัน)	794.85	772.14	870.55	946.25	1,052.23	1,226.34	1,196.06
การนำเข้าพันธุ์ (ตัว)	257.00	39.0	414.0	804.0	1,360.0	N/A	N/A
การบริโภคภายในประเทศ (พันตัน)	782.57	761.14	857.69	929.82	1,036.03	1,208.34	1,176.06
การบริโภคต่อคนต่อปี (กิโลกรัม)	12.34	12.00	13.03	14.13	15.46	18.36	17.87
การส่งออกเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์							
ปริมาณ (พันตัน)	12.28	11.00	12.86	16.43	16.20	18.00	20.00
มูลค่า (ล้านบาท)	2,530.0	2,517.0	2,751.0	3,703.0	3,359.0	3,430.0	3,805.0
สัดส่วนการส่งออกต่อการผลิต (%)	1.54	1.42	1.48	1.74	1.54	1.47	1.67

ที่มา: สมาคมผู้ผลิตและแปรรูปสุกรเพื่อการส่งออก, อุตสาหกรรมการผลิตเนื้อสุกร, เข้าถึงเมื่อ 22 กรกฎาคม 2557, เข้าถึงได้จาก <http://www.thaiswine.org/tabid/168/articleType/CategoryView/categoryId/190.aspx>

หากพิจารณาจำนวนการผลิตสุกรและการบริโภคในตารางที่ 1 ประเทศไทยในปี 2551-2557 มีการขยายการผลิตถึงระดับอุตสาหกรรม เนื่องจากประเทศไทยเป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบอาหารสัตว์ และมีทรัพยากรที่เอื้ออำนวยต่อการผลิตสุกรเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตามการพัฒนาอุตสาหกรรมเลี้ยงสุกรทั้งระบบยังคงต้องอาศัยการวางแผนและการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปสู่การจัดการระบบการผลิตและการตลาดให้สอดคล้องกัน รวมไปถึงการศึกษาวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการแปรรูปเนื้อสุกรเพื่อเพิ่มมูลค่าในการส่งออกอันเป็นการสร้างเสถียรภาพทางด้านปริมาณและราคาสำหรับผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการผลิตสุกรจะได้รับ รวมถึงการวางแผน การคาดคะเนทางด้านอุปสงค์และอุปทานสุกร และแนวทางจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมการผลิตสุกรที่ปลอดภัย ซึ่งจะจะช่วยส่งเสริมเพิ่มโอกาสในการส่งออกสุกรและผลิตภัณฑ์ไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

ทั้งนี้โอกาสและอุปสรรคในการขยายตลาดผลิตภัณฑ์สุกรของไทยในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community) ไทยนับเป็นประเทศที่มีศักยภาพในการขยายตลาดส่งออกในภูมิภาคอาเซียน ทั้งในรูปของสุกรมีชีวิต (สุกรพันธุ์ และลูกสุกรขุน) เนื้อสุกร และผลิตภัณฑ์สุกร เนื่องจากมีความพร้อมในการขยายปริมาณการผลิตเพื่อรองรับความต้องการที่ขยายตัวอย่างรวดเร็วในภูมิภาคนี้ จากปัจจุบันที่ไทยมีปริมาณการผลิตอยู่ที่ 10-12 ล้านตัว/ปี และการเลี้ยงร้อยละ 75 เป็นการเลี้ยงของเกษตรกรรายย่อย ที่เหลืออีกร้อยละ 25 เป็นการเลี้ยงในลักษณะฟาร์มขนาดใหญ่เพื่อการค้าหรือการเลี้ยงลักษณะลูกเฒ่า (การเลี้ยงในระบบประกันราคากับโรงงานแปรรูป

สุกร) คาดว่าในอนาคตการเลี้ยงจะเข้าสู่ระบบการเลี้ยงเป็นฟาร์มขนาดใหญ่หรือการเลี้ยงลักษณะลูกเล้ามากขึ้น ซึ่งทำให้มีการยกระดับมาตรฐานการจัดการฟาร์มสุกร และสามารถขยายปริมาณการผลิตเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานเพื่อกัมพูชา (เวียดนาม) มีการนำเข้าสุกรมีชีวิตและนำเอาระบบการจัดการฟาร์ม ไปเป็นแบบอย่างเพื่อยกระดับฟาร์มสุกรในแต่ละประเทศ รัฐบาลสนับสนุนการขยายตลาดส่งออกสุกร โดยการจัดทำยุทธศาสตร์การค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน 4 ประเทศ คือ กัมพูชา ลาว เวียดนาม และพม่า สำหรับในอนาคต กระทรวงพาณิชย์จะเสนอคณะกรรมการนโยบายพัฒนาสุกรและผลิตภัณฑ์ พิจารณากำหนดนโยบายดูแลด้านการผลิตให้ปริมาณผลผลิตสุกรมีเสถียรภาพสอดคล้องกับตลาดรองรับทั้งในประเทศและต่างประเทศ และกำหนดราคาขั้นสูงและขั้นต่ำของสุกรมีชีวิตเพื่อให้เกษตรกรจำหน่าย เพื่อรักษาเสถียรภาพราคาสุกรให้ผู้เลี้ยงสุกรมีความมั่นคงในอาชีพ และผู้บริโภคได้รับความเป็นธรรมในด้านราคา

โดยสรุป ผู้ประกอบการในธุรกิจสุกรของไทยมีความได้เปรียบอย่างมากในการจะขยายการส่งออกสุกรและผลิตภัณฑ์เข้าไปในตลาด ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community) ด้วยความได้เปรียบในเรื่องการยอมรับในมาตรฐานการผลิตตั้งแต่ระดับฟาร์มไปจนถึงโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์ ความได้เปรียบในเรื่องระยะทางการขนส่ง รวมทั้งธรรมเนียมการบริโภคที่คล้ายคลึงกัน (รูปแบบ ผลิตภัณฑ์และรสชาติ) ทำให้ตลาดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community) ยอมรับเนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์จากไทย แม้ว่าปริมาณการผลิตของไทยยังเป็นอันดับ 4 รองจากเวียดนาม พม่าและฟิลิปปินส์ แต่ไทยมีอัตราการบริโภคภายในประเทศที่อยู่ในระดับต่ำกว่า และยังสามารถขยายการผลิตเพื่อการส่งออกได้อีก เพื่อรองรับความต้องการที่เพิ่มขึ้นจากประเทศกัมพูชา และลาว รวมทั้งรัฐบาลและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องเร่งขยายการส่งออก (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2555)

จากสาเหตุดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ประเทศไทยยังคงต้องบริโภคเนื้อสุกรที่ปริมาณมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงเล็งเห็น โอกาสที่จะศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับฟาร์มสุกรแบบครบวงจร ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบการเลี้ยงสุกรแบบครบวงจรต้องใช้เงินลงทุนและมีข้อจำกัดในการลงทุนที่แต่ต่างกัน รวมถึงผลตอบแทนจากการลงทุนของแต่ละรูปแบบการเลี้ยงสุกรก็แตกต่างกันด้วย ดังเพื่อให้ทราบถึงรูปแบบของการเลี้ยงสุกรแบบครบวงจรที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงต้องอาศัยวิธีการวิเคราะห์การลงทุนเพื่อพัฒนารูปแบบการค้าสุกรแบบครบวงจร

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อจัดทำสมมติฐานรายได้และรายจ่ายของโครงการลงทุนฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรด้วยการประยุกต์เทคนิคการวิจัยเอกสารและการสัมภาษณ์เชิงลึกกับเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร
2. เพื่อจัดทำรายงานทางการเงินและอัตราส่วนทางการเงินสำหรับตัดสินใจลงทุนในโครงการ ฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร
3. เพื่อวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินสำหรับตัดสินใจลงทุนในธุรกิจฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการลงทุนในธุรกิจฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร ผู้วิจัยมีขอบเขตในการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาสภาพการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรในจังหวัดลพบุรี โดยศึกษาตั้งแต่การเตรียมโรงเรือน การเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์ การอนุบาลและดูแลสุกร จนกระทั่งเป็นสุกรขุน จนถึงปัญหาและอุปสรรคในการเลี้ยงสุกร

ศึกษาความคุ้มค่าของการลงทุนโครงการ โดยเอาทฤษฎีทางการเงินเข้ามาคำนวณหาความคุ้มค่าทางการเงิน โดยจะวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร คือ ระยะการคืนทุน (PB) อัตราผลตอบแทน (IRR) มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) และดัชนีการทำกำไร (PI) ศึกษาเงินลงทุนจากการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร โดยศึกษาฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร ซึ่งเงินลงทุนจะประกอบด้วย เงินลงทุนในการก่อสร้างโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง เงินลงทุนซื้ออุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร และค่าพ่อแม่พันธุ์

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ ผู้ประกอบการที่เลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรในจังหวัดลพบุรี จำนวน 4 ราย เนื่องจากฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรมีการลงทุนที่สูงจึงทำให้มีผู้ประกอบการน้อยราย โดยการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรถึง ต้นทุนต่างๆ และรายได้ ค่าใช้จ่าย ในการเลี้ยงสุกร

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลต่าง ๆ จากผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรในจังหวัดลพบุรี จากผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 4 ราย

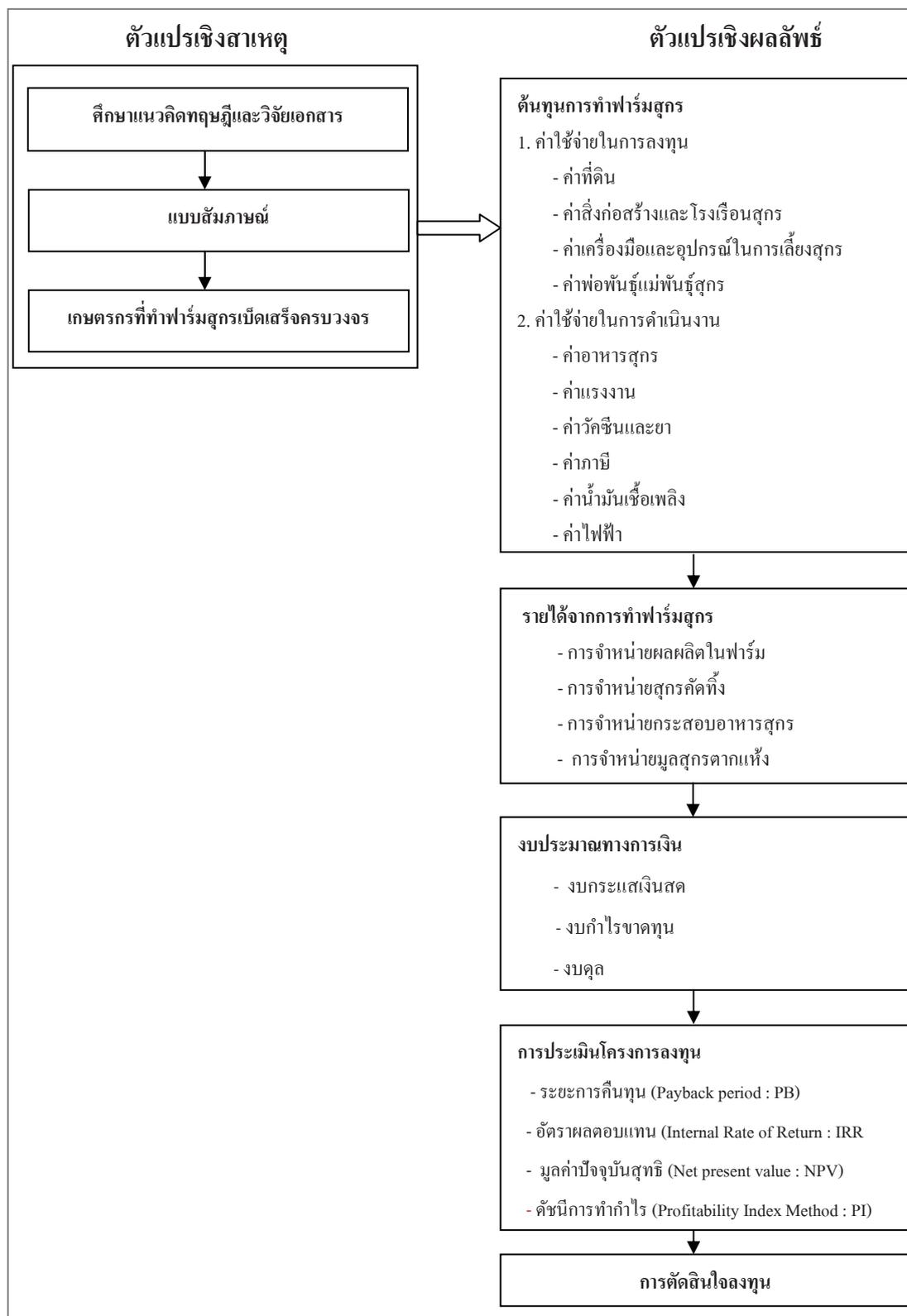
4. ขอบเขตด้านระยะเวลาและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเริ่มศึกษาข้อมูลเบื้องต้นตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ. 2557 จากนั้นจึงนำข้อมูลมาออกแบบสัมภาษณ์การวิจัย

สมมติฐานการศึกษา

โครงการศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจการจัดการฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรมีความคุ้มค่าในการลงทุนหรือไม่

กรอบแนวคิดวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดวิจัย

ผู้วิจัยการได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และวิจัยเอกสารก่อนเพื่อจัดทำแบบสัมภาษณ์ และนำแบบสัมภาษณ์นี้ไปสัมภาษณ์เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างที่ทำธุรกิจฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรในจังหวัดลพบุรี จึงได้มาเป็นตัวแปรเชิงสาเหตุ เมื่อผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลที่ได้ไปสัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่ทำฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรในจังหวัดลพบุรี จึงได้มาเป็น ตัวแปรเชิงผลลัพธ์ ในที่นี้ได้แก่ ต้นทุนการทำฟาร์มสุกรรูปของค่าใช้จ่ายในการลงทุน ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน เช่น ที่ดิน ค่าสิ่งก่อสร้าง ค่าเครื่องมือและอุปกรณ์ ฯลฯ รายได้จากการทำฟาร์มสุกร เช่น การจำหน่ายลูกสุกร การจำหน่ายสุกรคัดทิ้ง ฯลฯ งบประมาณทางการเงิน และการประเมินโครงการลงทุน ซึ่งการวิเคราะห์ความคุ้มค่าของการลงทุนจะคำนวณ ระยะการคืนทุน อัตราผลตอบแทน มูลค่าปัจจุบันสุทธิ ค่าดัชนีกำไร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อแนวทางให้กับบุคคลทั่วไปที่ต้องการหาความรู้เกี่ยวกับการลงทุนเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร
2. ทำให้ทราบถึงวิธีและขั้นตอนในการคำนวณเงินลงทุนและผลตอบแทนจากการลงทุน เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการตัดสินใจวางแผนจัดทำโครงการลงทุนเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความเป็นไปได้ (Feasibility)** หมายถึง การศึกษา วิเคราะห์ ข้อมูลต่าง ๆ ที่จำเป็นเพื่อเป็นการแสดงถึงเหตุผลที่จะสนับสนุนถึงความเหมาะสมของโครงการลงทุน สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้จริงให้ผลประโยชน์ตอบแทนคุ้มค่าต่อการลงทุน ในที่นี้คือ การลงทุนในโครงสร้างฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร
2. **ฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร** หมายถึง ฟาร์มที่เลี้ยงสุกรพ่อแม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกสุกรและเลี้ยงดูอย่างต่อเนื่องจนเติบโตเป็นสุกรขุน ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรที่พื้นตำบลโคกตูม จังหวัดลพบุรี ในที่นี้ หมายถึง ชื่อพ่อแม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกสุกรและเมื่อได้ลูกมาเลี้ยงลูกสุกรจนน้ำหนักประมาณ 20 กิโลกรัม นำส่งไปเลี้ยงต่อในฟาร์มสำหรับสุกรขุนเมื่อมีน้ำหนัก 100 กิโลกรัมต่อตัว จึงจำหน่ายให้กับพ่อค้าสุกรต่อไป
3. **การลงทุน** หมายถึง การใช้จ่ายเงินในรูปแบบเงินสด ในการเลี้ยงสุกร โดยมุ่งหวังจะได้รับผลกลับคืนมาในรูปแบบผลตอบแทนจากการลงทุน

4. ผลตอบแทนจากการลงทุน หมายถึง ผลตอบแทนที่ได้รับจากการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร โดยพิจารณาผลตอบแทนจากการลงทุนอยู่ในรูปของอัตราผลตอบแทน (IRR)

5. ความคุ้มค่าของโครงการ หมายถึง ผลที่ได้รับจากการดำเนินโครงการ ตามลักษณะของแต่ละโครงการ โดยโครงการจะมีความคุ้มค่าก็ต่อเมื่อ ผลที่ได้รับมีมูลค่า สูงกว่า ต้นทุนของทรัพยากรที่ต้องใช้เพื่อการลงทุนในโครงการ และ รวมกับผลกระทบด้านลบที่เกิดขึ้น ตลอดจนเป็นที่ยอมรับแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ในที่นี้ หมายถึง ความคุ้มค่าที่จะลงทุนทำฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรหรือไม่

6. การตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่ง จากหลาย ๆ ทางเลือกที่ได้พิจารณา หรือประเมินอย่างดีแล้วว่า เป็นทางให้ความคุ้มค่าของโครงการ ในที่นี้ หมายถึง การตัดสินใจลงทุนฟาร์มสุกรเบ็ดเสร็จครบวงจร

7. อัตราส่วนทางการเงิน (Financial ratio) หมายถึง การนำตัวเลขที่อยู่ในงบการเงินมาหาอัตราส่วน เพื่อใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกิจการอื่นเพื่อช่วยให้วิเคราะห์ประเมินผลการดำเนินงาน แนวโน้ม และความเสี่ยง ในที่นี้หมายถึงการนำข้อมูลจากสมมติฐานทางการเงินที่จัดทำขึ้นของโครงการลงทุนในโครงสร้างตลาดผู้ขายน้อยรายของธุรกิจร้านขายยามาหา อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน อัตรากำไรขั้นต้น อัตรากำไรจากการดำเนินงาน และอัตรากำไรสุทธิ

8. รายงานทางการเงิน หมายถึง รายงานทางการเงินที่แสดงฐานะทางการเงิน และผลการดำเนินงานของกิจการ ในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง ณ วันสิ้นงวดบัญชี อาจจะเป็นระยะเวลา 3 เดือน 6 เดือน หรือ 1 ปี ในที่นี้หมายถึงรายงานทางการเงินที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นเพื่อเป็นสมมติฐานทางการเงินในการประกอบธุรกิจฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีตลอดจนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจการจัดการฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรเพื่อเป็นแนวทางการวิจัย ซึ่งมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวข้องกับธุรกิจการจัดการฟาร์มเลี้ยงสุกร
2. แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุน
3. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดทำรายงานงบการเงิน
4. แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินค่าโครงการลงทุน
5. แนวคิดเกี่ยวกับการประกอบการ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวข้องกับธุรกิจการจัดการฟาร์มเลี้ยงสุกร

ปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการเลี้ยงสุกร ซึ่งมีผลต่อประสิทธิภาพการผลิต ต้นทุนและผลตอบแทนจากการเลี้ยงสุกร ตลอดไปจนถึงปัญหาและอุปสรรคในการเลี้ยงสุกร ปัจจัยแวดล้อมดังกล่าวสามารถสรุปได้ดังนี้ (วิญญู วาสนกมล, 2551)

1.1 พันธุ์สุกร

สำหรับสายพันธุ์ที่นิยมเลี้ยงเพื่อการค้าของประเทศไทยในปัจจุบันนั้น นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2500 เป็นต้นมา การปรับปรุงพันธุ์สุกรของประเทศไทยพัฒนาก้าวหน้าไปมาก ทั้งภาครัฐและเอกชนโดยเฉพาะภาคเอกชนแล้วฟาร์มสุกรขนาดใหญ่และบริษัทที่ทำธุรกิจเกี่ยวกับสุกรจำนวนมากหลายรายมีการแข่งขันกัน โดยการนำสุกรพันธุ์จากต่างประเทศเข้ามาปรับปรุงพันธุ์โดยมี วัตถุประสงค์ที่จะทำให้สุกรที่เลี้ยงมีคุณภาพที่ดีและเป็นที่ต้องการของตลาด รวมถึงทำให้สามารถทนทานต่อโรคในเมืองเขตร้อนและปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมภายในประเทศได้ สำหรับสายพันธุ์ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ ซึ่งมีความสำคัญในทางเศรษฐกิจภาคปศุสัตว์ของประเทศและนิยมเลี้ยงกันในปัจจุบัน ได้แก่

1.1.1 สุกรพันธุ์ลาร์จไวท์ (Large White)

มีถิ่นกำเนิดในประเทศอังกฤษ เป็นสุกรประเภทเบคอน ถูกนำมาเลี้ยงในประเทศไทยตั้งแต่พ.ศ.2482 เป็นลูกผสมของพันธุ์ยอร์กเชียร์ (Yorkshire) กับพันธุ์แลงเคสเตอร์ (Leicester) และได้ปรับปรุงพันธุ์มาจนกลายเป็นพันธุ์ลาร์จไวท์ ลักษณะทั่วไป สีขาวตลอดลำตัว อาจมีจุดดำบ้างไม่ถือเป็นข้อตำหนิ หูตั้ง หัวโตขนาดปานกลาง จมูกยาว ลำตัวยาวและลึก กระดูกใหญ่ ใหญ่หนา พื้นท้องขนานกับพื้นดิน หลังและเอวแคบ มันใต้ผิวหนังบาง ขนาดโตเต็มที่ตัวผู้มีน้ำหนัก 320-450 กิโลกรัม ตัวเมียมีน้ำหนัก 230-360 กิโลกรัม เป็นสุกรที่มีอัตราการเจริญเติบโตเร็ว ประสิทธิภาพการใช้อาหารดี แข็งแรง ให้ลูกดก แม่สุกรให้ลูกประมาณ 10-15 ตัวต่อครอกเลี้ยงลูก

เก่ง คุณภาพซากดี ขาแข็งแรง นิยมใช้เป็นพ่อแม่พันธุ์สำหรับผลิตสุกรพันธุ์ลูกผสม 2 สาย เพื่อเป็นแม่พันธุ์หรือสุกรขุนส่งตลาด

ภาพที่ 2 สุกรพันธุ์ลาร์จไวท์

1.1.2 สุกรพันธุ์แลนด์เรซ (Landrace)

มีถิ่นกำเนิดในประเทศเดนมาร์ก ปรับปรุงจากสุกรพันธุ์ลาร์จไวท์ของอังกฤษ และสุกรพันธุ์พื้นเมืองของเดนมาร์กเอง และได้รับการรับรองเป็นพันธุ์แท้ตั้งแต่พ.ศ. 2433 สุกรพันธุ์แลนด์เรซถูกนำไปปรับปรุงพันธุ์ในหลายประเทศ จนได้พันธุ์แท้ของประเทศเหล่านั้น แล้วได้ชื่อประเทศผู้ปรับปรุงนำหน้าเข้าไป เช่น อเมริกันแลนด์เรซ เบลเยียม-แลนด์เรซ เป็นต้น ถูกนำมาเลี้ยงในประเทศไทยปีพ.ศ.2506 ลักษณะทั่วไป สีขาวตลอดลำตัว (อาจมีจุดดำบ้างถือเป็นเรื่องธรรมดา) หูใหญ่ปรก หัวเล็กเรียว ไม่มีรอยย่น จมูกยาว ลำตัวยาวมากและลึก (สุกรพันธุ์นี้มีซี่โครงมากกว่าพันธุ์อื่น 1 คู่ อาจมี 16-17 คู่) ใหญ่กว้างและหนา สะโพกโตเห็นเด่นชัด ขาสั้นเตี้ย ขนาดโตเต็มที่ตัวผู้มีน้ำหนัก 320-400 กิโลกรัม ตัวเมียมีน้ำหนัก 250-340 กิโลกรัม เป็นสุกรที่มีอัตราการ

เจริญเติบโตรวดเร็ว ประสิทธิภาพการใช้อาหารดีมาก ให้ลูกดก เลี้ยงลูกเก่ง ให้น้ำนมดี คุณภาพซากดี เนื้อนุ่ม ไขมันน้อยและมีไขมันที่บริเวณสันหลังบาง ให้เนื้อส่วนเบคอนมาก แต่มีข้อเสียตรงข้อขาอ่อนและไม่ทนทานต่ออาหารคุณภาพไม่ดี นิยมใช้เป็นแม่พันธุ์ในการผลิตสุกรพันธุ์ลูกผสม 2 สาย เพื่อเป็นสุกรแม่พันธุ์ เพราะมีเต้านมมาก เต้านมแต่ละเต้าห่างกัน สะดวกในการให้ลูกดูนม

ภาพที่ 3 สุกรพันธุ์แลนด์เรซ

1.1.3 สุกรพันธุ์ดุรอคเจอร์ซี่ (Duroc Jersey)

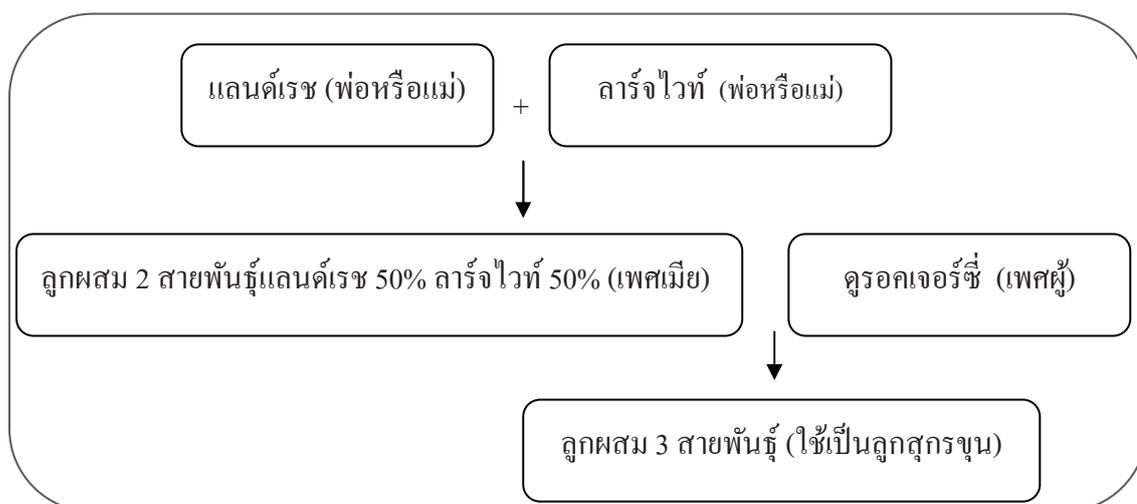
มีถิ่นกำเนิดทางตะวันออกเฉียงเหนือของสหรัฐอเมริกา เดิมเรียกว่าดุรอคเจอร์ซี่ (Duroc Jersey) ไม่ทราบต้นตระกูลแน่นอน ได้รับการรับรองเป็นพันธุ์แท้เมื่อพ.ศ. 2428 ลักษณะทั่วไป สีน้ำตาลแดง บางตัวสีจางจนเป็นสีเหลืองทอง หูปรกเล็กน้อย หัวโตพอสมควร จมูกไม่ยาวนัก หน้ายาวปานกลาง ลำตัวสั้นและหนา ไหล่และสะโพกหนาและกว้างอย่างเด่นชัด หลังโค้งกว่าพันธุ์อื่น ถ้าให้อาหารมากจะอ้วนมาก ขนาดโตเต็มที่ตัวผู้มีน้ำหนัก 300-450 กิโลกรัม ตัวเมียมีน้ำหนัก 270-320 กิโลกรัม เป็นสุกรที่มีอัตราการเจริญเติบโตเร็ว มีประสิทธิภาพการใช้อาหารดี แข็งแรง สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดี เลี้ยงลูกไม่เก่ง ให้ลูกดกพอสมควร คุณภาพซากดี นิยมใช้เป็นสายพ่อพันธุ์สำหรับผสมพันธุ์เพื่อเลี้ยงเป็นสุกรขุน เนื่องจากให้ลูกที่เลี้ยงง่ายและโตเร็ว

ภาพที่ 4 สุกรพันธุ์ดูรอคเจอร์ซี่

1.1.4 การปรับปรุงพันธุ์เพื่อผลผลิตสุกรขุน

การเลี้ยงสุกรสายพันธุ์แท้พันธุ์ใดพันธุ์หนึ่งมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ดังนั้นจึงนิยมนำสุกรสายพันธุ์แท้มาผสมข้ามพันธุ์ เพื่อให้ลูกสุกรที่เกิดขึ้นมีลักษณะของเฮตโรซิสโรซีต (Heterosis) หรือ ไฮบริดวิกเกอร์ (Hybird) กล่าวคือ การนำลูกสุกรที่เกิดจากพ่อแม่ต่างสายพันธุ์กันมาผสมพันธุ์จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพด้านการผลิตของพ่อแม่พันธุ์สุกรที่ให้กำเนิดลูกผสมสองสายพันธุ์ หรือสามสายพันธุ์ สามารถนำมาใช้เป็นสุกรขุนได้เช่นกัน แต่ในทางสากลนิยมทั่วไปมักใช้ลูกผสมสามสายพันธุ์เป็นสุกรขุนที่เกิดจากพ่อพันธุ์แท้ พันธุ์ดูรอคเจอร์ซี่กับแม่สุกรลูกผสมสองสายพันธุ์ที่เกิดจากการผสมระหว่างพ่อสุกรสายพันธุ์แท้ พันธุ์แลนด์เรซกับแม่สุกรสายพันธุ์แท้พันธุ์ลาร์จไวท์ หรือแม่สุกรสายพันธุ์แท้พันธุ์แลนด์เรซกับพ่อสุกรสายพันธุ์แท้พันธุ์ลาร์จไวท์ ดังรายละเอียดตามภาพด้านล่าง

ภาพที่ 5 การผสมสายพันธุ์สุกร

1.2 การเลือกสถานที่ตั้งฟาร์มเลี้ยงสุกร

(วิญญู วาสนกมล, 2551) การก่อสร้างฟาร์มเพื่อเลี้ยงสุกรจะต้องหาทำเลที่ตั้งที่มีความเหมาะสม เพื่อป้องกัน และ ลดปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในภายหลัง การเลือกทำเลที่ตั้งที่เหมาะสมในการตั้งฟาร์มจะช่วยเอื้ออำนวยต่อการเจริญเติบโตของสุกรและสามารถทำให้ต้นทุนการผลิตสุกรลดลงได้ รวมถึงไม่ก่อให้เกิดความรำคาญกับชุมชนใกล้เคียงอันเนื่องมาจากกลิ่นมูลสุกร และเสียงร้องของสุกรในการเลือกทำเลที่ตั้งฟาร์มที่เหมาะสมจึงควรพิจารณาสิ่งต่อไปนี้ คือ

1.2.1 ภูมิอากาศและภูมิประเทศ

ควรหลีกเลี่ยงพื้นที่ที่มีการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศที่มีความแปรปรวนมาก โดยทั่วไปแล้วโรงเรือนสุกรควรมีอุณหภูมิอยู่ระหว่าง 16-23 องศาเซลเซียส ดังนั้นถ้าทำเลที่ตั้งฟาร์มมีอุณหภูมิที่เหมาะสมแล้วจะสามารถช่วยลดค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างและจัดการโรงเรือนเลี้ยงสุกรลงได้อย่างมากทีเดียว นอกจากนี้ฟาร์มสุกรไม่ควรตั้งอยู่ในสภาพภูมิอากาศประเทศที่สูงชันเกินไป เพราะจะทำให้มูลสุกรหรือของเสียอื่น ๆ ที่ระบายออกมาจะส่งกลิ่นรบกวนและอาจจะไหลลงไปที่พื้นที่ต่ำกว่าได้

1.2.2 แหล่งน้ำ

การเลี้ยงสุกรนั้นจำเป็นต้องอาศัยแหล่งน้ำจืดที่สะอาด และมีปริมาณที่พอเพียง สำหรับสุกรในการบริโภคและเพื่อทำความสะอาดตัวสุกรและคอก แหล่งน้ำที่ใช้ในฟาร์มอาจได้มาจาก น้ำประปา น้ำบาดาล น้ำคลอง น้ำบ่อ หรือน้ำฝนที่กักเก็บไว้ การเลือกใช้น้ำจากแหล่งน้ำที่แตกต่างกัน จะมีผลด้านต้นทุนการผลิต โดยน้ำบาดาลและน้ำประปาจะมีค่าใช้จ่ายมากที่สุด

1.2.3 ไฟฟ้า

พลังงานไฟฟ้ามีความจำเป็นต่อฟาร์มเลี้ยงสุกร เพราะอุปกรณ์หรือเครื่องอำนวยความสะดวกบางชนิดที่ใช้ในโรงเรือนต้องอาศัยแหล่งพลังงานไฟฟ้า เช่น เครื่องผสมอาหาร ไฟกกลูกสุกร บั๊มน้ำและหลอดไฟฟ้าให้แสงสว่างในยามค่ำคืน ดังนั้นจึงควรเลือกทำเลที่ตั้งฟาร์มที่สามารถต่อเดินสายส่งกระแสไฟฟ้าได้สะดวก

1.2.4 แหล่งอาหารสัตว์

ถ้าหากสามารถทำเลที่ตั้งฟาร์มที่อยู่ใกล้แหล่งวัตถุดิบอาหารสัตว์จะช่วยลดต้นทุนค่าขนส่งขนส่งและต้นทุนค่าอาหารสัตว์ เพราะวัตถุดิบอาหารสัตว์ในพื้นที่จะมีราคาต่ำกว่า

1.2.5 ตลาดรับซื้อผลผลิตสุกร

โดยทั่วไปการขนส่งสุกรที่ผลิตได้ออกไปจำหน่ายยังแหล่งรับซื้อ มักนิยมขนส่งกันทางรถยนต์เป็นส่วนใหญ่ เพราะการขนส่งสุกรในระยะทางที่ไกล ๆ จะทำให้สุกรมีอาการเครียด ทำให้สุกรสูญเสียน้ำหนักระหว่างการขนส่ง และอาจทำให้สุกรตายได้

1.2.6 การคมนาคม

เพื่อเป็นการสะดวกในการนำอาหารมาเลี้ยง หรือเพื่อการขนส่งสุกรที่ผลิตได้ออกไปจำหน่ายยังตลาดรับซื้อ ฟาร์มควรอยู่ในทำเลที่มีเส้นทางการคมนาคมที่สะดวก

1.2.7 แรงงานและการบริการช่วยเหลือ

ในการทำฟาร์มสุกรบางครั้ง อาจจำเป็นต้องมีการจ้างแรงงานภายนอกฟาร์ม เพื่อช่วยในการเลี้ยงสุกร และโดยเฉพาะฟาร์มเลี้ยงสุกรขนาดใหญ่ซึ่งจะต้องใช้แรงงานจำนวนมาก ดังนั้นจึงควรมองหาทำเลที่ตั้งฟาร์มที่สามารถจัดหาแรงงานได้ง่าย และบางครั้งการทำฟาร์มเลี้ยงสุกรอาจประสบปัญหาต้องขอบริการหรือความช่วยเหลือจาก สัตวแพทย์ ช่างไฟฟ้า ซึ่งการขอบริการก็ควรได้รับความสะดวกด้วยเช่นกัน

1.3 การสร้างโรงเรือนสำหรับเลี้ยงสุกร

การสร้างโรงเรือนสุกรให้มีลักษณะอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับ เงินทุน ปริมาณสุกรที่จะเลี้ยง สภาพอากาศ และเป้าหมายในการเลี้ยง โรงเรือนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การป้องกันโรค การจัดการต่าง ๆ และต้นทุนการผลิต โรงเรือนของสุกรแต่ละประเภทมีลักษณะแตกต่างกันออกไป ได้แก่ โรงเรือนพ้อพันธุ์ โรงเรือนแม่พันธุ์ โรงเรือนคลอด โรงเรือนอนุบาล และโรงเรือนสุกรขุน โรงเรือนสุกร แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

1. โรงเรือนเปิด เป็นโรงเรือนเปิดโล่งหรือมีกำแพงฝักันเป็นบางส่วน อุณหภูมิอากาศภายในโรงเรือนจะผันแปรไปตามอุณหภูมิภายนอก นก แมลงวัน ยุง และฝุ่น ละอองเข้าออกได้ง่าย แต่เดิมโรงเรือนสุกรในประเทศไทยเป็นโรงเรือนเปิดทั้งสิ้น

ภาพที่ 6 โรงเรือนสุกรระบบเปิด

2. โรงเรือนปิด เป็นโรงเรือนที่ได้รับความนิยมในปัจจุบันโดยเฉพาะฟาร์มใหญ่ โรงเรือนแบบนี้มีทั้งที่ปิดแบบไม่ถาวร ซึ่งด้านข้างโรงเรือนปิดด้วยผ้าใบที่สามารถชักขึ้น ลงได้ และแบบถาวรที่ก่ออิฐทึบทั้งสองด้าน ส่วนภายในโรงเรือนควบคุมอุณหภูมิโดยใช้ ระบบทำความเย็นด้วยน้ำ เรียกว่า ระบบอีแวป (Evaporated cooling system) โรงเรือน ระบบอีแวปนี้เริ่มต้นคิดแปลงใช้กับโรงเรือนฟอพันธุ์ก่อน ต่อมาขยายใช้กับโรงเรือนขุน โรงเรือนอนุบาล และโรงเรือนแม่พันธุ์อ้อมท้องด้วย โรงเรือนระบบอีแวปจะต้องลงทุนสูง แต่ให้ผลคุ้มค่า ทำให้ประสิทธิภาพการผลิตดีขึ้น เช่น การผลิตน้ำเชื้อของพ่อพันธุ์ การเจริญเติบโตของสุกรขุน การเพิ่มจำนวนสุกรที่เลี้ยงได้มากขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถ ควบคุมการติดต่อของโรคบางชนิดได้ ควบคุมนก แมลงวัน ยุง ซึ่งเป็นพาหะของโรคได้ ปัจจุบันมีการออกแบบวัสดุที่ใช้เป็นแผ่นทำความเย็น (cooling pad) ที่แต่เดิมใช้กระดาษ ราคาแพงมาเป็นการใช้มุ้งไนลอนหรืออิฐแดงมีรูหรืออิฐบล็อกที่ออกแบบพิเศษ ซึ่งมีราคา ถูกกว่าและมีประสิทธิภาพในการทำให้อากาศในโรงเรือนเกิดความเย็นได้ในระดับเป็นที่พอใจ การพัฒนาโรงเรือนระบบอีแวปจึงเป็นความก้าวหน้าของการเลี้ยงสุกรในประเทศไทย การสร้างโรงเรือนสุกร ควรพิจารณา ดังนี้

ภาพที่ 7 โรงเรือนสุกรระบบปิด

1.3.1 สำหรับเลี้ยงสุกรมีความสำคัญ

เพราะมีผลต่อการเจริญเติบโตของ สุกรและความสะดวกในการทำความสะดวก พื้นที่คอกที่นิยมคือ พื้นซีเมนต์และพื้นสแลต ลักษณะของพื้นซีเมนต์ที่ดีนั้นควรมีความลาดเอียงไปทางด้านระบายมูล ความลาดเอียง 1 นิ้วต่อ 1 เมตร เพื่อป้องกันไม่ให้พื้นคอกเปียกและอยู่เสมอ และทำความสะอาดได้ง่าย พื้นคอกไม่หยาบหรือลื่นจนเกินไป ถ้าพื้นคอกหยาบเกินไปจะทำให้สุกร

กิบเท้าแตก หาก เชื้อโรคเข้าไปจะทำให้เกิดฝีหรือเท้าบวมได้ หากเกิดในสุกรพ่อแม่พันธุ์จะทำให้สุกรตัวนั้น ไม่สามารถใช้ผสมพันธุ์ได้ ถ้าพื้นคอกลื่นเกินไปจะทำให้สุกรลื่นขาฉีกหรือแม่สุกรแท้งได้ ดังนั้นพื้นคอกซีเมนต์ควรมีอัตราส่วนผสมปูน:ทรายกลาง:หินเบอร์ 1 = 1:2:4 และควร ผสมยากันซึมด้วย พื้นผิวเรียบแต่ไม่ต้องขัดมัน

1.3.2 ฝาผนังกันคอก ฝาผนังกันคอกควรทำอย่างแข็งแรง

เพราะสุกรชอบกัดและ กัดแทะ ทำให้คอกพังได้ง่าย ฝาผนังคอกอาจเป็นไม้ เหล็กท่อประปา ลวดถัก หรืออิฐ

1.3.3 หลังคา

วัสดุที่ใช้ทำหลังคานั้น ถ้าใช้จากหรือแฝกจะมีราคาถูกและทำให้ อุดมภูมิภายในโรงเรือนเย็นสบายแต่ไม่ทนทาน ควรใช้หลังคาสังกะสี กระเบื้อง หรือ อลูมิเนียมจะทนกว่าแต่ราคาแพง ถ้าใช้หลังคาสังกะสีอุดมภูมิภายในโรงเรือนจะร้อน โดยเฉพาะในช่วงบ่าย ซึ่งสามารถแก้ไขได้โดยใช้จากหรือแฝกมุงซ้อนด้านล่างหรือทาสี ด้านในสังกะสี หรือเพิ่มความสูงของหลังคาจะช่วยบรรเทาความร้อนลงได้

1.3.4 การจัดสร้างคอกภายในโรงเรือนสุกร

แบ่งตามวัตถุประสงค์ในการเลี้ยงได้ 2 แบบ คือ แบบโรงเรือนสุกรพันธุ์และแบบโรงเรือนสุกรขุน

1. การจัดสร้างคอกภายในโรงเรือนสุกรพันธุ์ แบ่งได้เป็น 5 หน่วยคือ

1.1 คอกสุกรพ่อพันธุ์ เป็นคอกสี่เหลี่ยม ขนาด 2x3 เมตร พื้นคอกอาจ เป็นพื้นซีเมนต์หรือพื้นสแลตก็ได้ ฝาผนังอาจเป็นอิฐบล็อกหรือแป้น้ำ สูง 1-1.5 เมตร เพื่อป้องกันไม่ให้สุกรกระโดดออกไปนอกคอก ด้านหน้าติดรางอาหารและจุ่มน้ำ มีพื้นที่ เดินออกกำลังกาย และใช้ผสมพันธุ์ (ภาพที่ 8)

1.2 คอกสุกรสาวทดแทน สุกรสาวทดแทนในระยะแรกนิยมเลี้ยงรวมกัน คอกละไม่ควรเกิน 6 ตัว เพื่อกระตุ้นให้สุกรเป็นสัดเร็วขึ้น ลักษณะคอกเหมือนคอกสุกร พ่อพันธุ์ หรือคอกสุกรขุน

1.3 คอกสุกรแม่พันธุ์ (อุ้มท้องและท้องว่าง) เป็นช่องข้างเดียว ลักษณะ เป็นช่องติดกัน แม่สุกรแต่ละตัวจะอยู่ในช่องเฉพาะ จะกินและนอนอยู่ในช่องนี้ตลอดเวลา เพื่อป้องกันการกระทบกระเทือนและสะดวกในการควบคุมอาหารให้ถูกต้อง บางครั้งจะ ปล่อยออกมาเมื่อผสมพันธุ์ และปล่อยให้เดินออกกำลังกายในแปลงหญ้าเป็นครั้งคราว มี รางอาหารและที่ให้น้ำอยู่หน้าของพื้นคอกควรเป็นพื้นสแลต เพื่อให้คอกแห้งไม่ลื่น คอก ชนิดนี้ควรสร้างไว้ประมาณ 1 ใน 3 ของจำนวนแม่พันธุ์ทั้งหมด (ภาพที่ 9)

1.4 คอกคลอดและเลี้ยงลูก เป็นคอกที่ใช้คลอดและเลี้ยงลูก ลักษณะเป็นคอกสี่เหลี่ยม มี 2 ส่วนคือ 1) ส่วนช่องสำหรับตัวแม่เพื่อไม่ให้เหยียบหรือทับลูก มีรางอาหารและที่ให้น้ำติดอยู่ด้านหน้าช่อง และ 2) ส่วนพื้นที่ว่างสำหรับลูกเป็นที่กกให้ความอบอุ่น(ภาพที่ 10)

1.5 คอกอนุบาล สำหรับเลี้ยงลูกสุกรหย่านมจนถึง 10 สัปดาห์ (น้ำหนักประมาณ 15 กิโลกรัม) ขนาด 3 ตารางเมตร บรรจุลูกสุกรได้ 8-10 ตัว เมื่อลูกสุกรแข็งแรงดีแล้ว จึงนำไปเลี้ยงในคอกสุกรขุนต่อไป มีรางอาหารและที่ให้น้ำติดอยู่ด้านข้าง (ภาพที่ 11)

ผู้เลี้ยงบางรายนิยมสร้างโรงเรือนสุกรพันธุ์เป็นชุดหรือยูนิต (unit) โดยมีทุกหน่วยย่อยอยู่ในหลังเดียวกัน คือ โรงเรือนหลังหนึ่ง ประกอบด้วย คอกผสมพันธุ์ คอกอู๋ม ท้อง คอกคลอด-เลี้ยงลูก และคอกอนุบาล ทำให้ง่ายและสะดวกในการจัดการ แต่ในกรณี ที่แม่สุกรมีจำนวนมากตั้งแต่ 300-400 แม่ขึ้นไปอาจมีการสร้างโรงเรือนที่แยกเป็นสัดส่วน คือ โรงเรือนอู๋มท้อง โรงเรือนคลอด และโรงเรือนอนุบาล

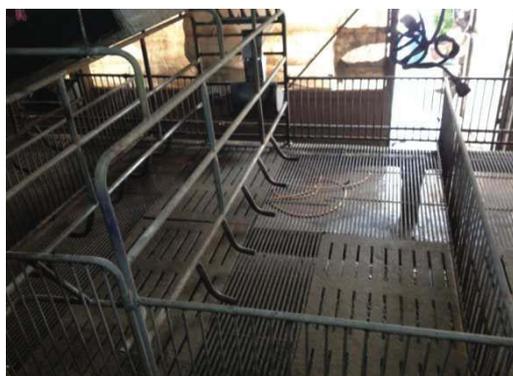
ภาพที่ 8 คอกสุกรพ่อพันธุ์

ภาพที่ 9 คอกสุกรแม่พันธุ์ (อู๋มท้องและท้องว่าง)

ภาพที่ 10 คอกคลอดและเลี้ยงลูก

ภาพที่ 11 คอกอนุบาล

2. การจัดสร้างคอกภายในโรงเรือนสุกรขุน

โรงเรือนสุกรขุนสำหรับเลี้ยง สุกรหลังหย่านจนถึงน้ำหนักส่งตลาด 90-120 กิโลกรัม ภายในโรงเรือนประกอบด้วย คอกต่าง ๆ ดังนี้

1. คอกสุกรรุ่น น้ำหนัก 15-35 กิโลกรัม
2. คอกสุกรขุน น้ำหนัก 35-60 กิโลกรัม อาจแยกเป็นสุกรพันธุ์บ้าง
3. คอกสุกรขุน น้ำหนัก 60-120 กิโลกรัม ส่งตลาด
4. คอกสุกรขุน เลี้ยงตั้งแต่ น้ำหนัก 15-100 หรือ 120 กิโลกรัม ส่งตลาด

คอกสุกรขุนควรจัดสร้างเป็น 2 แถว โดยแต่ละแถวมีคอกย่อย ๆ เลี้ยงสุกรขุน ตามน้ำหนักที่กล่าวมาแล้ว คอกละไม่ควรเกิน 20 ตัว ลักษณะเป็นคอกสี่เหลี่ยม มีราง อาหารอยู่ด้านหน้าคอก อาจเป็นปูนก่อขนาดกว้าง 30 เซนติเมตร ลึก 20 เซนติเมตร รางแบบนี้ต้องให้อาหารทุกวัน หรือใช้ถังอาหารอัตโนมัติตั้งอยู่กลางคอก เพื่อให้อาหาร ออกมาในช่องกินอาหาร สุกรจะกิน

อาหารได้ตลอดเวลา อาหารไม่หกหล่น และมีที่ให้ น้ำเป็นจุบอัดโนมตีในจำนวนที่เพียงพอ พื้นคอกมีความลาดเอียงเล็กน้อยไปทางด้านหลัง คอก เพื่อสะดวกในการทำความสะอาด ควรจัดให้สุกรถ่ายเป็นที่ในส่วนหลังคอกหรือทำเป็นอ่างมีน้ำขัง (ส้วมน้ำ)

1.4 การดูแลสุกร

การเลี้ยงสุกรจะประสบความสำเร็จ ถ้าเอาใจใส่เรื่องการเลี้ยง และการดูแลสุกรอย่างถูกต้อง แม้ผู้เลี้ยงจะมีสุกรพันธุ์ดีก็ตาม แต่ถ้าละเลยในสิ่งเหล่านี้แล้ว ปัญหาต่าง ๆ ก็จะเกิดขึ้นได้ เช่น พ่อสุกรผสมไม่เก่ง ผสมติดน้อย แม่สุกรคลอดลูกยาก ลูกสุกรป่วยเป็นโรคท้องเสีย และมีอัตราการตายสูง เป็นต้น (สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน, 2555)

1.4.1 การเลี้ยงและการดูแลหมูพ่อพันธุ์

สุกรตัวผู้ที่จะนำมาใช้ผสมพันธุ์ได้ดี ควรมีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ มีขนาดและอายุที่พอเหมาะ เพื่อให้สามารถผลิตน้ำเชื้อที่มีคุณภาพดีพอเพียง มีผลทำให้การผสมติดสูง และได้จำนวนลูกมากเป็นปกติ แม้ว่าสุกรตัวผู้สามารถผลิตอสุจิได้บ้างแล้ว เมื่อมีอายุย่างเข้า 4 เดือนก็ตาม แต่จำนวนน้ำเชื้อ และอสุจิที่ผลิตได้ จะเพิ่มมากขึ้น เมื่อสุกรมีอายุมากขึ้น ดังนั้น สุกรตัวผู้ที่จะนำมาใช้ผสมพันธุ์ ควรมีขนาดใหญ่พอเหมาะที่จะผสมกับแม่สุกรที่มีขนาดปกติได้

โดยปกติมักใช้ผสมพันธุ์ได้เมื่อมีอายุราว 8 เดือน และมีน้ำหนักประมาณ 80-90 กิโลกรัม สำหรับสุกรพ่อพันธุ์ต่างประเทศ ควรมีน้ำหนักราว 115 กิโลกรัม การเลี้ยงสุกรพ่อพันธุ์ปกติให้อาหารวันละมื่อ พ่อพันธุ์ที่มีน้ำหนักมากเกินไปหรืออ้วน ควรให้ออกกำลังกายบ้าง หรือลดอาหาร และให้อาหารหยาบมากขึ้น สุกรพ่อพันธุ์ถ้าได้รับการเลี้ยงดูอย่างดีจากผู้เลี้ยง จะสามารถใช้งานได้หลายปี โดยไม่มีข้อบกพร่อง แม้จะใช้ผสมพันธุ์วันละสองครั้งก็ตาม แต่ก็ไม่ควรใช้งานมากเกินไป เพราะการผสมบ่อยๆ หรือติดๆ กัน จะทำให้จำนวนอสุจิลดน้อยลง และอาจมีอสุจิตัวอ่อนที่ไม่มีคุณภาพเพียงพอ ดังนั้นหลังจากฤดูผสมพันธุ์ ควรจะให้ตัวผู้ได้พักผ่อน และออกกำลังกาย โดยปล่อยในทุ่งหญ้า

1.4.2 การเลี้ยงและการดูแลสุกรแม่พันธุ์

สุกรสาวเจริญเติบโตในลักษณะเช่นเดียวกับสุกรหนุ่ม เมื่อมีอายุมากขึ้น ปริมาณของไข่ที่ตกจากรังไข่จะเพิ่มขึ้น ทำให้ปริมาณลูกที่คลอดมีจำนวนมาก จนกระทั่งแม่สุกรมีอายุประมาณ 15 เดือน ปริมาณไข่ที่ตกก็จะคงที่ โดยปกติจะผสมพันธุ์สุกรสาว เมื่อมีอายุได้ราว 7-8 เดือน หรือน้ำหนักราว 110-115 กิโลกรัม (สำหรับสุกรพันธุ์พื้นเมืองประมาณ 80-90 กิโลกรัม ขึ้นอยู่กับชนิดของสุกรพันธุ์พื้นเมืองด้วย) การผสมพันธุ์แม่สุกรที่มีขนาดเล็ก หรือมีอายุน้อยอยู่ จะทำให้อายุการใช้งานของแม่สุกรตัวนั้นสั้นลง และจำนวนลูกที่ได้ก็น้อยด้วย ทั้งนี้ เนื่องจากการตก

ไข่จากรังไข่มีน้อยการผสมพันธุ์แม่สุกรควรกะเวลาให้พอดี กับระยะเวลาการตกไข่ เพราะจะทำให้ได้ผลดีกว่าการผสมในเวลาอื่น

แม่สุกรส่วนใหญ่จะกลับเป็นสัด อีกภายใน 3-7 วัน หลังการหย่านม แม่สุกรแสดงการเป็นสัดนานประมาณ 48-72 ชั่วโมง (สุกรสาวนานประมาณ 36-60 ชั่วโมง) การตกไข่เกิดขึ้นประมาณช่วงกลาง ๆ ของการเป็นสัด แต่ไข่จะไม่ตกพร้อมกันทีเดียวทั้งหมด การผสมสุกรสาวหรือแม่สุกรควรผสมซ้ำ หรือผสมครั้งที่สอง โดยทิ้งระยะให้ห่างจากครั้งที่หนึ่งประมาณ 12 ชั่วโมง เป็นอย่างน้อย ปกติการผสมพันธุ์สุกรมักทำในตอนเช้าและเย็น เพราะอากาศไม่ร้อน ไม่ควรผสมพันธุ์สุกรขณะที่ป่วย หรือหลังการฉีดวัคซีนใหม่ๆ วิธีดังกล่าวนี้จะช่วยให้การผสมพันธุ์ได้ผลดีขึ้น และเพิ่มลูกต่อครอกให้มากขึ้น

1.4.3 การเลี้ยงและการดูแลแม่สุกรระหว่างการอุมท้อง

สุกรตัวเมียที่ไม่ได้รับการผสมพันธุ์ หรือผสมไม่ได้ผล จะกลับเป็นสัดอีกครั้งระหว่างทุกๆ 18-24 วัน หรือโดยเฉลี่ยประมาณ 21 วัน แต่ถ้าผสมได้ผล ก็จะไม่กลับเป็นสัดอีกเลยตลอดการอุมท้อง เมื่อสุกรตัวเมียได้รับการผสมแล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องให้อาหารเพิ่มมากขึ้นอีก การเลี้ยงดูในช่วงนี้ควรปฏิบัติดังนี้

1.4.3.1 การจัดคอกสำหรับแม่สุกรระยะที่แม่สุกรอุมท้องควรแยกมาเลี้ยงในคอกขังเดี่ยว เพราะนอกจากจะควบคุมการให้อาหารได้แล้ว ยังช่วยป้องกันไม่ให้เกิดการทะเลาะวิวาทกับสุกรตัวอื่น ซึ่งอาจทำให้แม่สุกรแท้งลูกได้

1.4.3.2 การให้อาหารแบ่งเป็น 2 ช่วง คือ

1. ช่วงอุมท้องระยะต้น ตั้งแต่เริ่มผสมพันธุ์จนถึงอุมท้องได้ 84 วัน ในช่วงนี้ไม่จำเป็นต้องให้อาหารมากนัก เพราะลูกในท้องเติบโตช้ามาก ควรให้กินประมาณตัวละ 1.5-1.8 กิโลกรัมต่อวัน ก็พอเพียงแล้ว สำหรับสุกรพันธุ์พื้นเมือง ก็ต้องลดลงตามส่วน

2. ช่วงอุมท้องระยะหลัง (อุมท้อง 84-104 วัน) ในช่วงนี้ลูกสุกรในท้อง มีอัตราการเจริญเติบโตสูงมาก ต้องการอาหารมาก จำเป็นต้องเพิ่มอาหารให้แก่แม่สุกรเป็นวันละ 2.5-3 กิโลกรัมต่อวัน (ประมาณร้อยละ 2.5 ของ น้ำหนักตัว)

1.4.3.3 ตรวจการตั้งท้อง

หลังจากวันผสมพันธุ์ประมาณ 21 วัน และ 42 วัน ควรตรวจดูการเป็นสัดของสุกรตัวเมีย หากสุกรไม่แสดงอาการเป็นสัด ก็อาจกล่าวได้ว่า สุกรผสมติดและตั้งท้อง แต่ถ้าสุกรแสดงอาการเป็นสัดอีก ก็ให้ผสมพันธุ์สุกรตัวนั้นใหม่ สุกรตัวใดผสมแล้ว ยังไม่ตั้งท้องติดต่อกัน 3 ครั้ง ให้คัดสุกรตัวนั้นออกจากฝูง เพื่อจำหน่ายต่อไป

1.4.3.4 อุณหภูมิ

ภายในโรงเรือนควรรักษาอุณหภูมิให้ต่ำมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เนื่องจากประเทศเราเป็นประเทศเมืองร้อน และจากผลการวิจัยปรากฏว่า หากให้สุกรอยู่ในที่ร้อนอบอ้าวติดต่อกันเป็นเวลานาน จะทำให้หมูให้ลูกน้อยตัว นอกจากนี้ความต้องการผสมพันธุ์ และจำนวนเชื้ออสุจิของพ่อหมู ก็ลดลงไปด้วย อุณหภูมิที่เหมาะสมสำหรับหมูในช่วงนี้คือ ระหว่าง 16-19 องศาเซลเซียส

1.4.4 การเลี้ยงดูแม่สุกรก่อนคลอด ระหว่างคลอด และระหว่างการให้นม

ช่วงระยะก่อนคลอด ระหว่างคลอด และ ระยะ 2-3 วัน ของการให้นม เป็นช่วงที่มีความสำคัญมากช่วงหนึ่งของการเลี้ยงดูสุกร ถ้าการเลี้ยงดูในระหว่างช่วงนี้ไม่ดีพอ ก็จะสูญเสียลูกสุกรไป โดยไม่จำเป็น

1.4.5 การเลี้ยงดูแม่สุกรก่อนคลอด

1.4.5.1 การทำความสะอาดคอกคลอด ควรทำความสะอาดไว้ล่วงหน้าให้เรียบร้อย ก่อนที่จะนำแม่สุกรเข้าคอกคลอด ประมาณหนึ่งสัปดาห์ หรือนานกว่านี้ก็ได้ เพื่อลดโอกาสที่โรคและพยาธิจะ เกิดขึ้นใหม่ได้น้อยที่สุด ซึ่งโรคและพยาธินี้จะ ติดต่อกับลูกได้มาก เนื่องจากลูกสุกรพยายามหา ทางไปกินนมจากแม่ภายหลังที่คลอดได้ไม่กี่นาที ลูกสุกรจึงอาจติดโรค และพยาธิเหล่านี้ได้จากคอก ที่สกปรก การทำความสะอาดคอกคลอด จะใช้ผงซักฟอก หรือ โซดาไฟล้างก็ได้ แล้วใช้น้ำสะอาดล้างให้ทั่วอีกครั้ง เมื่อคอกแห้งแล้ว จึงใช้ยาฆ่าเชื้อโรคชนิดใด ชนิดหนึ่งผสมน้ำ เจือจางตามคำแนะนำ แล้วพ่นให้ทั่วบริเวณคอก

1.4.5.2 การถ่ายพยาธิแม่สุกร ก่อนถึงกำหนดคลอด 7-14 วัน ควรถ่ายพยาธิแม่สุกร โดยเฉพาะหมูที่เลี้ยงแบบปล่อยลงแปลง หรือเลี้ยงในคอกที่มีพื้นเป็นดิน วิธีการใช้ยาถ่ายพยาธิให้ดูจากฉลากที่ติดมากับยาชนิดนั้นๆ

1.4.5.3 การทำความสะอาดแม่สุกร ปกติทั้งแม่สุกร และสุกรสาว จะอู๋มท้องนานประมาณ 114 วัน เมื่ออู๋มท้องได้ 109 วัน ควรย้ายสุกรเหล่านั้นไป ยังคอกคลอด อาบน้ำด้วยสบู่ ใช้แปรงที่มีขนแข็ง ถูให้ทั่วบริเวณร่างกาย โดยเฉพาะตามพื้นท้อง ลำตัว และบริเวณเต้านม วิธีนี้จะกำจัดไข่พยาธิ และสิ่งสกปรกที่ติดมากับตัวสุกรออกไป

1.4.5.4 การให้อาหารและน้ำแม่สุกร อาหารที่ให้แม่สุกรในช่วงก่อนคลอดนี้ ควรจะเป็นอาหาร ช่วยระบายอย่างอ่อนๆ ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดอาการท้องผูกของแม่สุกรช่วงนี้ ผู้เลี้ยงอาจเพิ่มอาหารที่มีเยื่อใยสูงลงในอาหารแม่สุกรได้ รำข้าว หรือจะให้หญ้าสด เช่น หญ้าขน ก็ได้

1.4.6 การดูแลแม่สุกรระหว่างคลอด

1.4.6.1 การจัดเตรียมวัสดุรองพื้นสำหรับลูกสุกร ควรจัดเตรียมไว้ล่วงหน้า ก่อนแม่สุกรจะคลอดหนึ่งวัน หรือสองวัน วัสดุที่รองพื้นที่ควรจัดเตรียมไว้ ได้แก่ ฟางข้าว หญ้าแห้ง หรือกระสอบที่สะอาดและแห้ง วัสดุรองพื้นช่วยป้องกันขาและเต้านมของลูกสุกร ที่เพิ่งคลอด ไม่ให้ได้รับอันตรายจากพื้นคอกที่หยาบ แข็ง และยังช่วยให้ความอบอุ่นแก่ลูกสุกรอีกด้วย

1.4.6.2 การจัดเตรียมเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฐมพยาบาลลูกสุกรที่คลอดออกมา เครื่องมือเครื่องใช้ที่ต้องเตรียมไว้ระหว่างสุกรกำลังคลอด มีดังนี้

1. ผ้าแห้งที่สะอาด 2-3 ผืน สำหรับเช็ดตัวลูกสุกรที่คลอดออกมาใหม่ๆ
2. คีม สำหรับตัดเชือกและหางลูกสุกร
3. ค่ายผูกสายสะดือ

1.4.6.3 การให้อาหารแม่สุกร ถ้าเป็นไปได้ช่วงก่อนคลอด 12 ชั่วโมง และหลังคลอดอีก 12 ชั่วโมง ไม่ต้องให้อาหารเลย นอกจากน้ำสะอาดอย่างเดียว

1.4.6.4 การช่วยเหลือลูกสุกร เมื่อคลอด ลูกสุกรเมื่อคลอดออกมาใหม่ๆ ควรจะช่วยทำความสะอาด เช็ดร่างกายลูกสุกรให้แห้ง ด้วยผ้าแห้งที่สะอาด เอาเยื่อบาง ๆ ที่ห่อหุ้มตัวสุกรหม้อออก โดยเฉพาะเยื่อที่หุ้มส่วนจมูกและปาก ควรเช็ด และล้างเสมหะออกจากปากเสียก่อน โดยเร็ว หลังคลอดไม่ควรขังลูกสุกรไว้ ควรปล่อยให้กินนมได้เลย น้ามนแม่เมื่อแรกคลอด (colostrums) นี้ มีประโยชน์ต่อลูกสุกรมาก และจะมีอยู่เพียง 2-3 วันหลังคลอดเท่านั้น

1.4.7 การเลี้ยงดูแม่สุกรระหว่างการให้นม

1.4.7.1 ควรให้อาหารเดิมแก่แม่สุกร (อาหารที่ให้แม่สุกรตอนใกล้คลอด) ภายหลังคลอดต่อไปอีก ประมาณ 3-5 วัน จึงค่อยเปลี่ยนเป็นอาหารสูตรใหม่

1.4.7.2 อาหารสูตรใหม่ที่ให้แก่แม่สุกรระหว่างการให้น้ำนม ควรมีโปรตีนและพลังงาน ไม่น้อยกว่าในอาหารสำหรับแม่สุกรระหว่างการอุ้มท้อง ทั้งนี้เพื่อช่วยในการผลิตน้ำนม

1.4.7.3 การให้อาหารควรเริ่มให้แต่น้อย วันถัดไปค่อยเพิ่มจำนวนอาหารที่ให้อินมากขึ้นไปเรื่อยๆ เท่าที่แม่สุกรจะสามารถกินได้ เช่น แม่สุกรมีลูก 10 ตัว อาหารที่ให้แม่สุกรกินเต็มที่ประมาณ 5 กิโลกรัม

1.4.7.4 การเพิ่มอาหารให้แม่สุกรกินเร็วเกินไป อาจทำให้ลูกสุกรเกิดจืดขาวได้ ถ้าเกิดกรณีเช่นนี้ผู้เลี้ยงควรลดจำนวนอาหารที่ให้สุกรลง

1.4.8 การเลี้ยง และการดูแลลูกสุกร ตั้งแต่หลังคลอด ไปจนถึงหย่านม

นับได้ว่า เป็นช่วงที่มีความยุ่งยากมากกว่าช่วงอื่นๆ เป็นช่วงที่มีการสูญเสียลูกสุกรมากที่สุด โดยเฉลี่ยประมาณ 2 ตัวต่อครอก ซึ่งอาจเกิดเนื่องจากลูกแม่ทับตาย ท้องร่วงอย่างแรง อดอาหาร โสहितจาง และเสียเลือดมากทางสายสะดือเมื่อคลอด อย่างไรก็ตามการสูญเสียลูกสุกรในช่วงนี้ ส่วนใหญ่เนื่องมาจากการดูแลไม่ดี มากกว่าสาเหตุอื่นๆ ดังนั้น เพื่อลดการสูญเสีย ลูกสุกรในช่วงนี้ ผู้เลี้ยงควรเตรียมการดูแลลูกสุกร ดังนี้

1.4.8.1 การให้ความอบอุ่น

สุกรที่มีอายุต่ำกว่า 3 วัน กลไกที่ควบคุมอุณหภูมิภายในร่างกายยังไม่ทำงาน จึงไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมภายนอกได้ ลูกสุกรแรกเกิดที่ถูกรบกวนหนาวเย็นมาก ๆ หรือเป็นเวลานาน ๆ อุณหภูมิของร่างกายจะลดลง จะเป็นผลให้ลูกสุกรตัวนั้นตายได้

1.4.8.2 การป้องกันลมโกรก

ไม่ควรปล่อยให้ลูกสุกรถูกลมโกรก เช่น ให้ลูกสุกรอยู่ในคอกที่โปร่งมาก หรือมีพื้นเป็นไม้ระแนง เพราะจะทำให้ลูกสุกรเจ็บป่วยได้ง่าย บริเวณสำหรับลูกสุกรแรกคลอดหลับนอน ควรมีที่กำบังลมไว้ประมาณ 3-5 วัน จะช่วยให้ลูกหมูไม่ถูกลมโกรกมากนัก อย่างไรก็ตาม คอกลูกสุกรก็ไม่ควรปิดทึบ เพราะจะทำให้อากาศถ่ายเทไม่สะดวก เวลาคอกเปียกชื้นจะแห้งยาก ทำให้เกิดเชื้อโรค ลูกสุกรจะเจ็บป่วยได้ง่ายเช่นกัน

1.4.8.3 การรักษาความสะอาดคอก

คอกที่ใช้เลี้ยงลูกสุกรควรทำความสะอาดอยู่เป็นประจำ พื้นคอกตลอดจนบริเวณที่ลูกสุกรนอน ควรจะแห้งและสะอาดอยู่เสมอ ถ้าจำเป็นที่จะต้องล้างทำความสะอาด เนื่องจากคอกสกปรก ควรขังลูกสุกรเอาไว้ก่อน อย่าปล่อยให้ตัวเปียกน้ำ ลูกสุกรอาจจะหนาวสั่น และเจ็บป่วยได้ เมื่อเห็นว่า คอกแห้งพอสมควรแล้ว จึงปล่อยให้ลูกสุกรตามเดิม

1.4.8.4 การตัดสายสะดือ

ก่อนอื่นควรมัดสายสะดือ เพื่อป้องกันเลือดออกหลังตัด ควรตัดให้เหลือสายสะดือยาวประมาณ 3-4 เซนติเมตร เมื่อลูกสุกรขึ้นยืนสายสะดือจะตัดไม่ติดพื้นคอก จากนั้นเช็ดแผลที่ตัดแล้วด้วยทิงเจอร์ไอโอดีน สายสะดือเป็นส่วนสำคัญ ที่เชื้อโรคจะเข้าสู่ตัวลูกสุกรได้ การเจ็บป่วย เช่น ลูกสุกรขาเจ็บหรือตาย อาจจะมาจากการละเลยการปฏิบัติดังกล่าว

1.4.8.5 การตัดฟันและการตัดหาง

ควรตัดภายหลังที่ลูกสุกรคลอดได้ไม่เกิน 24 ชั่วโมง การตัดฟันและหางนี้ ควรทำพร้อมกัน ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงการจับต้องลูกสุกรหลาย ๆ ครั้ง

1. การตัดฟัน

ลูกสุกรแรกคลอดมีฟันที่แหลมคมอยู่ 4 คู่ 2 คู่อยู่ที่ขากรรไกรบน อีก 2 คู่อยู่ที่ขากรรไกรล่าง ฟัน 4 คู่นี้ไม่มีประโยชน์ต่อลูกสุกร แต่จะทำให้ระคายเคืองต่อเต้านมแม่ ขณะที่ลูกสุกรดูดนม จึงควรตัดให้เรียบสั้นหลังคลอด การตัดต้องระมัดระวังอย่าให้ฐานของฟันเสีย หรือเหลือรอยขรุขระแหลมคมไว้ หรือเป็นสาเหตุที่เป็นอันตรายต่อเหงือก (การตัดฟันลูกสุกรโดยไม่ระมัดระวัง ก็จะทำให้เหงือกได้รับอันตราย จากเครื่องมือที่ใช้ได้ เช่น ไปตัดโคนเหงือก เครื่องมือที่ใช้ตัดฟัน ถ้าไม่คมก็จะตัดฟันได้ไม่เรียบ ฐานฟันอาจเสีย และทำให้เหงือกได้รับอันตราย บางครั้งก็เหลือรอยขรุขระแหลมคมไว้เหมือนขูดแก้วแตก ฟันเช่นนี้ เมื่อไปกัดหัวนมแม่ จะคมยิ่งกว่าฟันธรรมดาที่ไม่ได้ถูกตัด)

2. การตัดหาง

ปัญหาเรื่องลูกสุกรกัดหางกัน มักจะเนื่องมาจากการเลี้ยงสุกรแบบขังคอก และเลี้ยงไว้คอกละจำนวนมาก ผู้เลี้ยงอาจจะตัดหางลูกสุกรทิ้งเสียตั้งแต่ยังเล็กก็ได้ ควรตัดให้เหลือ เพียง 1/4 นิ้ว ไม่ควรทำกับสุกรที่โตแล้ว ในกรณีที่เกิดปัญหาการกัดหางกัน ก็สามารถแก้ไขได้โดยการผูกโซ่หรือยาง ห้อยไว้ในคอก เพื่อให้หมูได้กัดเล่น

1.4.8.6 การป้องกันโรคโลหิตจาง

โรคโลหิตจางในลูกสุกรมักเกิดจากการขาดธาตุเหล็ก ทั้งนี้ เพราะลูกสุกรมีความต้องการธาตุเหล็กมากกว่าที่ได้รับจากน้ำนมแม่ เนื่องจากลูกสุกรมีการเจริญเติบโตที่รวดเร็ว และธาตุเหล็กที่เก็บสำรองในตัวลูกสุกรที่เกิดใหม่ มีอยู่จำนวนน้อย เพื่อป้องกันโรคนี้ ผู้เลี้ยงควรฉีดธาตุเหล็กให้ลูกหมูประมาณ 2 ครั้ง ครั้งแรกเมื่อลูกสุกรอายุได้ 3 วัน ครั้งถัดไปเมื่อลูกสุกรมีอายุได้ 2-3 สัปดาห์

1.4.8.7 การตอนลูกสุกรตัวผู้

ลูกสุกรตัวผู้ที่ไม่เก็บไว้ทำพันธุ์จะตอนเมื่ออายุเท่าใดก็ได้ แต่ที่เหมาะสมคือ เมื่ออายุได้ 2 หรือ 3 สัปดาห์ ในช่วงนี้อันตรายจากการตอนมีน้อยกว่าช่วงที่ลูกสุกรโตแล้ว เพราะจับลูกสุกรได้ง่ายกว่า และผลก็จะหายเร็วกว่าด้วย

1.4.8.8 การหัดให้กินอาหารแห้ง

ก่อนลูกสุกรหย่านมอย่างสมบูรณ์ เมื่อลูกสุกรมีอายุได้ 1 หรือ 2 สัปดาห์ ควรหัดให้กินอาหารบ้าง ลูกสุกรที่เคยหัดให้กินอาหารตั้งแต่เล็ก โดยทั่วไปเมื่อหย่านม จะเรียนรู้การกินอาหารได้เร็วกว่าพวกที่ไม่เคยหัดเลย

1.4.9 การเลี้ยงดูลูกสุกรหลังหย่านม

การหย่านมลูกสุกรจะเร็วหรือช้านั้น นอกจากจะขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของลูกสุกรแล้ว ยังขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เลี้ยง และคุณภาพของอาหารที่ใช้เลี้ยงลูกสุกรด้วย ผู้เลี้ยงสุกรในบ้านเรานิยมหย่านมลูกสุกรที่มีอายุระหว่าง 3-6 สัปดาห์ ลูกสุกรที่หย่านมเมื่ออายุน้อย หรือน้ำหนักตัวน้อย มักจะอ่อนแอ และถ้าการเลี้ยงดูไม่ดีพอ อาจทำให้ลูกสุกรกระแจะแกร็น หรืออาจถึงตายได้ การเลี้ยงดูลูกสุกรในระยะนี้จึงควรปฏิบัติดังนี้

1.4.9.1 การหย่านมลูกสุกร

ให้ถือน้ำหนักเป็นเกณฑ์ ลูกสุกรควรมีน้ำหนักไม่ต่ำกว่า 5 กิโลกรัมเมื่อหย่านม และไม่ควรขังลูกสุกรที่มีขนาดและน้ำหนักใกล้เคียงกันเกินกว่า 20 ตัวไว้ในคอกเดียวกัน (ขึ้นอยู่กับขนาดของคอกด้วย) เนื่องจากคอกจะสกปรกมาก และบางตัวก็กินอาหารไม่ทันตัวอื่นๆ

1.4.9.2 การรักษาความสะอาด

เนื่องจากลูกสุกรในช่วงนี้เป็นโรคได้ง่าย ความสะอาดจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ควรระวังให้มาก รางอาหาร รางน้ำ ตลอดจนคอกสุกรต้องสะอาดอยู่เสมอ พื้นคอกไม่ควรปล่อยให้เปียกแฉะ ดังนั้น คอกต้องมีการถ่ายเทอากาศได้ดี แต่ต้องไม่โกรกตัวลูกสุกรมากนัก

1.4.9.3 การให้อาหารและน้ำ

ควรให้อาหาร ลูกสุกรบ่อย ๆ ครั้งละน้อย ๆ จะช่วยให้ลูกสุกรกินอาหารได้มากขึ้น อาหารที่เปียก เหม็นอับ ควรทิ้งไป น้ำสะอาดต้องมีให้ลูกสุกรได้กินตลอดเวลา การขาดน้ำ จะทำให้ลูกสุกรกินอาหารน้อยลง หรือไม่กินอาหารเลย

1.4.9.4 การถ่ายพยาธิ

หลังจากลูกสุกรหย่านมได้ราว 2-3 สัปดาห์ ควรให้ลูกสุกรกินยาถ่ายพยาธิ ลูกสุกรที่พบว่า มีพยาธิควรถ่ายซ้ำอีกครั้ง

1.4.9.5 การฉีดวัคซีน

หลังจากที่ลูกสุกรหย่านมแล้ว ราว 3-4 สัปดาห์ขึ้นไป ผู้เลี้ยงสามารถฉีดวัคซีนให้กับลูกสุกรได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของลูกสุกร และควรฉีดวัคซีนกับลูกสุกรที่สมบูรณ์เท่านั้น ลูกสุกรหลังฉีดวัคซีนแล้ว อาจมีอาการไข้ได้ จึงไม่ควรเอาน้ำรดตัวลูกสุกร การตอนไม่ควรทำในช่วงเดียวกับการฉีดวัคซีน ควรตอนก่อนการฉีดวัคซีนอย่างน้อย ไม่ต่ำกว่า 10 วัน หรือหลังการฉีดวัคซีนประมาณสัก 1 เดือน

1.4.10 การเลี้ยงและการดูแลสุกรรุ่นและขุนส่งตลาด

การเลี้ยงดูหมูระยะนี้ มีความยุ่งยากน้อยกว่า การเลี้ยงดูสุกรระยะที่ยังไม่หย่านม หลังจากหย่านมใหม่ ๆ สุกรในช่วงนี้จะเจริญเติบโตดี ทั้งสุกรที่เลี้ยงอยู่ในทุ่ง และบนคอก

คอนกรีตที่มีการสุขาภิบาล การควบคุมโรคและพยาธิ ตลอดจนการให้อาหารที่ถูกต้อง การเลี้ยง และการจัดการดูแลหมูระยะนี้ ควรปฏิบัติดังนี้

1.4.10.1 การจัดคอกเลี้ยง

1. การจัดคอกสำหรับสุกรขุนชาย

ควรจัดเอาหมูที่มีขนาดและเพศเดียวกัน ขังเลี้ยงไว้ในคอกเดียวกัน เพื่อช่วยให้หมูเติบโตมีขนาดใกล้เคียงกัน และไม่เกิดปัญหาแย่งอาหารกันกินขึ้นในภายหลัง เนื่องจากการเจริญเติบโตไม่เท่ากันของหมูเพศผู้ และเพศเมีย สุกรเพศผู้ที่ตอน มักเจริญเติบโตเร็วกว่าสุกรเพศเมีย แต่สุกรเพศเมียมีแนวโน้มการใช้อาหาร ที่มีโปรตีนสูงได้ดีกว่า และยังให้น้ำนม และ มีลำตัวยาวกว่าสุกรเพศผู้ที่ตอนด้วย

2. การจัดคอกสำหรับสุกรพันธุ์

สุกรที่จะ เลี้ยงไว้เป็นพ่อพันธุ์ และแม่พันธุ์ ในช่วงแรก ไม่ควรเลี้ยงแยกเพศกันอย่างเด็ดขาด กล่าวกันว่า การเป็นหนุ่มเป็นสาวช้า การไม่แสดงการเป็นสัตว์ของสุกรตัวเมีย และการไม่ยอมผสมพันธุ์ของสุกรตัวผู้ นั้น เป็นผลจากการมีประสบการณ์ก่อนเป็นหนุ่มเป็นสาวไม่เพียงพอ พ่อสุกรสามารถเรียนรู้ในเรื่องเหล่านี้ได้ดีที่สุด ในช่วงอายุระหว่าง 4-8 เดือนเมื่อสุกรเริ่มผสมพันธุ์ได้ ควรแยกออกมาเลี้ยงขังเดี่ยว และจำกัดอาหารไป จนกระทั่งสุกรมีน้ำหนัก 115 กิโลกรัม ทั้งตัวผู้และตัวเมีย

1.4.10.2 การจัดเตรียมรางอาหาร

ควรจัดให้มีเพียงพอกับจำนวนสุกร รางอาหารชนิดอัตโนมัติ ช่องอาหารช่องหนึ่ง ๆ ควรจัดไว้สำหรับสุกรไม่เกิน 3-4 ตัว มิฉะนั้นจะมีผลต่อการเจริญเติบโตของสุกร

1.4.10.3 การจัดเตรียมน้ำดื่ม

ควรมีน้ำดื่มสะอาดไว้ในที่ที่เหมาะสม ไม่ควรจัดไว้ในที่ที่สุกรตัวอื่น กีดขวางได้ง่าย ปกติสุกรตัวหนึ่งจะกินน้ำประมาณสองเท่าของน้ำหนักของอาหารที่กินเข้าไป

1.4.10.4 อุณหภูมิ

อุณหภูมิที่เหมาะสมจะช่วยให้การเจริญเติบโต และประสิทธิภาพการใช้อาหารของสุกรดีขึ้น คือ อุณหภูมิประมาณ 21 องศาเซลเซียส หากอากาศร้อนเกินไป สุกรจะกินอาหารน้อยลง และเติบโตช้า

1.4.10.5 การถ่ายเทอากาศ

อากาศภายในคอก ควรมีการถ่ายเท หรือระบายได้ดี โรงเรือนที่อับอากาศจะเกิดก๊าซพิษสะสม ซึ่งมีผลกระทบต่อเจริญเติบโตของหมู และก่อให้เกิดสิ่งผิดปกติกับสุกรได้ เช่น เกิดมีการกีดขวางกันขึ้น เป็นต้น

1.5 การสุขาภิบาลฟาร์มสุกร

การสุขาภิบาลฟาร์มสุกรเป็นการจัดการเพื่อให้สุกรที่เลี้ยงอยู่อย่างสบายปลอดภัยจากเชื้อโรคต่างๆ การสุขาภิบาลฟาร์มสุกรที่ถูกสุขอนามัยมันจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสุกร กล่าวคือ ทำให้สุกรมีการเจริญเติบโตอย่างสมวัย และยังทำให้ต้นทุนทุกการผลิตลดลง เช่น ค่ายาสำหรับสุกร และค่าไฟฟ้า ได้เป็นอย่างดี การสุขาภิบาลฟาร์มสุกร คือ การทำความสะอาดคอกสุกร ควรสะอาดคอกวันโดยการเลือกรูปแบบในการทำความสะอาดให้เหมาะสมกับฤดูกาลในการเลี้ยง สำหรับในฤดูร้อนนั้นรูปแบบในการทำความสะอาดนอกจากจะต้องเก็บและล้างทำความสะอาดคอกด้วยน้ำแล้ว ยังต้องอาบน้ำให้กับสุกรด้วยและวันที่มีอากาศร้อนอบอ้าวมากอาจต้องอาบน้ำถึง 2 ครั้ง คือ ช่วงเช้าประมาณ 10 นาฬิกาและช่วงบ่ายประมาณ 13-14 นาฬิกา สำหรับในฤดูฝนสภาพอากาศโดยทั่วไปจะมีความสูงอยู่แล้ววันที่ฝนตกอาจทำความสะอาดเพียงการเก็บมูลสุกรออกจากคอก แต่สำหรับวันที่ฝนไม่ตกควรทำความสะอาดด้วยการล้างคอกและอาบน้ำสุกรเช่นปกติ สำหรับในฤดูหนาวเพื่อป้องกันไม่ให้สุกรเจ็บป่วยเนื่องจากอุณหภูมิของร่างกายที่ลดลงควรทำความสะอาดด้วยการเก็บมูลสุกรออกจากคอกและล้างคอกด้วยน้ำยามาเชื้อโรคเดือนละครั้งเพื่อป้องกันโรค การระบายน้ำเสียออกจากฟาร์มสุกร ซึ่งมีข้อเสนอแนะในการจัดการของเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิตสุกร คือ (วิญญู วาสนกมล, 2551)

1.5.1 การสร้างบ่อไอโอแก๊ส

ฟาร์มสุกรขนาดใหญ่ที่มีเลี้ยงสุกรมากกว่า 1000 ตัวขึ้นไป ควรมีการสร้างไอโอแก๊ส เพื่อเก็บมูลสุกร และยังสามารถจะนำพลังงานจากบ่อไอโอแก๊สซึ่งอยู่ในรูปของแก๊สเปลี่ยนเป็นพลังงานไฟฟ้า ไปใช้ประโยชน์ในการทำงานในฟาร์มสุกร เช่น นำแก๊สที่ได้ไปประกอบอาหารให้สุกร หรือ นำไปกกลูกสุกรซึ่งช่วยให้สามารถประหยัดค่ากระแสไฟฟ้าได้เป็นอย่างดี

1.5.2 การสร้างบ่อกำจัดน้ำเสีย

การทำฟาร์มสุกรควรมีการจัดทำบ่อบำบัดน้ำเสียโดยเฉพาะฟาร์มสุกรที่เลี้ยงสุกรใกล้กับแม่น้ำ บ่อบำบัดน้ำเสียประกอบด้วยบ่อตกตะกอน บ่อหมักและบ่อฝิ่ง น้ำล้างคอกสุกรที่ผ่านการบำบัดแล้ว จะลดความสกปรกและลดกลิ่นเน่าเหม็นของมูลสุกร

1.5.3 การสร้างบ่อเกรอะ

ในฟาร์มสุกรของเกษตรกรรายย่อยที่ไม่สามารถสร้างบ่อ ไอโอแก๊สหรือบ่อบำบัดน้ำเสีย ควรสร้างบ่อเกรอะไว้เก็บมูลสุกร ขนาดของบ่อเกรอะขึ้นอยู่กับจำนวนสุกรที่เลี้ยง ลักษณะของบ่อเกรอะก็เหมือนกันกับบ่อส้วมซึมที่ใช้ตามบ้านเรือน ประกอบด้วย 2 คือ บ่อแรกเป็นบ่อตกตะกอนซึ่งของแข็งจะตกลงที่บ่อแรก ส่วนที่เป็นของเหลวจะไหลออกต่อไปยังบ่อที่สองและ

ของเหลวจากบ่อที่สองจะซึมผ่านลงใต้ดินหรืออาจต่อท่อระบายของเหลวลงสู่แหล่งน้ำภายนอกต่อไปได้

1.6 โรคสุกรที่สำคัญ

โรคสุกรที่พบได้ในฟาร์มเลี้ยงสุกรของประเทศไทยนั้น มีทั้งโรคระบาด (คือโรคที่สามารถแพร่จากสุกรป่วยตัวหนึ่งไปยังสุกรตัวอื่นได้อย่างรวดเร็ว) และโรคไม่ระบาด (คือโรคที่ไม่สามารถแพร่จากสุกรป่วยตัวหนึ่งไปยังสุกรตัวอื่นๆ หรือเป็นโรคเฉพาะตัว) ได้แก่

1.6.1 โรคอหิวาต์สุกร

โรคนี้เป็นโรคระบาดที่รุนแรง พบว่าเป็นได้กับสุกรทุกอายุ อัตรารุนแรง เกิดโรคและอัตรารุนแรงตายสูง

สาเหตุและอาการของโรค

เกิดจากเชื้อไวรัส ซึ่งเชื้อตัวนี้จะเข้าสู่ร่างกายสุกรได้โดยการกินอาหารและน้ำ หรือโดยการหายใจหรือโดยทางบาดแผลที่ผิวหนังหรือโดยทางเหื่อตา (นกและแมลงวันเป็นพาหนะของโรคนี้ได้) และเมื่อเชื้อโรคเข้าสู่ร่างกายสุกรแล้วจะใช้เวลาฟักโรคนานประมาณ 3 วัน-3 สัปดาห์ แต่โดยทั่วไปประมาณ 7 วัน สุกรที่รับเชื้อไวรัสตัวนี้ก็เริ่มแสดงอาการป่วยของโรค อาการที่พบได้คือมีไข้สูงประมาณ 105-108 องศาฟาเรนไฮต์ หรือ 40.5-42 องศาเซลเซียสเบื่ออาหารและต่อมาจะไม่กินอาหาร หอบ ตื่นเต้นและจะมีอาการซึมในเวลาต่อมา เหื่อตาอักเสบ (มีขี้ตา) ท้องผูก (ขี้เป็นเม็ด) ในช่วงสุกรป่วยมีไข้และเมื่อไข้ลงจะพบอาการท้องเสีย (ขี้เป็นน้ำสีเหลืองเทา) และอาจพบอาการอาเจียนร่วมด้วย ผิวหนังบริเวณหู คอ ท้อง และด้านในของขาหนีบ จะพบจุดเลือดออกเล็ก ๆ ทำให้ผิวหนังบริเวณนั้นมีสีแดงและต่อมาจะเปลี่ยนเป็นสีม่วง

1. กรณีสุกรรุ่นป่วย อาจพบอาการทางระบบประสาทคือสุกรจะเดินเป็นวงกลม ขาเดินไม่สัมพันธ์กัน และมีอาการชัก

2. กรณีแม่สุกรท้อง ถ้าได้รับเชื้อโรคตัวนี้พบว่าเชื้อโรคอาจแพร่ไปยังลูกในท้องได้ผลคือทำให้ลูกในท้องตาย หรือเกิดการแท้งลูก หรือลูกสุกรที่คลอดออกมาผิดปกติอ่อนแอ และกลัมนเนื้อสันสุกรป่วยที่ฟื้นคืนจากโรคอหิวาต์สุกร พบว่าจะมีภูมิคุ้มโรคได้ตลอดชีวิตและแม่สุกรสามารถถ่ายทอดภูมิคุ้มกันโรคไปยังลูกสุกรได้โดยทางน้ำนมเหลือง ซึ่งระดับความคุ้มโรคที่ลูกสุกรได้รับจะมากหรือน้อยต่างกันไป เนื่องจากระดับภูมิคุ้มกันโรคในแม่สุกรแต่ละตัวไม่เท่ากัน และพบว่าแม่สุกรที่ทำวัคซีนเชื้อเป็น ความคุ้มกันโรคที่ถ่ายไปยังลูกสุกรจะสามารถป้องกันโรคได้นาน 6-8 สัปดาห์หรือน้อยกว่านี้ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับชนิดของวัคซีนที่ทำ

การทำ วัคซีนอหิวาต์สุกร

1. ลูกสุกรทำ วัคซีนเมื่อสุกรอายุประมาณ 6 สัปดาห์ และให้ทำ วัคซีนซ้ำอีกครั้งในอีก 2 สัปดาห์ต่อมา

2. สุกรพ่อพันธุ์ ทำ วัคซีนทุก 6 เดือน

3. สุกรแม่พันธุ์ ทำ วัคซีนทุกครั้งที่ย่านม

หมายเหตุ วัคซีนอหิวาต์ซึ่งเป็นเชื้อเป็น ห้ามทำ กับสุกรที่

การรักษา

โรคอหิวาต์สุกรเกิดจากเชื้อไวรัส ไม่มียาที่จะใช้รักษาโรคนี้โดยเฉพาะสุกรที่ป่วยควรทำ ลายทิ้งโดยการเผาหรือฝัง

1.6.2 โรคปากและเท้าเปื่อย

โรคนี้เป็นโรคระบาด ที่ระบาดได้อย่างรวดเร็วในสัตว์กีบ (วัว ควาย แพะ แกะและสุกร) และทำความเสียหายแก่เศรษฐกิจของประเทศอย่างมากเพราะใน โรคนี้เป็นอุปสรรคต่อการส่งสุกรออกจำหน่ายในต่างประเทศ โรคนี้พบเป็นได้กับสุกรทุกอายุ อัตราการเกิดโรคสูงแต่อัตราการตายต่ำ

สาเหตุและอาการของโรค

เกิดจากเชื้อไวรัส ซึ่งมีอยู่ 3 กลุ่มด้วยกันคือ ไทป์โอ, ไทป์เอ และ ไทป์เอเซียวัน (ไทป์โอรุนแรงที่สุด) เชื้อโรคตัวนี้จะเข้าสู่ร่างกายสุกรได้โดยทางการสัมผัสกับเชื้อโดยตรง (คนเลี้ยงนำ เข้ามาเอง) หรือโดยการกินอาหารและน้ำที่มีเชื้อ โรคปนอยู่ หรือโดยการหายใจเอาเชื้อโรคตัวนี้เข้าไป และเมื่อเชื้อโรคเข้าสู่ร่างกายสุกรแล้ว จะใช้เวลาในการฟักโรคนานประมาณ 3-6 วัน สุกรก็จะเริ่มแสดงอาการ โรคนี้ออกมาให้เห็น อาการที่พบได้คือ มีตุ่มน้ำใสที่บริเวณปลายจมูก ปากริมฝีปาก เหงือกและผิวหนังบริเวณไรกีบ และต่อมาตุ่มน้ำใสนี้จะแตก ซึ่งน้ำในตุ่มนี้จะมีเชื้อไวรัสอยู่เป็นจำนวนมาก ถ้าการจัดการไม่ดีโรคนี้อาจจะกระจายระบาดออกไปอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ยังพบอาการ ไข้สูง เบื่ออาหาร น้ำลายยืดขาเจ็บและน้ำหนักลด (เนื่องจากกินอาหารไม่ได้) และบางครั้งอาจพบกีบลอกหลุด

การทำ วัคซีนปากและเท้าเปื่อย

1. ลูกสุกร ทำ วัคซีนเมื่อสุกรอายุประมาณ 7 สัปดาห์ และให้ทำ วัคซีนซ้ำอีกครั้ง ในอีก 2 สัปดาห์ต่อมา

2. สุกรพ่อและแม่พันธุ์ ทำ ซ้ำทุก 4-5 เดือน

การรักษา

โรคปากและเท้าเปื่อยเกิดจากเชื้อไวรัส ไม่มียาที่จะใช้รักษาโดยเฉพาะ แต่โรคนี้ไม่ทำให้สุกรป่วยตาย การรักษาจึงทำได้เพียงรักษาตามอาการโดย

1. ให้อาหารเจือจางหรืออิน 5-10 เปอร์เซ็นต์ หรือยาเย็นเช่นไวโอเล็ตทาแผลที่เกิดจากตุ่มน้ำใส
2. ให้อาาปฏิชีวนะผสมในอาหารเพื่อป้องกันโรคแทรกแก่สุกรตัวที่ยังไม่แสดงอาการและให้อาาโดยการฉีดเข้าสุกรตัวที่แสดงอาการแล้ว

3. พ่นน้ำยาจุนสีที่มีความเข้มข้น 5 เปอร์เซ็นต์ที่กีบ

หมายเหตุ สุกรที่ไม่แสดงอาการของโรคให้ทำ วัคซีนซ้ำ 2 ครั้ง ช่วงห่าง 1 สัปดาห์

1.6.3 โรคพิษสุนัขบ้าเทียม

โรคนี้เป็นโรคระบาดพบว่าเป็นได้กับสุกรทุกอายุแต่ความรุนแรงของโรคจะเกิดกับลูกสุกร และสุกรเล็กอัตราการเกิดโรคและอัตราการตายสูง และสุกรที่ฟื้นจากโรคจะเป็นพาหะของโรคและสามารถปล่อยเชื้อโรคออกมาที่ลมหายใจ

สาเหตุและอาการของโรค

เกิดจากเชื้อไวรัส ซึ่งเชื้อโรคตัวนี้จะเข้าสู่ร่างกายสุกรได้โดยการสัมผัสกับสุกรตัวที่เป็นพาหะของโรคนี้ หรือ โดยการกินอาหารหรือน้ำหรือที่มีเชื้อนีปนอยู่หรือโดยการหายใจเอาเชื้อนี้เข้าไปหรือโดยการผสมพันธุ์กับสุกรที่เป็นโรคนี้ หรือโดยทางเห็บตา (หนูบ้านสามารถแพร่เชื้อโรคตัวนี้ได้) และเมื่อเชื้อโรคตัวนี้เข้าสู่ร่างกายสุกรแล้วโรคนี้จะใช้เวลาในการฟักโรคนานประมาณ 36-48 ชั่วโมง สุกรก็จะเริ่มแสดงอาการป่วยของโรคนี้ให้เห็น ซึ่งอาการที่สุกรป่วยแสดงออกนั้นขึ้นอยู่กับอายุคืออาการจะรุนแรงในลูกสุกรแรกคลอด โดยลูกสุกรป่วยจะล้มลงภายในไม่กี่ชั่วโมงหลังจากการติดเชื้อ มีไข้สูงถึง 180 องศาฟาเรนไฮต์หรือ 42 องศาเซลเซียส สุกรควบคุมการเคลื่อนไหวไม่ได้ ตื่นเต้น กล้ามเนื้อกระตุกอย่างแรง แล้วล้มลงโดยขาอยู่ในลักษณะถีบจักรยาน (อาจพบอาการอาเจียนและท้องเสียได้) และน้ำลายฟูมปาก

ลูกสุกรอาจได้รับเชื้อตัวนี้ก่อนคลอด ซึ่งจะพบลูกสุกรตายภายใน 2 วันหลังคลอด และลูกสุกรที่ได้รับเชื้อตัวนี้ทันทีที่คลอดออกมา อาจแสดงอาการให้เห็นเมื่ออายุ 2 วัน และมักตายเมื่ออายุ 5 วัน และพบว่าอัตราการตายของลูกสุกรที่มีอายุต่ำกว่า 2 สัปดาห์จะสูงถึง 100 เปอร์เซ็นต์ และอัตราการตายของลูกสุกรที่มีอายุมากกว่า 3 สัปดาห์ขึ้นไปจะลดลงประมาณ 50 เปอร์เซ็นต์ เนื่องจากความสามารถในการต้านโรคมียากขึ้น เมื่อสุกรโตขึ้นและอัตราการตายจะลดลงเหลือเพียง 5 เปอร์เซ็นต์ ในสุกรที่มีอายุ 5 เดือนขึ้นไป

1. อาการที่พบได้ใน สุกรรุ่น ที่ป่วยคือ มีไข้สูง เบื่ออาหาร ไม่อยู่นิ่ง หายใจลำบากตัวสั่นและควบคุมตัวไม่ได้โดยเฉพาะส่วนของขาหลัง และสุกรป่วยจะชักตายในที่สุด (สุกรรุ่นที่ฟื้นจากโรคมักจะแคะแกระ)

2. อาการป่วยที่พบใน สุกกรใหญ่ มักจะไม่รุนแรง อาการที่พบได้คือ อาเจียน ท้องเสียหรือท้องผูก

3. อาการป่วยที่พบได้ใน สุกกรท้อง คือ แท้งลูก

สุกรป่วยที่ฟื้นจากโรคนี้ พบว่ามีภูมิคุ้มกันสูงซึ่งอาจอยู่ได้เป็นปี และแม่สุกรสามารถถ่ายภูมิคุ้มกันโรคนี้ออกสู่ลูกสุกรได้โดยผ่านทางน้ำนมเหลือง ซึ่งสามารถป้องกันโรคได้นาน 5 สัปดาห์ถึง 4 เดือน ซึ่งขึ้นอยู่กับระดับภูมิคุ้มกันโรคน้ำ นมเหลืองและปริมาณน้ำ นมเหลืองที่ลูกสุกรกินเข้าไป แต่ภูมิคุ้มกันโรคนี้อาจไม่สามารถป้องกันลูกสุกรจากการติดเชื้อไวรัสตัวนี้ได้ เพียงแต่ภูมิคุ้มกันโรคนี้อาจป้องกันไม่ให้เชื้อไวรัสแทรกเข้าไปในเนื้อเยื่อของลูกสุกรได้ เมื่อภูมิคุ้มกันโรคนี้อลดลง สุกกรก็จะเริ่มไวต่อเชื้อไวรัส ตัวนี้ และเมื่อสุกรมีอาการเครียดเชื้อไวรัสภายในตัวก็จะเพิ่มจำนวนมากขึ้นและแทรกเข้าเนื้อเยื่อของร่างกาย ซึ่งเป็นผลให้สุกรตัวนั้นเริ่มแสดงอาการป่วยออกมาให้เห็น

การทำวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเทียม

1. สุกกรพ่อและแม่พันธุ์ ทำ วัคซีนทุก ๆ 4-5 เดือน (วัคซีนเชื้อตาย) หรือทำ วัคซีนกับแม่สุกรท้องก่อนคลอด 3 สัปดาห์ และทำ วัคซีนอีกครั้งก่อนคลอด 1 สัปดาห์

2. สุกกรรุ่น ทำ วัคซีนเมื่ออายุประมาณ 8-9 สัปดาห์ และให้ทำ วัคซีนซ้ำอีกครั้งใน 2 สัปดาห์

การรักษา

โรคพิษสุนัขบ้าเทียมเกิดจากเชื้อไวรัส ไม่มียาที่จะใช้รักษาโดยเฉพาะ นอกจากจะรักษาตามอาการ (ลูกสุกรมักตาย จึงไม่แนะนำให้รักษา)

1.7 ข้อกำหนดมาตรฐานฟาร์ม

มาตรฐานฟาร์มเลี้ยงสุกรนี้ กำหนดขึ้นเป็นมาตรฐานเพื่อให้ฟาร์มที่ต้องการขึ้นทะเบียนฟาร์มที่ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับ ได้ยึดถือปฏิบัติเพื่อให้ได้การรับรองจากกรมปศุสัตว์ ซึ่งมาตรฐานนี้ เป็นเกณฑ์มาตรฐานขั้นพื้นฐาน สำหรับฟาร์มที่จะได้รับการรับรอง โดยที่เป็นการสมควรกำหนดมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงสุกรของประเทศไทย เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงคุณภาพ การอำนวยความสะดวกของการค้าและการคุ้มครองผู้บริโภคตลอดจนถึงการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงออกประกาศกำหนดมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงสุกรของประเทศไทย ตั้งปี พ.ศ.2542

1.7.1 องค์ประกอบของฟาร์ม

1.7.1.1 ทำเลที่ตั้งฟาร์ม

1. อยู่ในบริเวณที่มีการคมนาคมสะดวก
2. สามารถป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคจากภายนอกเข้าสู่ฟาร์มได้
3. อยู่ห่างจากแหล่งชุมชน โรงฆ่าสัตว์ ตลาดนัดค้าสัตว์
4. อยู่ในทำเลที่มีแหล่งน้ำสะอาดตามมาตรฐานคุณภาพน้ำใช้เพียงพอต่อการบริโภคตลอดปี
5. ควรได้รับการยินยอมจากองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
6. เป็นบริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง
7. เป็นบริเวณที่โปร่ง อากาศสามารถถ่ายเทได้ดี มีต้นไม้ให้ร่มเงาภายในฟาร์ม

1.7.2 ลักษณะของฟาร์ม

1.7.2.1 เนื้อที่ของฟาร์ม

ต้องมีเนื้อที่เหมาะสมกับขนาดของฟาร์ม โรงเรือน

1.7.2.2 การจัดแบ่งพื้นที่

ต้องมีเนื้อที่กว้างขวางเพียงพอสำหรับการจัดแบ่ง การก่อสร้าง โรงเรือนอย่างมีระเบียบสอดคล้องกับการปฏิบัติงานและไม่หนาแน่นจนไม่สามารถจัดการด้านการผลิตสัตว์ การควบคุมโรคสัตว์ สุขอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน และการรักษาสิ่งแวดล้อมได้ตามหลักวิชาการ ฟาร์มจะต้องมีการจัดแบ่งพื้นที่ฟาร์มเป็นสัดส่วน โดยมีผังแสดงการจัดวางที่แน่นอน

1.7.2.3 ถนนภายในฟาร์ม

ต้องใช้วัสดุคงทนมีสภาพและความกว้างเหมาะสม สะดวกในการขนส่งลาเลียงอุปกรณ์ อาหารสัตว์ รวมทั้งผลผลิต ที่เข้า-ออกจากภายในและภายนอกฟาร์ม

1.7.2.4 บ้านพักอาศัยและอาคารสำนักงาน

อยู่ในบริเวณอาศัยโดยเฉพาะ ไม่มีการเข้าอยู่อาศัยในบริเวณโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ บ้านพักต้องอยู่ในสภาพแข็งแรงสะอาด เป็นระเบียบไม่สกปรกรุงรั้ง มีปริมาณเพียงพอกับจำนวนเจ้าหน้าที่ ต้องแยกห่างจากบริเวณเลี้ยงสัตว์พอสมควร สะอาด ร่มรื่น มีรั้วกั้นแบ่งแยกจากบริเวณเลี้ยงสัตว์ ตามที่กำหนดอย่างชัดเจน

1.7.3 ลักษณะโรงเรือน

โรงเรือนควรมีขนาดที่เหมาะสมกับจำนวนสัตว์ ถูกสุขอนามัย สัตว์อยู่สุขสบาย

1.7.4 การจัดการฟาร์ม

1.7.4.1 การจัดการโรงเรือน

1. โรงเรือนและที่ให้อาหาร ต้องสะอาดและแห้ง
2. โรงเรือนต้องสะอาดในการปฏิบัติงาน
3. ต้องดูแลซ่อมแซมโรงเรือนให้มีความปลอดภัยต่อสุกรและ
ผู้ปฏิบัติงาน
4. มีการจัดการโรงเรือนเตรียมความพร้อมก่อนนำสัตว์เข้า
5. มีการทำความสะอาดโรงเรือนและอุปกรณ์ ด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค

ตามความเหมาะสม

1.7.4.2 การจัดการด้านบุคลากร

1. ต้องมีจำนวนแรงงานอย่างพอเพียงและเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ที่เลี้ยง มีการจัดการแบ่งหน้าที่ และความรับผิดชอบของบุคลากรในแต่ละตำแหน่งอย่างชัดเจน นอกจากนี้บุคลากรภายในฟาร์มทุกคนควรได้รับการตรวจสอบสุขภาพเป็นประจำทุกปี
2. ให้มีสัตวแพทย์ ควบคุมกำกับดูแลด้านสุขภาพสัตว์ภายในฟาร์ม โดยสัตวแพทย์ต้องมีใบอนุญาตประกอบการบำบัด โรคสัตว์ชั้นหนึ่งและได้รับใบอนุญาตผู้ควบคุมฟาร์มจากกรมปศุสัตว์

1.7.5 คู่มือการจัดการฟาร์ม

ผู้ประกอบการฟาร์มต้องมีคู่มือการจัดการฟาร์ม แสดงให้เห็นระบบการเลี้ยง การจัดการฟาร์ม ระบบ การบันทึกข้อมูลการป้องกันและควบคุม โรคสัตว์ การดูแลสุขภาพสัตว์และ สุขอนามัยในฟาร์ม

1.7.6 ระบบการบันทึกข้อมูล

ฟาร์มจะต้องมีระบบการบันทึกข้อมูล ซึ่งประกอบด้วย

- 1.7.6.1 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารฟาร์ม ได้แก่ บุคลากร แรงงาน
- 1.7.6.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการด้านการผลิต ได้แก่ ข้อมูลตัวสัตว์ ข้อมูลสุขภาพสัตว์ ข้อมูลการผลิตและข้อมูลผลผลิต

1.7.7 การจัดการด้านอาหารสัตว์

1.7.7.1 คุณภาพอาหารสัตว์

1. แหล่งที่มาของอาหารสัตว์

1.1 ในกรณีซื้ออาหารสัตว์ ต้องซื้อจากผู้ที่ได้รับใบอนุญาตตาม พ.ร.บ. ควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. 2525

1.2 ในกรณีผสมอาหารสัตว์เอง ต้องมีคุณภาพอาหารสัตว์เป็นไปตามที่กำหนดกฎหมายตาม พระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. 2525

2. ภาชนะบรรจุและการขนส่ง

ภาชนะบรรจุอาหารสัตว์ควรสะอาด ไม่เคยใช้บรรจุวัตถุมีพิษ ปุ๋ย หรือวัตถุอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสัตว์ สะอาด แข็ง กั้นความชื้นได้ ไม่มีสารที่จะปนเปื้อนกับอาหารสัตว์ ถ้าถูกเคลือบด้วยสารอื่น สารดังกล่าวต้องไม่เป็นอันตรายต่อสัตว์

3. การตรวจสอบคุณภาพอาหารสัตว์

มีการตรวจสอบคุณภาพอาหารสัตว์อย่างง่าย นอกจากนี้ต้องสุ่มตัวอย่างอาหารสัตว์ส่งห้องปฏิบัติการที่เชื่อถือได้ เพื่อตรวจสอบวิเคราะห์คุณภาพและสารตกค้างเป็นประจำ และเก็บบันทึกผลการตรวจวิเคราะห์ไว้ให้ตรวจสอบได้

1.7.7.2 การเก็บรักษาอาหารสัตว์

ควรมีสถานที่เก็บอาหารสัตว์แยกต่างหาก กรณีวัตถุดิบเป็นวิตามิน ควรเก็บไว้ในห้องปรับอากาศ ห้องเก็บอาหารสัตว์ต้องสามารถรักษาสภาพของอาหารสัตว์ไม่ให้เปลี่ยนแปลง สะอาด แข็ง ปลอดภัยจากแมลงและสัตว์ต่าง ๆ ควรมีแผงไม้รองด้านล่างของภาชนะบรรจุอาหารสัตว์

1.7.8 การจัดการด้านสุขภาพสัตว์

1.7.8.1 ฟาร์มจะต้องมีระบบเฝ้าระวัง ควบคุมและป้องกันโรคได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้รวมถึงการมีกำหนดการทาลายเชื้อโรคก่อนเข้าและออกจากฟาร์ม การป้องกันการสะสมของเชื้อโรคในฟาร์ม การควบคุมโรคให้สงบโดยเร็วและไม่ให้แพร่ระบาดจากฟาร์ม

1.7.8.2 การบำบัดโรค

1. การบำบัดโรคสัตว์ ต้องปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ควบคุมการบำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. 2505

2. การใช้ยาสำหรับสัตว์ ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในการใช้ยาสำหรับสัตว์ (มอก. 7001-2540)

1.7.9 การจัดการสิ่งแวดล้อม

1.7.9.1 ประเภทของเสีย

ของเสียที่เกิดจากฟาร์มปศุสัตว์ จะประกอบด้วย

1. ขยะมูลฝอย หมายถึง ขยะที่เกิดจากการเลี้ยงสุกร เช่น กล่องยา
ถุงพลาสติก เป็นต้น
2. ซากสุกร หมายถึง ลูกสุกรที่คลอดออกมาพิการ หรือ คลอด
ออกมาชีวิต
3. มูลสุกร หมายถึง ของเสียที่สุกรถ่ายออกมา
4. น้ำเสีย หมายถึง ของเสียที่ได้จากการล้างโรงเรือน

1.7.9.2 การกำจัดหรือบำบัดของเสีย

ฟาร์มจะต้องจัดให้มีระบบกำจัดหรือบำบัดของเสียที่เหมาะสม เพื่อ
ไม่ให้เกิดผลกระทบต่อผู้อยู่อาศัยข้างเคียงหรือสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

1. ขยะมูลฝอย ทำการเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยในถังขยะที่มีฝาปิด
มิดชิด และนำไปกำจัดทิ้งในบริเวณที่ทิ้งของเทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารราชการส่วน
ท้องถิ่น
2. ซากสุกร ฟาร์มจะต้องมีการจัดการกับซากสุกรให้ถูกสุขลักษณะ
อนามัย
3. มูลสุกร นำไปทำปุ๋ย หรือหมักเป็นปุ๋ยโดยไม่ทิ้งหรือกองเก็บใน
ลักษณะที่จะทำให้เกิดกลิ่น หรือก่อความรำคาญ ต่อผู้อยู่อาศัยข้างเคียง
4. น้ำเสีย ฟาร์มจะต้องมีระบบเก็บกัก หรือบำบัดน้ำเสียให้เหมาะสม
ทั้งนี้ น้ำเสียจะต้องมีคุณภาพน้ำ ที่เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งที่กำหนด

1.8 ประเภทของแรงงานที่ใช้ในการเลี้ยงสุกร

ประกอบด้วยแรงงานที่ใช้ในการเลี้ยงสุกรประกอบด้วย

1.8.1 แรงงานเจ้าของฟาร์ม

แรงงานเจ้าของฟาร์ม หรือเจ้าของกิจการฟาร์มส่วนใหญ่จะไม่ได้มีการคิด
ค่านวนค่าแรงงาน แต่ในการศึกษาวิจัยจำเป็นต้องมีการค่านวนค่าแรงงานเจ้าของฟาร์มเป็นต้นทุน
การผลิต ดังนั้นการประเมินค่าแรงงานอาจจะทำได้โดยพิจารณาจากค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยเฉลี่ยต่อ
เดือนของเจ้าฟาร์ม

1.8.2 แรงงานสัตว์แพทย์

แรงงานสัตว์แพทย์ ส่วนใหญ่เป็นแรงงานที่ให้บริการกับเจ้าของฟาร์มสุกร ในด้านของการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการจัดการฟาร์มและการแก้ปัญหาโรคสุกรต่าง ๆ แรงงานสัตว์แพทย์จะได้รับค่าตอบแทนจากบริษัทผู้จำหน่ายยาและเวชภัณฑ์สำหรับสุกร ดังนั้นจึงไม่มีการนำมาคำนวณค่าแรงงานเป็นต้นทุนการผลิต

1.8.3 แรงงานสัตวบาล

แรงงานสัตวบาล เป็นแรงงานที่ช่วยในการจัดการดูแลสุกรและควบคุมการปฏิบัติงานของแรงงานภายนอกในฟาร์ม ในการศึกษาวิจัยมีการคำนวณค่าแรงงานสัตวบาลเป็นต้นทุนผลิต การประเมินค่าแรงงานจะคำนวณค่าแรงงานโดยเฉลี่ยที่เจ้าของฟาร์มได้จ่ายกับสัตวบาล

1.8.4 แรงงานภายนอก

แรงงานภายนอกเป็นแรงงานที่ทำหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเลี้ยงสุกร อันได้แก่ การทำความสะอาดคอกและโรงเรือน และการผสมอาหาร ในการวิจัยศึกษาวิจัยจำเป็นจะต้องมีการคำนวณค่าแรงงานภายนอกเป็นต้นทุนการผลิตสุกร ดังนั้นประเมินค่าแรงงานจะคำนวณจากค่าแรงงาน โดยเฉลี่ยที่เจ้าของฟาร์มได้จ่ายให้กับแรงงานภายนอก

1.9 ภาษีที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจฟาร์มเลี้ยงสุกร

ภาษีที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการเลี้ยงสุกรประกอบด้วย

1.9.1 ภาษีโรงเรือน ภาษีโรงเรือน

ภาษีโรงเรือน ภาษีโรงเรือน คือ ภาษีที่จัดเก็บจากโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ กับที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น โรงเรือน หมายรวมถึง บ้าน ตึกแถว อาคาร ร้านค้า สำนักงาน บริษัท ฟาร์ม ฯลฯ ภาษีโรงเรือนและที่ดินเป็นภาษีอากรที่ราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัดเก็บตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือน และที่ดิน พุทธศักราช 2475 โดยจัดเก็บในอัตรา 1 บาทต่อขนาดโรงเรือน 1 ตารางเมตรต่อปี

1.9.2 ภาษีสิ่งแวดล้อม

ภาษีสิ่งแวดล้อม คือ ภาษีที่เก็บจากกิจการที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม เช่น ฟาร์มสุกรก็จะต้องจ่ายภาษีมลพิษ หรือกิจการท่องเที่ยวก็จะเก็บภาษีการอนุรักษ์ทรัพยากรจากนักท่องเที่ยว เป็นภาษีอากรที่ราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัดเก็บตามพระราชบัญญัติภาษี เป็นจำนวนเงิน 500 บาทต่อปี หรือ ตามขนาดฟาร์ม

1.9.3 ภาษีเงินได้

ภาษีเงินได้ คือ จำนวนเงินที่เรียกเก็บจากผู้ที่มีหน้าที่ต้องเสียภาษี โดยจะจัดเก็บจากเงินได้ทุกประเภท และจะเรียกเก็บจากผู้ที่มีเงินได้เกิดขึ้นระหว่างปีที่ผ่านมา โดยมีสถานะอย่างใดอย่างหนึ่ง บัญชีอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ดังนี้

ตารางที่ 2 ภาษีเงินได้ (อัตรากำหนดเงินได้ส่วนบุคคล)

เงินได้สุทธิ	ช่วงเงินได้สุทธิ	อัตราภาษี	ภาษีในแต่ละชั้น	ภาษีสะสม
ส่วนที่เกิน 0 ถึง 100,000	100,000	5	ยกเว้น	0
ส่วนที่เกิน 100,000 ถึง 500,000	400,000	10	40,000	40,000
ส่วนที่เกิน 500,000 ถึง 1,000,000	500,000	20	100,000	140,000
ส่วนที่เกิน 1,000,000 ถึง 4,000,000	3,000,000	30	900,000	1,040,000
ส่วนที่เกิน 4,000,000 ขึ้นไป		35		

2. แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุน

ต้นทุนมีความหมายสำหรับฝ่ายบริหารเป็นอย่างยิ่งในการตัดสินใจเกี่ยวกับการผลิตหรือการซื้อสินค้า การกำหนดราคาขาย การยกเลิกผลิตภัณฑ์ การเลือกกรรมวิธีการผลิต และประเภทสินค้า ดังนั้นข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนสินค้าจะต้องแสดงต้นทุนอย่างละเอียด จึงจะช่วยผู้บริหารให้สามารถวิเคราะห์ทางเลือกต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพสูงสุด (เฉลิมขวัญ ทรัพย์บุญยงค์, 2554: 7)

2.1 ความหมายของต้นทุน

ต้นทุน (Cost) หมายถึง มูลค่าของทรัพยากรที่สูญเสียไปเพื่อให้ได้สินค้าหรือบริการ โดยมูลค่านั้นจะต้องสามารถวัดได้เป็นหน่วยเงินตรา ซึ่งเป็นลักษณะของการลดลงในสินทรัพย์หรือเพิ่มขึ้นในหนี้สิน ต้นทุนที่เกิดขึ้นอาจจะให้ประโยชน์ในปัจจุบันหรือในอนาคตก็ได้ เมื่อต้นทุนใดที่เกิดขึ้นแล้วและกิจการได้ใช้ประโยชน์ไปทั้งสิ้นแล้ว ต้นทุนนั้นก็จะถือเป็น “ค่าใช้จ่าย” (Expenses) ดังนั้น ค่าใช้จ่ายจึงหมายถึงต้นทุนที่ได้ให้ประโยชน์และกิจการได้ใช้ประโยชน์ทั้งหมดไปแล้วในขณะที่นั้นและสำหรับต้นทุนที่กิจการสูญเสียไป แต่จะให้ประโยชน์แก่กิจการในอนาคตเรียกว่า “สินทรัพย์” (Assets)

ความหมายของต้นทุนมีหลายชนิดซึ่งจะแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้ ในกระบวนการวางแผนและตัดสินใจ การเลือกใช้ต้นทุนที่เหมาะสมกับสถานการณ์ถือว่า

เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด การนำต้นทุนไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ก็อาจทำให้การตัดสินใจผิดพลาดได้ ต้นทุนสามารถจำแนกได้ในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ (อนุรักษ์ ทองสุโขวงศ์, 2554)

2.1.1 การจำแนกต้นทุนตามลักษณะส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์

ส่วนประกอบของต้นทุนที่ใช้ในการผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด (Cost of a Manufactured Product) จะประกอบด้วยวัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายการผลิต ซึ่งถ้าพิจารณาในด้านทรัพยากรที่เป็นส่วนประกอบของสินค้าแล้ว ประกอบด้วย

2.1.1.1 วัตถุดิบ (Materials) วัตถุดิบนับว่าเป็นส่วนประกอบสำคัญของการผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปโดยทั่วไป ซึ่งต้นทุนที่เกี่ยวกับการใช้วัตถุดิบในการผลิตสินค้า อาจจะถูกแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. วัตถุดิบทางตรง (Direct materials) หมายถึง วัตถุดิบหลักที่ใช้ในการผลิต และสามารถระบุได้อย่างชัดเจนว่าใช้ในการผลิตสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งในปริมาณและต้นทุนเท่าใด รวมทั้งจัดเป็นวัตถุดิบส่วนใหญ่ที่ใช้ในการผลิตสินค้าชนิดนั้น ๆ เช่น ไม้แปรรูป จัดเป็นวัตถุดิบทางตรงของการผลิตเฟอร์นิเจอร์ ผ้าที่ใช้ในอุตสาหกรรมเสื้อผ้า ยางดิบที่ใช้ในการผลิตยางรถยนต์ แร่เหล็กที่ใช้ในอุตสาหกรรมถลุงเหล็ก กระดาษที่ใช้ในธุรกิจสิ่งพิมพ์ เป็นต้น

2. วัตถุดิบทางอ้อม (Indirect materials) หมายถึง วัตถุดิบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยทางอ้อมกับการผลิตสินค้า แต่ไม่ใช่วัตถุดิบหลักหรือวัตถุดิบส่วนใหญ่ เช่น ตะปู กาว กระดาษทรายที่ใช้เป็นส่วนประกอบของการทำเครื่องหนังหรือเฟอร์นิเจอร์ น้ำมันหล่อลื่นเครื่องจักร เส้นด้ายที่ใช้ในการตัดเย็บเสื้อผ้า เป็นต้น โดยปกติแล้ว วัตถุดิบทางอ้อมอาจจะถูกเรียกว่า “วัสดุโรงงาน” ซึ่งจะถือเป็นค่าใช้จ่ายการผลิตชนิดหนึ่ง

2.1.1.2 ค่าแรงงาน (Labor) หมายถึง ค่าจ้างหรือผลตอบแทนที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างหรือคนงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้า โดยปกติแล้วค่าแรงงานจะถูกแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ ค่าแรงงานทางตรง (Direct labor) และค่าแรงงานทางอ้อม (Indirect labor)

1. ค่าแรงงานทางตรง (Direct labor) หมายถึง ค่าแรงงานต่าง ๆ ที่จ่ายให้แก่คนงานหรือลูกจ้างที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการผลิตสินค้าสำเร็จรูปโดยตรง รวมทั้งเป็นค่าแรงงานที่มีจำนวนมากเมื่อเทียบกับค่าแรงงานทางอ้อมในการผลิตสินค้าหน่วยหนึ่ง ๆ และจัดเป็นค่าแรงงานส่วนสำคัญในการแปรรูปวัตถุดิบให้เป็นสินค้าสำเร็จรูป เช่น คนงานที่ทำงานเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตก็ควรถือเป็นแรงงานทางตรง พนักงานในสายการประกอบ เป็นต้น

2. ค่าแรงงานทางอ้อม (Indirect labor) หมายถึง ค่าแรงงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าที่ใช้ในการผลิตสินค้า เช่น เงินเดือนผู้ควบคุมโรงงาน เงินเดือน

พนักงานทำความสะอาดเครื่องจักร และโรงงาน พนักงานตรวจสอบคุณภาพ ช่างซ่อมบำรุง ตลอดจนต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับคนงาน เช่น ค่าภาษีที่ออกให้ลูกจ้าง สวัสดิการต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งค่าแรงงานทางอ้อมเหล่านี้จะถือเป็นส่วนหนึ่งของค่าใช้จ่ายการผลิต

2.1.1.3 ค่าใช้จ่ายการผลิต (Manufacturing Overhead) ค่าใช้จ่ายการผลิต หมายถึง แหล่งรวบรวมค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าซึ่งนอกเหนือจากวัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง เช่น วัตถุดิบทางอ้อม ค่าแรงงานทางอ้อม ค่าใช้จ่ายในการผลิตทางอ้อมอื่น ๆ ได้แก่ ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าเช่า ค่าเสื่อมราคา ค่าประกันภัย ค่าภาษี เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตาม ค่าใช้จ่ายเหล่านี้ก็ต้องเป็นค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการผลิตในโรงงานเท่านั้น ไม่รวมถึงเงินเดือน ค่าเช่า ค่าไฟฟ้า ค่าเสื่อมราคา ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานในสำนักงาน ดังนั้น ค่าใช้จ่ายการผลิตจึงถือเป็นที่รวมของค่าใช้จ่ายในการผลิตทางอ้อมต่าง ๆ (Cost pool of indirect manufacturing costs) นอกจากนี้ ยังจะพบว่าในบางกรณีก็มีการเรียกค่าใช้จ่ายการผลิต ในชื่ออื่น ๆ เช่น ค่าใช้จ่ายโรงงาน (Factory Overhead) โสหุ้ยการผลิต (Manufacturing Burden) ต้นทุนผลิตทางอ้อม (Indirect Costs) เป็นต้น

2.1.2 การจำแนกต้นทุนตามความสำคัญและลักษณะของต้นทุนการผลิต

การจำแนกต้นทุนตามความสำคัญและลักษณะของต้นทุนการผลิต คือ การจำแนกต้นทุนตามความสำคัญและลักษณะของต้นทุนการผลิตนั้น จะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกับการจำแนกต้นทุนตามส่วนประกอบของการผลิต ซึ่งวัตถุประสงค์ของการจำแนกต้นทุนในลักษณะนี้ ก็เพื่อใช้ในการวางแผนและควบคุมมากกว่าที่จะจำแนกเพื่อการคำนวณต้นทุนของสินค้าหรือบริการ การจำแนกต้นทุนตามความสำคัญและลักษณะของต้นทุนการผลิต เราสามารถจำแนกได้ 2 ลักษณะคือ

2.1.2.1 ต้นทุนขั้นต้น (Prime Costs) หมายถึง ต้นทุนรวมระหว่างวัตถุดิบทางตรงและค่าแรงงานทางตรง ซึ่งตามปกติเราจะถือว่า ต้นทุนขั้นต้นจะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการผลิต รวมทั้งเป็นต้นทุนที่มีจำนวนมากเมื่อเทียบกับต้นทุนการผลิตทั้งหมด แต่อย่างไรก็ตามในยุคปัจจุบัน การผลิตในธุรกิจบางแห่งมีการใช้เครื่องจักรมากขึ้น ทำให้ต้นทุนค่าแรงงานทางตรงลดลง ในลักษณะเช่นนี้ต้นทุนขั้นต้นก็จะมีค่าสำคัญลดลงเมื่อเทียบกับต้นทุนแปรสภาพ

2.1.2.2 ต้นทุนแปรสภาพ (Conversion costs) หมายถึง ต้นทุนที่เกี่ยวกับแปรสภาพและเปลี่ยนรูปแบบจากวัตถุดิบทางตรงให้กลายเป็นสินค้าสำเร็จรูป ต้นทุนแปรสภาพจะประกอบด้วย ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายการผลิต จากที่กล่าวแล้วก็คือ เมื่อกิจการมีการลงทุนในเครื่องจักรมากขึ้น ค่าเสื่อมราคา ค่าซ่อมบำรุง ซึ่งจัดเป็นค่าใช้จ่ายการผลิต ก็จะมีจำนวนมากขึ้น

ตามไปด้วย ดังนั้นในปัจจุบันนี้ สำหรับธุรกิจที่มีการใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ก็จะทำให้ความสำคัญกับต้นทุนแปรสภาพมากกว่าต้นทุนขั้นต้น

2.1.3 การจำแนกต้นทุนตามความสัมพันธ์กับระดับของกิจกรรม

การจำแนกต้นทุนตามความสัมพันธ์กับระดับของกิจกรรม คือ การจำแนกต้นทุนความสัมพันธ์กับระดับของกิจกรรมนี้ บางครั้งเราก็เรียกว่า “การจำแนกต้นทุนตามพฤติกรรมของต้นทุน (Cost Behavior) ซึ่งมีลักษณะที่สำคัญ คือ เป็นการวิเคราะห์จำนวนของต้นทุนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณการผลิต หรือระดับของกิจกรรมที่เป็นตัวผลักดันให้เกิดต้นทุน (Cost Driver) ในการผลิตทั้งที่เกี่ยวกับการวางแผน การควบคุม การประเมิน และวัดผลการดำเนินงาน การจำแนกต้นทุนตามความสัมพันธ์กับระดับของกิจกรรม เราสามารถที่จะจำแนกต้นทุนได้ 3 ชนิด คือ ต้นทุนผันแปร ต้นทุนคงที่ ต้นทุนผสม อย่างไรก็ตามแนวคิดในการจำแนกต้นทุนใน 3 ชนิดนี้เป็นการจำแนกต้นทุนที่อยู่ในช่วงของต้นทุนที่มีความหมายต่อการตัดสินใจ (Relevant range) นั่นก็คือ เป็นช่วงที่ต้นทุนคงที่รวม และต้นทุนผันแปรต่อหน่วย ยังมีลักษณะคงที่หรือไม่เปลี่ยนแปลง

2.1.3.1 ต้นทุนผันแปร (Variable Costs) หมายถึง ต้นทุนที่จะมีต้นทุนรวมเปลี่ยนแปลงไปตามสัดส่วนของการเปลี่ยนแปลงในระดับกิจกรรมหรือปริมาณการผลิต ในขณะที่ต้นทุนต่อหน่วยจะคงที่เท่ากันทุก ๆ หน่วย โดยทั่วไปแล้วต้นทุนผันแปรนี้จะสามารถควบคุมได้โดยแผนหรือหน่วยงานที่ทำให้เกิดต้นทุนผันแปรนั้น

2.1.3.2 ต้นทุนคงที่ (Fixed Costs) คือ ต้นทุนที่มีพฤติกรรมคงที่ หมายถึง ต้นทุนรวมที่มีได้เปลี่ยนแปลงไปตามระดับของการผลิตในช่วงของการผลิตระดับหนึ่ง แต่ต้นทุนคงที่ต่อหน่วยก็จะเปลี่ยนแปลงในทางลดลงถ้าปริมาณการผลิตเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ต้นทุนคงที่ซึ่งแบ่งออกเป็นต้นทุนคงที่อีก 2 ลักษณะ คือ ต้นทุนคงที่ระยะยาว (Committed Fixed Cost) เป็นต้นทุนคงที่ที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ในระยะสั้น เช่น สัญญาเช่าระยะยาว ค่าเสื่อมราคา เป็นต้น และต้นทุนคงที่ระยะสั้น (Discretionary Fixed Cost) จัดเป็นต้นทุนคงที่ที่เกิดขึ้นเป็นครั้งคราวจากการประชุมหรือตัดสินใจของผู้บริหาร เช่น ค่าโฆษณา ค่าใช้จ่ายในการค้นคว้าและวิจัย เป็นต้น สำหรับในเชิงการบริหารแล้วต้นทุนคงที่ส่วนใหญ่มักจะควบคุมได้ด้วยผู้บริหารระดับสูงเท่านั้น

2.1.3.3 ต้นทุนผสม (Mixed Costs) หมายถึง ต้นทุนที่มีลักษณะของต้นทุนคงที่และต้นทุนผันแปรรวมอยู่ด้วยกัน ในช่วงของการดำเนินกิจกรรมที่มีความหมายต่อการตัดสินใจ โดยต้นทุนผสมนี้จะแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ ต้นทุนกึ่งผันแปร และต้นทุนกึ่งคงที่หรือต้นทุนเชิงขั้น

1. ต้นทุนกึ่งผันแปร (Semi variable cost) หมายถึง ต้นทุนที่จะมีต้นทุนส่วนหนึ่งคงที่ทุกระดับของกิจกรรม และมีต้นทุนอีกส่วนหนึ่งจะผันแปรไปตามระดับของ

กิจกรรม เช่น ค่าโทรศัพท์ ค่าโทรสาร เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ในบางครั้งก็เป็นการยากที่จะระบุได้ว่า ต้นทุนส่วนใดเป็นต้นทุนผันแปร ดังนั้นจึงจำเป็นต้องใช้เทคนิคในการประมาณต้นทุนเข้ามาช่วยในการวิเคราะห์ ซึ่งเทคนิคในการประมาณต้นทุนจะได้ศึกษาต่อไปในส่วนของการบัญชีต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการใช้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ

2. ต้นทุนเชิงขั้น (Step cost) หรือต้นทุนกึ่งคงที่ (Semi fixed cost) หมายถึง ต้นทุนที่จะมีจำนวนคงที่ ณ ระดับกิจกรรมหนึ่งและจะเปลี่ยนไปคงที่ในอีกระดับกิจกรรมหนึ่ง เช่น เงินเดือน ผู้ควบคุมคนงาน ค่าเช่าบางลักษณะ เป็นต้น

2.1.4 การจำแนกต้นทุนตามความสัมพันธ์กับหน่วยต้นทุน

การจำแนกต้นทุนตามความสัมพันธ์กับหน่วยต้นทุน คือ ในการจำแนกต้นทุนลักษณะนี้เราสามารถที่จะจำแนกได้ 2 ชนิด คือ ต้นทุนทางตรง (Direct cost) และต้นทุนทางอ้อม (Indirect cost) โดยพิจารณาตามความสามารถที่จะระบุได้ว่าต้นทุนใดเป็นต้นทุนของงานใด แผนกใด หรือเขตการขายใด เป็นต้น

2.1.4.1 ต้นทุนทางตรง (Direct cost) หมายถึง ต้นทุนที่ฝ่ายบริหารสามารถที่จะระบุได้ว่าต้นทุนใดเป็นของหน่วยต้นทุน (Cost Object) ใดนั่นเอง เช่น วัตถุดิบทางตรงและค่าแรงงานทางตรงที่ใช้ในการผลิตงานผลิตชิ้นใดชิ้นหนึ่ง หรือค่าเสื่อมราคาเครื่องจักรในแผนกประกอบ ก็คือ ต้นทุนทางตรงของแผนกประกอบนั่นเอง

2.1.4.2 ต้นทุนทางอ้อม (Indirect cost) หมายถึง ต้นทุนร่วม (Common cost) ที่เกิดขึ้นโดยไม่สามารถระบุได้ว่าเกิดจากหน่วยต้นทุนใด โดยปกติแล้วต้นทุนทางอ้อมนี้จะถูกแบ่งสรรให้แก่หน่วยต้นทุนต่าง ๆ ด้วยเทคนิควิธีการจัดสรรต้นทุน (Allocation techniques) ซึ่งโดยทั่วไปต้นทุนเกี่ยวกับการผลิตนั้น ต้นทุนทางอ้อมก็หมายถึงค่าใช้จ่ายการผลิตของสินค้า

2.1.5 การจำแนกต้นทุนตามหน้าที่งานในสายการผลิต

การจำแนกต้นทุนตามหน้าที่งานในสายการผลิต คือ การดำเนินงานของธุรกิจอุตสาหกรรมต่าง ๆ มักจะประกอบไปด้วยแผนกต่าง ๆ จำนวนมากในสายการผลิตสินค้า และแต่ละแผนกก็ทำหน้าที่งานที่ได้รับมอบหมาย สำหรับกิจการที่ทำการผลิตสินค้าเราสามารถที่จะจำแนกแผนกต่าง ๆ ออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ

2.1.5.1 ต้นทุนแผนกผลิต (Cost of production departments) หมายถึง ต้นทุนต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการทำงานของเครื่องจักร คนงาน และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นในแผนกผลิตสินค้าของกิจการ เช่น แผนกตัด แผนกเชื่อม แผนกประกอบ แผนกบรรจุ เป็นต้น

2.1.5.2 ต้นทุนแผนกบริการ (Cost of service departments) หมายถึง ต้นทุนต่าง ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการผลิตโดยตรงโดยแผนกต่าง ๆ เหล่านี้จะทำหน้าที่ในด้านบริการ

ให้แก่แผนกอื่น ๆ เช่น แผนกเงินเดือนและค่าจ้าง แผนกบุคคล แผนกซ่อมบำรุง แผนกธุรการ โรงงาน เป็นต้น โดยปกติแล้วต้นทุนในแผนกบริการส่วนที่เกี่ยวกับการผลิตก็จะถูกจัดสรรเข้าแผนกผลิตต่าง ๆ เพื่อทำการคำนวณหาต้นทุนผลิตที่เหมาะสม อย่างไรก็ตามการจัดสรรต้นทุนจากแผนกบริการให้แก่แผนกผลิตก็ต้องคำนึงถึงการที่แผนกผลิตได้ใช้ประโยชน์จากแผนกบริการนั้น ๆ

2.1.6 การจำแนกต้นทุนตามหน้าที่งานในกิจการ

การจำแนกต้นทุนตามหน้าที่งานในกิจการ คือ การจำแนกต้นทุนตามหน้าที่งาน เป็นการพิจารณาต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานหรือปฏิบัติงานของหน้าที่งานต่าง ๆ โดยปกติแล้วจะสามารถแบ่งหน้าที่งานในกิจการต่าง ๆ ออกเป็น 4 หน้าที่งาน คือ การผลิต การตลาด การบริหาร การเงิน ดังนั้นต้นทุนที่จะเกิดขึ้นในหน้าที่งานต่าง ๆ ก็คือ

2.1.6.1 ต้นทุนที่เกี่ยวกับการผลิต (Manufacturing costs) ได้แก่ต้นทุนที่มีความสัมพันธ์กับการผลิต คือ วัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายการผลิต

2.1.6.2 ต้นทุนที่เกี่ยวกับการตลาด (Marketing costs) หมายถึง ต้นทุนต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการขายสินค้า หรือบริการ ค่าโฆษณา ค่านายหน้าพนักงานขาย

2.1.6.3 ต้นทุนที่เกี่ยวกับการบริหาร (Administrative costs) ได้แก่ ต้นทุนที่เกิดขึ้นในลักษณะที่เกี่ยวกับการสั่งการ การควบคุม และการดำเนินงานของกิจการ นอกจากนี้ยังรวมถึงเงินเดือนของผู้บริหารและพนักงานในแผนกต่าง ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับแผนกผลิต และแผนกขาย

2.1.6.4 ต้นทุนทางการเงิน (Financial costs) หมายถึง ต้นทุนที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการจัดหาเงินทุน หรือการบริหารเงินทุนของกิจการ เช่น ค่าดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เป็นต้น

2.1.7 การจำแนกต้นทุนตามความสัมพันธ์กับเวลา

2.1.7.1 ต้นทุนในอดีต (Historical cost) หมายถึง ต้นทุนที่กิจการได้จ่ายไปจริงตามหลักฐานอันเที่ยงธรรมที่ปรากฏ จำนวนเงินที่กิจการได้จ่ายไปนั้นจึงถือเป็นมูลค่าหรือต้นทุนของสินค้าหรือสินทรัพย์ของกิจการในอดีต แต่ต้นทุนในอดีตนี้อาจจะไม่มี ความเหมาะสมในการนำมาใช้เพื่อการตัดสินใจของฝ่ายบริหารในปัจจุบัน ทั้งนี้เพราะค่าของเงินในอดีตกับในปัจจุบันย่อมมีความแตกต่างอันเนื่องมาจากภาวะเงินเฟ้อ และความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ

2.1.7.2 ต้นทุนทดแทน (Replacement cost) หมายถึง มูลค่า หรือราคาตลาดปัจจุบันของสินทรัพย์ประเภทเดียวกันกับที่กิจการใช้อยู่กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือสินทรัพย์ที่กิจการเคยซื้อในอดีต ถ้าต้องการที่จะซื้อใหม่ในขณะนี้จะต้องจ่ายเงินในจำนวนเท่าไร ซึ่งโดยปกติมูลค่าหรือราคาต้นทุนทดแทนย่อมมีมูลค่าสูงกว่าต้นทุนในอดีต ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะการเกิดภาวะเงิน

เพื่อส่วนหนึ่งและจากการเปลี่ยนแปลงในเทคโนโลยีของสินทรัพย์ เพื่อให้มีประสิทธิภาพการทำงานที่สูงขึ้นส่วนหนึ่ง

2.1.7.3 ต้นทุนในอนาคต (Future cost) หมายถึง ต้นทุน หรือค่าใช้จ่ายที่กิจการคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต จากการตัดสินใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งของผู้บริหาร ซึ่งต้นทุนในอนาคตนั้นอาจจะได้มาจากการประมาณการหรือการพยากรณ์ก็เป็นได้ บ่อยครั้งที่ต้นทุนในอนาคตจะถูกนำมาใช้ในการวางแผน ฉะนั้นการประมาณต้นทุนในอนาคตจึงต้องทำด้วยความระมัดระวังและรอบคอบ

2.1.8 การจำแนกต้นทุนตามลักษณะของความรับผิดชอบ

2.1.8.1 ต้นทุนที่ควบคุมได้ (Controllable cost) หมายถึง ต้นทุน หรือค่าใช้จ่ายที่สามารถระบุหรือกำหนดได้ว่า หน่วยงานใดหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ มีอำนาจ หน้าที่ หรือมีความสามารถที่จะทำให้ต้นทุนจำนวนนั้นเพิ่มขึ้น หรือลดลงจากการตัดสินใจของตน ซึ่งถ้าจะพิจารณาให้มากขึ้นก็พอที่จะสรุปได้ว่า ต้นทุนที่ควบคุมได้ในหน่วยงานหรือผู้บริหารคนใดคนหนึ่ง ก็อาจจะเป็นต้นทุนที่ควบคุมไม่ได้ในอีกหน่วยงานหรือผู้บริหารอีกคนหนึ่งก็ได้

2.1.8.2 ต้นทุนที่ควบคุมไม่ได้ (Uncontrollable Cost) หมายถึง ต้นทุน หรือค่าใช้จ่ายที่ไม่อยู่ภายใต้อำนาจหน้าที่ ที่หน่วยงานหรือผู้บริหารในระดับนั้น ๆ จะควบคุมไว้ได้ นั่นคือไม่สามารถที่จะกำหนดต้นทุนประเภทนี้ให้เพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ โดยปกติต้นทุนที่ควบคุมไม่ได้ของผู้บริหารระดับต่างก็มักจะเกิดจากการตัดสินใจของผู้บริหารระดับสูง นั่นเอง

2.1.9 การจำแนกต้นทุนตามลักษณะของการวิเคราะห์ปัญหาเพื่อตัดสินใจ

การจำแนกต้นทุนตามลักษณะของการวิเคราะห์ปัญหาเพื่อตัดสินใจ คือ ในการดำเนินธุรกิจผู้บริหารมักจะต้องประสบปัญหาต่าง ๆ มากมายและที่สำคัญก็คือ ผู้บริหารจะต้องพยายามทำการตัดสินใจแก้ไขปัญหา หรือเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ข้อมูลทางด้านต้นทุนที่เข้ามามีบทบาทในการตัดสินใจจึงมักจะถูกจำแนกเป็น

2.1.9.1 ต้นทุนจม (Sunk Cost) หมายถึง ต้นทุนที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ (Unavoidable Cost) หรือไม่สามารถที่จะทำการเปลี่ยนแปลงได้ไม่ว่าผู้บริหารจะทำการตัดสินใจอย่างไร ดังนั้น ต้นทุนจมจึงเป็นต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจในอดีต ซึ่งจะไม่มีผลกระทบต่อตัดสินใจในปัจจุบัน เช่น ค่าเช่าที่เป็นสัญญาเช่าระยะยาว ค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ประจำ เป็นต้น ถึงแม้ว่าต้นทุนจมจะไม่มีผลต่อการตัดสินใจในปัจจุบัน แต่ผู้บริหารก็ควรที่จะทำการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่สามารถใช้ประโยชน์จากต้นทุนจมให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

2.1.9.2 ต้นทุนที่หลีกเลี่ยงได้ (Avoidable Cost) หมายถึง ต้นทุนที่สามารถประหยัดได้จากการตัดสินใจเลือกทางใดทางหนึ่ง ต้นทุนที่หลีกเลี่ยงได้มักจะมีบทบาทที่สำคัญต่อการตัดสินใจของผู้บริหารเสมอ

2.1.9.3 ต้นทุนเสียโอกาส (Opportunity Cost) คือ ผลประโยชน์หรือผลตอบแทนที่กิจการจะได้รับจากการตัดสินใจเลือกทางเลือกหนึ่งแต่กับต้องสูญเสียไป จากการที่เลือกตัดสินใจในอีกทางเลือกหนึ่ง เช่น ถ้ากิจการมีเงินจำนวนหนึ่งและสามารถนำไปฝากธนาคารได้ดอกเบี้ยปีละ 20,000 บาท แต่ถ้ากิจการต้องการนำเงินที่มีอยู่นั้นไปลงทุนทำธุรกิจ การที่กิจการเลือกลงทุนทำธุรกิจทำให้สูญเสียดอกเบี้ยที่จะได้รับ 20,000 บาท ถือว่าถ้ากิจการเลือกทำธุรกิจก็จะมีต้นทุนเสียโอกาสเกิดขึ้น 20,000 บาท โดยปกติต้นทุนเสียโอกาสจะไม่มีการบันทึกบัญชีของกิจการเพราะมิได้เป็นต้นทุนที่เกิดขึ้นจริง แต่เป็นต้นทุนที่ถูกสมมติเพื่อการตัดสินใจ

2.1.9.4 ต้นทุนส่วนที่แตกต่าง (Differential Cost) หมายถึง ต้นทุนที่เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากการตัดสินใจเลือกกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจจะเปลี่ยนแปลงในทางเพิ่มขึ้นหรือลดลงก็ได้ (Incremental Cost or Decremental Cost) โดยปกติต้นทุนประเภทนี้จะเกิดขึ้นต่อเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติแบบเดิม มาเป็นวิธีการปฏิบัติแบบใหม่ เช่น ถ้าผู้บริหารกำลังทำการตัดสินใจว่าควรที่จะซื้อเครื่องจักรรุ่นใหม่ เข้ามาทำการผลิตแทนเครื่องจักรเก่าที่มีอยู่หรือไม่ ทั้งนี้เครื่องจักรใหม่อาจจะต้องลงทุนสูง แต่ก็สามารถที่จะประหยัดต้นทุนผันแปรต่อหน่วยลงไปได้ ซึ่งผู้บริหารจะต้องทำการตัดสินใจ โดยพิจารณาจากต้นทุนส่วนที่แตกต่างรวมสุทธิ (Net Total Differential Cost)

2.1.9.5 ต้นทุนเพิ่มต่อหน่วย (Marginal Cost) หมายถึง ต้นทุนที่จะเพิ่มขึ้นจากการผลิตเพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วย ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับต้นทุนส่วนเพิ่ม (Incremental Cost) แต่ต้นทุนส่วนเพิ่มต่อหน่วยเป็นการพิจารณาส่วนที่เพิ่มจากการเพิ่มของการผลิตเพียง 1 หน่วย ตามที่กล่าวแล้ว ช่วยผู้บริหารเพื่อการตัดสินใจได้เช่นกัน

3. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดทำรายงานงบการเงิน

งบการเงินเป็นงบทที่เสนอข้อมูลทางการเงินอย่างมีแบบแผน เพื่อแสดงฐานะทางการเงิน ผลการดำเนินงาน และรายการทางบัญชีของกิจการ ข้อมูลในงบการเงินแสดงถึงผลการดำเนินงานของฝ่ายบริหารในการบริหารทรัพยากรของกิจการ ผู้ใช้งบการเงินสามารถนำข้อมูลเหล่านี้ไปใช้ในการพิจารณาตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ และยังสามารถนำไปใช้ประเมินผลการดำเนินงานหรือความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารได้อีกด้วย

งบการเงินเป็นผลผลิตของกระบวนการทางบัญชีการเงินทั้งหมด กระบวนการดังกล่าว ดำเนินไปภายในขอบเขตหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป (generally accepted accounting principles, GAAP) ซึ่งกำหนดว่าข้อมูลใดควรบันทึกไว้ในบัญชีและควรบันทึกเมื่อใด ควรวัดค่าของข้อมูลและ ควรเปิดเผยข้อมูลอย่างไร งบการเงินประกอบไปด้วย (ซารี หิรัญศรีศรี และคณะ, 2551: 19-31)

งบการเงินประกอบไปด้วย

3.1 งบดุล

งบดุล หมายถึง เป็นรายการที่แสดงเกี่ยวกับฐานะทางการเงินของกิจการ ณ วันใดวันหนึ่ง รายการในงบดุลจึงเป็นรายการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการวัดฐานะการเงินของกิจการ ซึ่งได้แก่ สินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของผู้ถือหุ้น

3.1.1 สินทรัพย์ หมายถึง ทรัพยากรที่อยู่ในความควบคุมของกิจการ ทรัพยากรดังกล่าวเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีตซึ่งกิจการคาดว่าจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจจากทรัพยากรนั้นในอนาคต ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจจากทรัพยากรในการก่อให้เกิดกระแสเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดแก่กิจการทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยปกติกิจการจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตจากสินทรัพย์ในลักษณะต่างๆ เช่น นำสินทรัพย์มาใช้ในการผลิตสินค้าหรือบริการ นำสินทรัพย์ไปแลกกับสินทรัพย์อื่น นำสินทรัพย์ไปชำระหนี้สิน นำสินทรัพย์ไปแบ่งไปแบ่งปันส่วนทุนให้แก่เจ้าของ

3.1.2 หนี้สิน หมายถึง ภาระผูกพันในปัจจุบันของกิจการ ภาระผูกพันดังกล่าวเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต ซึ่งการชำระภาระผูกพันนั้นคาดว่าจะส่งผลให้กิจการเสียทรัพย์สินที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ ภาระผูกพันในปัจจุบัน หมายถึง หน้าที่หรือความรับผิดชอบที่ต้องการปฏิบัติตามข้อตกลง ภาระผูกพันในปัจจุบันอาจหมดไปโดยการจ่ายเงินสด การโอนสินทรัพย์อื่น การให้บริการ หรือการเปลี่ยนภาระผูกพันเดิมเป็นภาระผูกพันใหม่

3.1.3 ส่วนของผู้ถือหุ้น หมายถึง ถึงส่วนได้เสียคงเหลือในสินทรัพย์ของกิจการ หลังจากหักหนี้สินทั้งสิ้นแล้วออกแล้ว

3.2 งบกำไรขาดทุน

งบกำไรขาดทุน หมายถึง เป็นรายการที่แสดงข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของกิจการในช่วงระยะเวลาหนึ่ง งบกำไรขาดทุนจะรายงานส่วนที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการวัดผลการดำเนินงานซึ่งได้แก่ รายได้ และค่าใช้จ่าย

3.2.1 รายได้ หมายถึง การเพิ่มขึ้นของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในรอบระยะเวลาบัญชีในรูปแบบกระแสเข้าหรือการเพิ่มค่าของสินทรัพย์หรือการลดลงของหนี้สินอันส่งผลให้ส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ไม่รวมถึงเงินทุนที่ได้รับจากผู้มีส่วนร่วมในส่วนของผู้ถือหุ้น

3.2.2 ค่าใช้จ่าย หมายถึง การลดลงของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในรอบระยะเวลาบัญชีในรูปกระแสออกหรือการลดค่าของสินทรัพย์อันส่งผลให้ส่วนของเจ้าของลดลง ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการแบ่งปันส่วนทุนให้แก่ผู้มีส่วนร่วมในส่วนของเจ้าของ

3.3 งบดุลและงบกำไรขาดทุน

องค์ประกอบที่สำคัญในงบดุลและงบกำไรขาดทุนประกอบด้วยสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ และค่าใช้จ่าย ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 5 ส่วนนี้มีรายละเอียดที่จำเป็นจะต้องทราบและเข้าใจเพื่อจะได้จัดทำงบการเงินได้อย่างถูกต้อง

ก่อนการจัดทำงบการเงินกิจการจะต้องกำหนดงวดบัญชีเพื่อจะได้กำหนดช่วงเวลาของการนำเสนองบการเงิน ตามพระราชบัญญัติจากต้องนำเสนองบการเงินอย่างน้อยปีละครั้ง จากข้อปฏิบัติดังกล่าวนี้ การทำงบการเงินจึงต้องแยกแสดงสินทรัพย์และหนี้สินเป็นรายการหมุนเวียนในงบดุล เพื่อผู้ใช้งบการเงินจะได้ทราบลำดับสภาพคล่องของแต่ละรายการ นั่นคือ กิจการควรแสดงสินทรัพย์แต่ละรายการ โดยแยกแสดงจำนวนที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์ภายใน 12 เดือน ออกจากจำนวนที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์เกินกว่า 12 เดือน นับจากวันที่ในงบดุล และควรแสดงหนี้สินแต่ละรายการ โดยแสดงจำนวนที่คาดว่าจะชำระภายใน 12 เดือน ออกจากจำนวนที่คาดว่าจะชำระเกินกว่า 12 เดือน

3.3.1 รายการที่แสดงในงบดุล

รายการที่แสดงในงบดุลประกอบด้วยสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของเจ้าของ
สินทรัพย์ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

3.3.1.1 สินทรัพย์หมุนเวียน หมายถึง เงินสดและสินทรัพย์อาจขายหรือแปลงสภาพเป็นเงินสดหรือใช้ให้หมดภายใน 12 เดือน นับจากวันที่ในงบดุล หรือกิจการคาดว่าจะได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์นั้นภายในรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติ (Operating cycle) แล้วแต่ระยะเวลาใดจะยาวกว่ากัน รายการที่เป็นสินทรัพย์หมุนเวียนจะเรียงลำดับในงบดุลตามสภาพคล่อง กล่าวคือ รายการใดมีสภาพใกล้เคียงเงินสดหรือสามารถเปลี่ยนสภาพเป็นเงินสดได้เร็ว จะแสดงไว้ก่อน ระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติ หมายถึง ขั้นตอนการดำเนินงานของกิจการเริ่มจากการซื้อสิ่งของ นำไปผลิต ขาย จนกระทั่งเก็บเงินจากลูกค้ามาเป็นเงินสด สินทรัพย์หมุนในกิจการโดยทั่วไปประกอบด้วย

1. เงินสด (cash on hand at banks) อาจเป็นเงินสดในมือหรือเงินฝากธนาคารที่ไม่มีข้อจำกัดในการใช้

2. เงินลงทุนชั่วคราว (short-term investment) ประกอบด้วยหลักทรัพย์
ในความต้องการของตลาด เป็นหลักทรัพย์ที่ซื้อมาเพื่อหาผลประโยชน์จากเงินลงทุนนั้น และฝ่าย
จัดการจะขายเมื่อต้องการจะขายเมื่อต้องการเงินสด
3. ลูกหนี้การค้า (account receivable) จำนวนเงินที่ลูกค้าค้างชำระค่า
สินค้าหรือค่าบริการที่กิจการได้ขายไปหรือให้บริการตามการดำเนินงานปกติของกิจการ
4. ตัวเงินรับ (notes receivable) สัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรโดย
ปราศจากเงื่อนไขที่บุคคลอื่นยอมรับชำระเงินจำนวนหนึ่งให้แก่กิจการภายในเวลาที่กำหนด
5. เงินให้กู้ยืมระยะสั้น (short-term loans) เงินที่กิจการให้ผู้อื่นกู้ยืม
โดยมีข้อตกลงที่จะเรียกชำระคืนได้ภายใน 12 เดือน นับจากวันที่ในงบดุล
6. สินค้าคงเหลือ (inventory) สินค้าสำเร็จรูป สินค้าระหว่างผลิต
วัตถุดิบ และวัสดุหยาบที่ส่วนที่ใช้ในการผลิตเพื่อขายตามปกติของกิจการ
7. วัสดุสิ้นเปลือง (supplies) วัสดุที่ใช้ใน.....สำนักงานหรือในร้านค้า
ซึ่งจะใช้หมดไปในระยะเวลาสั้น และเมื่อใช้หมดไปจะถือเป็นค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุน เช่น
เครื่องเขียน แบบพิมพ์ต่าง ๆ
8. รายได้ค้างรับ (accrued revenue) รายได้อื่น ๆ ของกิจการที่
เกิดขึ้นแล้วแต่กิจการยังไม่ได้รับชำระ ในวันสิ้นงวดกิจการต้องบันทึกรายได้ค้างรับที่เกิดขึ้นนี้ เช่น
ดอกเบี้ยค้างรับ
9. ค่าใช้จ่ายล่วงหน้า (prepaid expense) ค่าใช้จ่ายที่กิจการไปก่อน
สำหรับสินทรัพย์หรือบริการที่กิจการจะได้รับประโยชน์ในอนาคตอันสั้น มักจะเกิดขึ้นในการ
ดำเนินงานตามปกติของกิจการ เช่น ค่าใช้จ่ายล่วงหน้า ค่าเบี้ยประกันภัยล่วงหน้า

3.3.1.2 สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน

สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน หมายถึง สินทรัพย์ที่มีตัวตน สินทรัพย์มี
ตัวตน สินทรัพย์ไม่มีตัวตน สินทรัพย์ทางการเงิน และสินทรัพย์ดำเนินงานที่มีระยะยาว ซึ่งกิจการมี
วัตถุประสงค์ที่จะถือไว้ในระยะยาวเกินกว่า 12 เดือน นับจากวันที่ในงบดุล และเนื่องจากการมี
สินทรัพย์เหล่านี้ไว้ในกิจการอาจเกิดจากวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน ดังนั้น การแสดงสินทรัพย์
ไม่หมุนเวียนจึงแบ่งเป็นประเภทย่อยได้ ดังนี้

1. เงินลงทุนระยะยาว (long-term investment) หมายถึง การลงทุน
ซื้อหุ้นหรือหลักทรัพย์ประเภทนี้หรือพันธบัตรของกิจการอื่น โดยกิจการต้องการลงทุนในเวลา
ที่นานเกินกว่า 1 ปี โดยมีได้มีวัตถุประสงค์จะจำหน่ายในระยะเวลาอันสั้น ตัวอย่าง เงินทุนระยะยาว
ได้แก่ เงินลงทุนในบริษัทย่อย (investment to subsidiaries) การลงทุนโดยการซื้อหุ้นสามัญของ

บริษัทอื่นโดยมีวัตถุประสงค์ที่ควบคุมบริษัทนั้นในระยะยาว หรือที่ดินที่ซื้อไว้เพื่อใช้ประโยชน์หรือขายในอนาคต

2. เงินให้กู้ยืมระยะยาว หมายถึง เงินที่กิจการให้ผู้อื่นกู้ยืม โดยมีข้อตกลงที่จะเรียกเรียกชำระคืนได้ในระยะเวลากว่า 1 ปี

3. ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ หมายถึง สินทรัพย์ประเภทนี้เป็นสินทรัพย์ที่มีตัวตน (tangible fixed assets) ซึ่งกิจการมีไว้เพื่อใช้ประโยชน์ในการดำเนินงาน การผลิต การจัดจำหน่าย การให้บริการ การบริหารงานรวมถึงสินทรัพย์ที่มีไว้เพื่อใช้ในการบำรุงรักษาหรือซ่อมแซมทรัพย์สินดังกล่าวด้วย สินทรัพย์ประเภทนี้เป็นสิ่งที่กิจการได้มาหรือสร้างขึ้นเองโดยตั้งใจว่าจะใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์นั้นต่อเนื่องตลอดไป ไม่ตั้งใจจะขาย ในงบดุลจะแสดงสินทรัพย์ประเภทนี้ตามราคาทุนหรือราคาที่ดีที่สุดหักด้วยค่าเสื่อมราคาสะสม ยกเว้นที่ดินจะแสดงตามราคาทุนหรือราคาที่ดีที่สุดโดยไม่คิดค่าเสื่อมราคา

ที่ดิน (land) ได้แก่ ที่ดินที่ใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานที่เป็นที่ตั้งสำหรับสำนักงาน โรงงาน คลังสินค้า และสิ่งปลูกสร้างต่างๆ

อาคาร (building) ได้แก่ สิ่งก่อสร้าง อาคารสำนักงาน โรงงาน ที่ใช้ในการดำเนินงาน

อุปกรณ์ (equipment) ได้แก่ เครื่องมือเครื่องใช้ สินทรัพย์ถาวรที่ใช้ประดับร้านค้าหรือตกแต่งสำนักงาน อุปกรณ์อาจแยกเป็นอุปกรณ์สำนักงาน (office equipment) อุปกรณ์ร้านค้า (store equipment) อุปกรณ์ในการขนส่ง (delivery equipment) เครื่องจักร(machines) เครื่องตกแต่ง (furnitures and fixtures) พาหนะ ได้แก่ รถยนต์ รถบรรทุก เป็นต้น

4. สินทรัพย์ไม่มีตัวตน หมายถึง เป็นสินทรัพย์ที่ไม่มีรูปร่างหรือตัวตนแต่กิจการมีอยู่และวัดมูลค่าเป็นเงินได้โดยมีหลักฐานชัดเจน และสินทรัพย์นี้จะให้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจแก่กิจการในอนาคต ตัวอย่างของสินทรัพย์ประเภทนี้ได้แก่

ลิขสิทธิ์ (copyrights) ลิขสิทธิ์ตามกฎหมายที่รัฐมอบให้แก่ผู้ทำวรรณกรรมหรือศิลปกรรม รวมทั้งสิทธิในการเผยแพร่ต่อสาธารณชน

สิทธิบัตร (patents) สิทธิตามกฎหมายที่รัฐมอบให้แก่บุคคลที่ประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นใหม่อันนับได้ว่ามีประโยชน์

สัมปทาน (franchises) สิทธิที่รัฐหรือบริษัทใดให้แก่บุคคลหรือกิจการเพื่อประกอบกิจการเฉพาะอย่าง หรือเป็นตัวแทนขายผลิตภัณฑ์หรือบริการในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง เช่น รัฐให้สัมปทานบริษัทขุดเจาะน้ำมัน เป็นต้น

เครื่องหมายการค้า (trade mark) เครื่องหมายหรือตราชื่อกิจการ
ใช้กับสินค้าของตนเพื่อผู้บริโภคสามารถตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าตามเครื่องหมายการค้านั้น

หนี้สิน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

ภาระผูกพันในปัจจุบันของกิจการ ภาระผูกพันดังกล่าวเป็นผล
ของเหตุการณ์ในอดีตซึ่งการชำระภาระผูกพันนั้นคาดว่าจะส่งผลให้กิจการสูญเสียทรัพยากรที่มี
ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ 10 หรือหมายถึง ภาระผูกพันของกิจการอันเกิดจากการค้า การกู้ยืม หรือเกิด
จากการอื่น ๆ ซึ่งทำให้กิจการต้องชำระคืน โดยการส่งมอบสินทรัพย์หรือให้บริการในอนาคต เช่น
เจ้าหนี้การค้า ซึ่งเกิดจากการที่กิจการซื้อสินค้าเป็นเงินเชื่อหรือค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ค้างจ่าย ซึ่งเกิดขึ้นใน
ระหว่างงวดบัญชีแต่ยังมีได้จ่ายเงิน เป็นต้น หรืออาจสรุปได้ว่า การจะบันทึกบัญชีเป็นหนี้สิน
จะต้องสูญเสียประโยชน์ทางเศรษฐกิจในอนาคต เป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต/เกิดรายการทาง
บัญชีขึ้นแล้ว กิจการเสียการควบคุมสินทรัพย์

3.3.1.3 หนี้สินหมุนเวียน หมายถึง หนี้สินที่มีระยะเวลาทำการชำระคืนในปี
หรือภายในรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติของกิจการ หนี้สินหมุนเวียนยังรวมถึงส่วนของ
ภาระผูกพันระยะยาวที่คาดว่าจะต้องชำระภายในหนึ่งปีนับจากวันที่ในงบดุล รายการที่จัดเป็น
หนี้สินหมุนเวียน ได้แก่

1. เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมจากธนาคาร (bank overdraft and
loan from bank) เงินเบิกเกินบัญชีธนาคารและเงินกู้ยืมธนาคารไม่ว่าโดยวิธีใด เงินกู้ยืมที่มีกำหนด
ชำระหนี้ที่แน่นอน ให้จัดประเภทเป็นหนี้สินหมุนเวียนและหนี้สินระยะยาวตามที่กำหนดชำระหนี้

2. เจ้าหนี้การค้า (accounts payable) จำนวนเงินที่ค้างชำระค่าสินค้า
หรือค่าบริการที่กิจการมีต่อบุคคลอื่นตามการดำเนินงานปกติของกิจการ

3. ตัวเงินจ่าย (notes payable) สัญญาที่เป็นลายลักษณ์อักษรโดย
ปราศจากเงื่อนไขที่กิจการได้รับรองให้ไว้ต่อบุคคลอื่นว่ากิจการจะชำระเงินจำนวนหนึ่งให้แก่บุคคล
นั้นภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งอาจเป็นตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงิน

4. เจ้าหนี้อื่น (other payable) สิทธิเรียกร้องของบุคคลอื่นที่มีต่อ
กิจการไม่ว่าเป็นสินทรัพย์หรือบริการซึ่งมิได้เกิดจากการค้าโดยปกติ เช่น เจ้าหนี้จากการซื้อ
สินทรัพย์ถาวร

5. รายได้รับล่วงหน้า (unearned revenue) หนี้สินที่เกิดจากการรับ
เงินไว้ล่วงหน้าสำหรับค่าสินค้าหรือบริการที่ยังมิได้ให้ลูกค้า จึงเกิดเป็นพันธะที่กิจการจะต้องส่ง
มอบสินค้าหรือบริการให้แก่ลูกค้าในอนาคต

6. ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย (accrued expense) ค่าใช้จ่ายที่ให้ประโยชน์แก่กิจการแล้วแต่กิจการยังไม่ได้ชำระเงินในวันที่ทำงบดุล เช่น ค่าสาธารณูปโภคค้างจ่าย ค่าแรงจ่าย ค่าเช่าค้างจ่าย ดอกเบี้ยค้างจ่าย ฯลฯ

7. เงินปันผลค้างจ่าย (accrued dividends) เงินปันผลที่ประกาศจ่ายแล้วแต่กิจการยังมิได้จ่ายเงินสดให้แก่ผู้ถือหุ้นในวันทำงบดุล

8. เงินยืมระยะยาวที่ถึงกำหนดชำระภายในหนึ่งปี (current portion of long-term debt) จำนวนของหนี้ระยะยาวบางรายการที่สัญญาจะชำระเป็นช่วงเวลา ถ้าจำใจจะต้องชำระภายในหนึ่งปีให้แสดงเป็นหนี้สินหมุนเวียนเฉพาะจำนวนนั้น

9. เงินกู้ยืมระยะสั้น (short-term debt) เงินที่กิจการกู้ยืมจากผู้อื่นและกำหนดชำระภายในหนึ่งปี

3.3.1.4 หนี้สินไม่หมุนเวียน หมายถึง หนี้สินที่มีระยะเวลาการชำระเงินนานเกินกว่า 1 ปี หรือเกินกว่ารอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติของกิจการ หนี้สินไม่หมุนเวียนอาจเกิดจากการกู้ยืมเงินมาใช้ในกิจการเพื่อซื้อสินทรัพย์มีราคาสูง การแสดงหนี้สินไม่หมุนเวียนในงบดุลจะเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับภาระผูกพันและข้อตกลงต่างๆ เช่น อัตราดอกเบี้ย วันครบกำหนดชำระ ลักษณะของภาระผูกพัน ตัวอย่างหนี้สินไม่หมุนเวียน ได้แก่

1. เงินกู้ยืมระยะยาว (long-term debt) การกู้ยืมเงินจากธนาคารหรือสถาบันการเงินโดยมีสัญญาการชำระเงินเกินกว่า 1 ปี การกู้ยืมระยะยาวนี้อาจมีหลักทรัพย์ค้ำประกันหรือไม่ก็ได้ ในกรณีเช่นมีการนำสินทรัพย์บางอย่างของกิจการไปจำนองเพื่อเป็นหลักประกันผู้ให้กู้ ถ้ากิจการไม่จ่ายเงินตามกำหนด ผู้ให้กู้มีสิทธิบังคับเอาสินทรัพย์ที่จำนองไปขายเอาเงินมาชำระหนี้หรือยึดสินทรัพย์ที่จำนองได้

2. หนี้กู้ (bond payable) การจัดหาเงินทุนอย่างหนึ่งของกิจการโดยการแบ่งจำนวนเงินที่ต้องการกู้ออกเป็นหุ้นราคาแต่ละหุ้นเท่ากัน ราคาหุ้นแต่ละหุ้นกิจการเป็นผู้กำหนดขึ้นเอง การออกหุ้นกู้จะต้องกำหนดอัตราดอกเบี้ย กำหนดระยะเวลาการจ่ายดอกเบี้ย กำหนดแน่นอนในการไถ่ถอนหุ้นคืนซึ่งจะนานกว่า 1 ปี หุ้นกู้จะจำหน่ายให้แก่บุคคลที่สนใจจะลงทุน โดยอาจจำหน่ายในราคาสูงกว่าหรือที่กำหนดไว้ในใบหุ้น (par value) ก็ได้ ในระหว่างที่หุ้นยังไม่ครบกำหนดไถ่ถอนผู้ถือหุ้นผู้มีฐานะเป็นเจ้าของกิจการและกิจการจะต้องจ่ายดอกเบี้ยให้ตามที่กำหนดไว้

3.3.1.5 ส่วนของเจ้าของ หมายถึง ส่วนได้เสียคงเหลือในสินทรัพย์ของกิจการ หลังจากหักหนี้สินทั้งสินออกแล้ว การแสดงส่วนของเจ้าของในงบแสดงฐานะการเงินจะแตกต่างกันในแต่ละรูปแบบของการประกอบธุรกิจ ดังนี้

1. กิจการค่าเจ้าของคนเดียว จะแสดงส่วนของเจ้าของในงบแสดงฐานะการเงินเป็นจำนวนเดียวโดยชื่อบัญชีแสดงรายการ ทุน ยอดคงเหลือในบัญชีทุน ณ วันที่ปรากฏในงบแสดงฐานะการเงิน เป็นผลที่ได้มาจากเงินทุนที่เจ้าของนำมาลงทุน บวกด้วยกำไรสุทธิหรือหักขาดทุนสุทธิจากการดำเนินธุรกิจ และหักด้วยจำนวนที่เจ้าของถอนไปใช้ส่วนตัว

2. กิจการค่าหุ้นส่วน ยอดคงเหลือในบัญชีทุนได้มาจากเงินทุนที่หุ้นส่วนแต่ละคนนำมาลงทุนบวกด้วยส่วนแบ่งกำไรหรือหักด้วยส่วนแบ่งขาดทุนที่หุ้นส่วนช่วยกันทำได้ และหักด้วยเงินทุนที่ถอนไปใช้ของหุ้นส่วนแต่ละคน 10

3. กิจการบริษัทจำกัด การแสดงส่วนของเจ้าของในงบแสดงฐานะการเงินค่อนข้างยุ่งยาก เนื่องจากเจ้าของบริษัทอยู่ในฐานะของผู้ถือหุ้น ดังนั้นใครถือหุ้นของบริษัทจึงมีฐานะเป็นเจ้าของไปโดยปริยาย เรียกว่า ส่วนของผู้ถือหุ้น

3.3.1.6 ทุนเรือนหุ้น (share capital)

1. ทุนจดทะเบียน (registered share capital) หมายถึง ทุนที่จดทะเบียนตามกฎหมาย เป็นการแสดงรายละเอียดชนิดของหุ้น เช่น หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ จำนวนหุ้น มูลค่าหุ้นที่จดทะเบียนแต่ละชนิด รายการนี้เป็นการให้รายละเอียดแต่ไม่ได้แสดงถึงฐานะที่มีอยู่จริงของบริษัท เพราะบริษัทอาจจะออกขายหุ้นและเรียกชำระไม่ครบตามที่จดทะเบียนไว้ก็ได้

2. ทุนที่ออกและเรียกชำระแล้ว (issued and paid share capital) หุ้นและมูลค่าหุ้นที่นำออกจำหน่ายและเรียกชำระมูลค่าหุ้นแล้วในงบดุลแสดงหุ้นแต่ละชนิด เช่น หุ้นสามัญและหุ้นบุริมสิทธิ และสิทธิพิเศษใดที่มีของหุ้นบุริมสิทธิด้วย

3. ส่วนเกินมูลค่าหุ้น (share premium) เงินค่าหุ้นที่ขายหุ้นได้สูงกว่ามูลค่าที่ตราไว้ ทั้งของหุ้นสามัญและหุ้นบุริมสิทธิ

4. กำไรสะสม (retained earnings) กำไรที่ไม่แบ่งปันและยังสะสมไว้ในกิจการ บางครั้งถ้ากิจการมีการขาดทุนสะสม (deficit) ส่วนของผู้ถือหุ้นส่วนนี้จะป็นค่าติดลบ การแสดงกำไรสะสมในงบดุลเป็นดังนี้

4.1 กำไรสะสมที่จัดสรรแล้ว (appropriated) ได้แก่

4.1.1 สำรองตามกฎหมาย (legal reserve) เงินสำรองที่จัดสรรไว้จากกำไรสุทธิก่อนจ่ายเงินปันผลตามประมวลกฎหมายแพ่งพาณิชย์

4.1.2 สำรองอื่น (other reserve) เงินสำรองที่กันไว้จากกำไรสุทธิเพื่อการใดๆ ตามมติที่ประชุมผู้ถือหุ้น การเสนอข้อมูลให้แยกแสดงเป็นแต่ละประเภท เช่น สำรองเพื่อรักษาระดับเงินปันผล สำรองเพื่อการขยายกิจการ สำรองเพื่อให้ส่งใช้หุ้นกู้

4.2 กำไรสะสมที่ยังไม่ได้จัดสรร (unappropriated) ได้แก่ กำไรสะสมและกำไรสุทธิของระยะเวลาบัญชีปัจจุบันซึ่งคงเหลือหลังจากจัดสรรกำไรสะสมแล้ว รายการนี้อาจมียอดคงเหลือเป็นขาดทุนสะสมโดยแสดงค่าติดลบในวงเล็บ

3.3.2 รายการที่แสดงในงบกำไรขาดทุน

งบกำไรขาดทุนเป็นงบที่แสดงผลการดำเนินงานของกิจการในงวดใดงวดหนึ่งเพื่อสรุปผลการเปรียบเทียบรายได้กับค่าใช้จ่ายของรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่งว่ากิจการมีผลกำไรหรือขาดทุนสุทธิเท่าใด รายการที่ปรากฏในงบกำไรขาดทุนแยกเป็นประเภทใหญ่ๆ คือ

3.3.2.1 รายได้ หมายถึง จำนวนเงินสด หรือผลตอบแทนที่กิจการได้รับมาจากการประกอบการ โดยปกติของกิจการก่อนหักค่าใช้จ่ายใดๆ จากการขายสินค้าหรือบริการให้แก่ลูกค้า ซึ่งคำนวณได้เป็นจำนวนเงินที่แน่นอนจากลูกค้า ผลตอบแทนที่เกิดจากการใช้สินทรัพย์ และรวมถึงถึงกำไรที่ได้รับจากการขายหรือแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ ดอกเบี้ยรับที่ได้จากการให้กู้ยืม เงินปันผลรับที่ได้จากการลงทุนซื้อหุ้นในกิจการอื่น รายได้แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ

1. รายได้โดยตรง หมายถึง รายได้ที่เกิดขึ้นตามวิธีการค้าโดยปกติของกิจการ ถ้าเป็นกิจการซื้อขายสินค้า รายได้โดยตรงคือรายได้จากการขาย (sales) ซึ่งเป็นรายได้ที่เกิดจากการส่งมอบสินค้า สิทธิหรือบริการเพื่อแลกเปลี่ยนกับเงินสด สิทธิเรียกร้องให้ชำระเงิน หรือสิ่งอื่นที่มีมูลค่าคิดเป็นเงินได้ เช่น กิจการธนาคาร รายได้โดยตรงคือรายได้ดอกเบี้ยรับ กิจการให้บริการ รายได้โดยตรงคือ รายได้จากค่าบริการ เป็นต้น

2. รายได้อื่น หมายถึง ได้ที่มีได้เกิดขึ้นตามวิธีการค้าโดยปกติของกิจการ เช่น กิจการซื้อขายสินค้า รายได้อาจหมายถึงกำไรจากการขายสินทรัพย์ถาวร ดอกเบี้ยรับจากเงินให้กู้ยืมหรือเงินฝากธนาคาร เงินปันผลรับจากการลงทุนในหุ้นของกิจการอื่น ฯลฯ

3.3.2.2 ค่าใช้จ่าย หมายถึง ต้นทุนของสินค้าหรือบริการที่กิจการต้องจ่ายไปเพื่อก่อให้เกิดรายได้ ค่าใช้จ่ายแบ่งเป็นประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

1. ต้นทุนขาย หมายถึง ต้นทุนสินค้าหรือบริการที่ขาย ต้นทุนขายนี้รวมราคาซื้อสินค้า ต้นทุนการผลิตสินค้า และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่จำเป็นเพื่อให้สินค้าอยู่ในสภาพพร้อมที่จะขาย ถ้าเป็นกิจการให้บริการเรียกว่าต้นทุนการให้บริการ

2. ค่าใช้จ่ายในการขายและการบริหารหรือค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน (operating expense) ได้แก่

2.1 ค่าใช้จ่ายในการขาย หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นอันเนื่องจากการขายสินค้าของกิจการ เช่น ค่าโฆษณา เงินเดือนพนักงาน ค่านายหน้า ค่าขนส่งเมื่อขาย ฯลฯ

2.2 ค่าใช้จ่ายการบริหาร หมายถึงค่าใช้จ่ายทั่วไปที่เกิดขึ้นในการบริหารกิจการเป็นส่วนรวม เช่น เงินเดือนพนักงานชั้นบริหาร ค่าเช่าอาคารที่ทำการ ค่าเสื่อมราคา อุปกรณ์สำนักงาน ค่าน้ำ ค่าไฟ ฯลฯ

3. ดอกเบี้ยจ่าย เป็นค่าใช้จ่ายอื่น หมายถึงดอกเบี้ยหรือค่าตอบแทนที่กิจการต้องจ่ายเนื่องจากการใช้ประโยชน์จากเงินที่กิจการกู้ยืมมา

3.1 ค่าใช้จ่ายอื่น หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่มีได้เกิดขึ้นตามวิธีการค้าโดยปกติของกิจการแต่เกิดขึ้นจากกิจกรรมอื่น ค่าใช้จ่ายอื่นนี้อาจจะไม่ได้เกิดขึ้นทุกงวดบัญชี เช่น ขาดทุนจากการขายสินทรัพย์ถาวรขาดทุนจากราคาตลาดของหลักทรัพย์ลดลง เป็นต้น

3.2 ภาษีเงินได้ หมายถึง ภาษีเงินได้นิติบุคคลตามประมวลรัษฎากรที่กิจการต้องจ่ายให้แก่รัฐโดยคำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์จากกำไรสุทธิ ในกรณีที่กิจการดำเนินงานในรูปนิติบุคคล เช่น บริษัทจำกัด

3.3.2.4 กำไรขาดทุน

1. กำไร หมายถึงผลต่างระหว่างรายได้ทั้งหมดและค่าใช้จ่ายทั้งหมดของกิจการในกรณีที่รายได้สูงกว่าค่าใช้จ่าย กำไรแสดงถึงการเพิ่มในสินทรัพย์สุทธิของกิจการในระหว่างรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่งกำไรให้ส่วนของกิจการเพิ่ม

2. ขาดทุน หมายถึงผลต่างระหว่างรายได้ทั้งหมดและค่าใช้จ่ายทั้งหมดของกิจการในกรณีที่รายได้น้อยกว่าค่าใช้จ่าย ขาดทุนแสดงถึงการลดลงในสินทรัพย์สุทธิของกิจการในระหว่างรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่ง ขาดทุนทำให้ส่วนของกิจการลดลง นอกจากนั้น ในการจัดทำงบกำไรขาดทุนอาจมีรายการที่ต้องแสดงในงบกำไรขาดทุนเพิ่มเติมจากที่กล่าวไว้ข้างต้น คือ รายการพิเศษ(extraordinary item) และกำไรต่อหุ้น (earnings per share)

3.3.2.5 รายการพิเศษ หมายถึง รายได้หรือค่าใช้จ่ายที่เกิดจากรายการหรือเหตุการณ์ทางการบัญชีที่มีความแตกต่างอย่างชัดเจนจากการดำเนินงานตามปกติของกิจการ และไม่คาดว่าจะเกิดขึ้นเป็นประจำปีหรือเกิดขึ้นไม่บ่อย การดำเนินงานตามปกติ หมายถึงกิจกรรมซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการประกอบธุรกิจของกิจการหรือเกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามปกติของกิจการรวมทั้งกิจการอื่นซึ่งเกี่ยวเนื่องกับการประกอบธุรกิจหรือการดำเนินงานดังกล่าว

3.3.2.6 กำไรต่อหุ้น หมายถึงส่วนเฉลี่ยของกำไรสุทธิต่อหุ้นสามัญ 1 หุ้น ข้อมูลกำไรต่อหุ้นจะช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินทราบแนวโน้มการดำเนินงานกิจการ และเป็นตัวเลขที่นักลงทุนใช้พิจารณาประกอบการตัดสินใจลงทุน ทั้งนี้ เพราะตัวเลขกำไรต่อหุ้นแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงในกำไรสุทธิในงวดบัญชีต่าง ๆ โดยพิจารณาสัมพันธ์กับจำนวนหุ้นสามัญของกิจการที่ออกจำหน่ายแล้ว

3.4 แสดงการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของ

- 3.4.1 กำไร/ขาดทุนสุทธิสำหรับงวดบัญชี
- 3.4.2 รายได้ ค่าใช้จ่าย และรายการกำไรขาดทุนที่มีฐานะการบัญชีอื่นกำหนดไว้
- 3.4.3 ผลสะสมการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีและการแก้ไขข้อผิดพลาด
- 3.4.4 เงินลงทุนที่ได้รับจากเจ้าของและการแบ่งปันส่วนทุน
- 3.4.5 ยอดคงเหลือกำไร/ขาดทุนสะสมต้นงวดและวันที่ในงบดุล รวมถึงรายการเปลี่ยนแปลงระหว่างงวด
- 3.4.6 กระทบยอดในส่วนทุนแต่ละประเภท ส่วนเกินมูลค่า และสำรองแต่ละชนิดระหว่างต้นงวดกับปลายงวด

3.5 งบกระแสเงินสด

- 3.5.1 กำหนดให้แสดงและเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องในงบกระแสเงินสด
- 3.5.2 แสดงเป็น 3 กิจกรรมหลัก คือ กิจกรรมดำเนินงาน กิจกรรมลงทุน และกิจกรรมจัดหาเงิน
- 3.5.3 แสดงรายการเงินสดคงเหลือ/เทียบเท่า

4. แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินค่าโครงการลงทุน

สิ่งที่ผู้ลงทุนมุ่งหวังจะได้จากการลงทุนไม่ว่าจะเป็นการลงทุนในธุรกิจ ในหลักทรัพย์ หรือในอสังหาริมทรัพย์ ก็คือ ผลตอบแทนหรืออัตราผลตอบแทนจากการลงทุนนั้น ซึ่งคำว่าอัตราผลตอบแทนนี้มีความหมายกว้างขวางมาก อาจหมายถึงอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม อัตราผลตอบแทนเงินทุนระยะยาว อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้อื้อหุ้นสามัญ และอัตราผลตอบแทนที่กินความหมายแคบลงไปอีก ก็คืออัตราผลตอบแทนจากโครงการลงทุนเฉพาะโครงการ ฯลฯ ซึ่งแต่ละอย่างจะมีรูปแบบการวัดที่แตกต่างกันไปบ้าง และการใช้ประโยชน์ก็แตกต่างกัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์เป็นสำคัญ อัตราส่วนผลตอบแทนนอกจากใช้ประโยชน์ ในการประเมินผลของโครงการปฏิบัติงาน ยังใช้ประโยชน์ช่วยในการตัดสินใจลงทุน วางแผน ควบคุม และปรับปรุงการดำเนินงาน (เพชร จุมทรัพย์, 2554: 279)

แนวคิดวิธีที่ใช้ในการประเมินค่าโครงการลงทุนมีด้วยกันหลายกันหลายวิธี ทั้งวิธีที่ไม่คำนึงถึงค่าของเงิน และวิธีที่คำนึงถึงค่าของเงิน แต่วิธีที่มีผู้นิยมใช้กันมากจะเป็นวิธีที่คำนึงถึงค่าของเงินหรือวิธีที่มีการคิดลดกระแสเงินสด โดยทั่วไปการประเมินค่าโครงการด้วยวิธีคิดลดกระแสเงินสดวิธีต่างๆ จะนำไปสู่การตัดสินใจที่เหมือนกันคือ ถ้าโครงการใดมีค่า NPV เป็นบวกก็จะมีค่า PI มากกว่า 1 และมีค่า IRR สูงกว่าอัตราผลตอบแทนที่กิจการต้องการและการประเมินค่าโครงการ

ลงทุนหลายโครงการที่มีขนาดของโครงการแตกต่างกันมากอาจมีผลทำให้การประเมินค่าด้วยวิธี NPV ให้ผลขัดแย้งกับวิธี PI ได้ การประเมินค่าโครงการลงทุนด้วยวิธี NPV และวิธี

หลังจากที่ได้ข้อมูลเกี่ยวกับกระแสเงินสดจ่ายลงทุนสุทธิทุนและกระแสเงินสดสุทธิที่เพิ่มขึ้นเป็นรายปีตลอดอายุโครงการแล้ว ก็จะสามารถนำมาประเมินค่าโครงการลงทุนเพื่อใช้ในการตัดสินใจว่าจะลงทุนในโครงการนั้นหรือไม่ วิธีการที่ใช้ในการประเมินค่าโครงการลงทุนนั้นมีมากมายหลายวิธี แต่ในวิจัยเล่มนี้ได้ใช้ 4 วิธีดังนี้

4.1 วิธีระยะเวลาคืนทุน (Payback Period Method: PB)

วิธีนี้จะบอกให้ทราบถึงจำนวนปีที่ผู้ลงทุนจะได้รับเงินลงทุนกลับคืนมา กล่าวคือจะเป็นการคำนวณหาระยะที่ผลรวมของกระแสเงินสดสุทธิที่ได้รับในแต่ละปี จะมีค่าเท่ากับกระแสเงินสดจ่ายลงทุนในครั้งแรก การคำนวณหาระยะเวลาคืนทุน สามารถแยกเป็น 2 กรณีดังนี้

4.1.1 กรณีกระแสเงินสดสุทธิเท่ากันทุกปี

สามารถคำนวณหาระยะเวลาคืนทุนของโครงการได้โดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{ระยะเวลาคืนทุน (PB)} = \frac{\text{กระแสเงินสดจ่ายลงทุน}}{\text{กระแสเงินสดสุทธิต่อรายปี}}$$

ตัวอย่างที่ 4.1.1.1 บริษัท วาทีตต์ จำกัดมีโครงการลงทุนซึ่งต้องใช้เงินลงทุนครั้งแรกเท่ากับ 600,000 บาท โดยบริษัทคาดว่าจะได้รับกระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงานตามโครงการนี้ปีละ 80,000 บาท ตลอดอายุโครงการ (15 ปี) บริษัท รุ่งโรจน์ จำกัด จะมีระยะเวลาคืนทุนจากโครงการนี้กี่ปี

จากตัวอย่างนี้สามารถคำนวณหาระยะเวลาคืนทุนได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ระยะเวลาคืนทุน (PB)} &= \frac{600,000}{80,000} \\ &= 7.5 \text{ ปี} \end{aligned}$$

4.1.2 กรณีกระแสเงินสดสุทธิในแต่ละปีไม่เท่ากัน

กรณีกระแสเงินสดสุทธิจะได้ในแต่ละปีไม่เท่ากันการคำนวณหาระยะเวลาคืนทุนของโครงการจะยุ่งยากมากขึ้นกว่ากรณีที่กระแสเงินสดสุทธิเท่ากันทุกปี กล่าวคือ กรณีนี้จะต้อง

บวกสะสมกระแสเงินสดสุทธิในแต่ละปี จนกระทั่งได้ยอดกระแสเงินสดสุทธิรวมเท่ากับกระแสเงินสดสุทธิจ่ายลงทุนพอดี

ตัวอย่างที่ 4.1.2.1 บริษัท วาทีตต์ จำกัด กำลังพิจารณาโครงการ ก. ซึ่งมีกระแสเงินสดสุทธิ (NCF) ในแต่ละปีดังนี้

ปีที่	0				
		(100,000) ปี			
	1	50,000			
	2	40,000			
	3	30,000			
	4	10,000			
ปีที่	0	1	2	3	4
NCF	-100,000	50,000	40,000	30,000	10,000
NCF สะสม	-100,000	- 50,000	- 10,000	20,000	30,000

$$\text{ระยะคืนทุนของโครงการ ก.} = 2 + \frac{10,000}{30,000} = 2.33 \text{ ปี}$$

และตัวอย่างที่ 4.1.2.2 ระยะเวลาคืนทุนของโครงการซื้อเครื่องจักรใหม่แทนเครื่องจักรเก่าของ บริษัท อาทิตย์ จำกัด สามารถคำนวณได้ดังนี้

ปีที่	0	1	2	3	4	5
NCF	-112,000	25,500	25,500	25,500	25,500	55,500
NCF สะสม	-112,000	-86,500	-61,000	35,500	-10,000	38,000

$$\text{ระยะคืนทุนของโครงการ} = 4 + \frac{10,000}{55,500} = 4.18 \text{ ปี}$$

เกณฑ์การตัดสินใจ

การพิจารณาโครงการโดยใช้ระยะคืนทุนเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจจะใช้หลักการที่ว่าหากระยะเวลาคืนทุนที่คำนวณได้สั้นกว่าระยะเวลาคืนทุนที่กิจการจะยอมรับได้ ก็ควรที่จะยอมรับโครงการลงทุนนั้น ตัวอย่างเช่น จากกรณีตัวอย่างที่ 3.1.2.2 ซึ่งคำนวณระยะคืนทุนของโครงการได้เท่ากับ 4.18 ปี หากกิจการกำหนดว่าระยะเวลาคืนทุนที่นานที่สุดที่กิจการจะยอมรับได้คือ 4 ปี กิจการก็ไม่ควรลงทุนในโครงการนั้น ส่วนกรณีตัวอย่างที่ 3.1.2.1 ซึ่งคำนวณระยะเวลา

คืนทุนได้ 2.33 ปี หากกิจการต้องการระยะเวลาคืนทุนภายใน 3 ปี กิจการก็ควรลงทุนในโครงการ ก. ได้

ในกรณีที่มีโครงการลงทุนที่สามารถยอมรับได้หลายโครงการ แต่จะต้องเลือกลงทุนเพียงโครงการเดียว หากใช้ระยะเวลาคืนทุนเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจก็ควรเลือกลงทุนในโครงการที่มีระยะคืนทุนที่สั้นที่สุด

4.2 วิธีอัตราผลตอบแทนจากโครงการ (Internal Rate of Return Method: IRR)

วิธีนี้จะเป็นการคำนวณหาอัตราคิดลด (Discount Rate) ซึ่งทำให้มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดสุทธิที่คาดว่าจะได้รับตลอดอายุโครงการมีค่าเท่ากับกระแสเงินสดจ่ายลงทุนครั้งแรก (กรณีการจ่ายลงทุนเพียงครั้งเดียว) หรือเท่ากับมูลค่าปัจจุบันของเงินทุน (กรณีนี้มีการจ่ายลงทุนหลายครั้งในระยะเวลาที่ต่างกัน) หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ หากค่าอัตราคิดลดที่ทำให้ NPV มีค่าเท่ากับ 0 นั่นเอง

อัตราคิดลดที่คำนวณได้นี้จะเรียกว่าค่า IRR หรืออัตราผลตอบแทนจากโครงการ ซึ่งสามารถคำนวณได้โดยใช้สมการดังนี้

$$\sum_{t=1}^n \frac{CF_t}{(1+IRR)^t} = I_0$$

หรือ

$$\sum_{t=0}^n \frac{CF_t}{(1+IRR)^t} = 0$$

ในที่นี้ CF_t = กระแสเงินสดสุทธิรายปีที่ได้รับจากโครงการตั้งแต่ปลายปีที่ t-n

IRR = อัตราผลตอบแทนจากโครงการ

t = ระยะเวลาโครงการตั้งแต่ปีที่ 1,2,...,n

n = อายุโครงการลงทุน

I_0 = กระแสเงินสดจ่ายลงทุนเริ่มแรกของโครงการ

โดย CF_0 คือมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดจ่ายลงทุน ซึ่งในการคำนวณจะกำหนดให้ค่านี้ติดลบจากสมการดังกล่าวจะต้องคำนวณหาค่า IRR ที่คำนวณได้นี้ก็คือ ค่าอัตราผลตอบแทนจากโครงการนั่นเอง วิธีการคำนวณหาค่า IRR สามารถแบ่งได้เป็น 2 กรณี คือ

4.2.2 กรณีกระแสเงินสดรับในแต่ละปีไม่เท่ากัน

การคำนวณหาค่า IRR โดยทั่วไปจะใช้วิธีลองผิดลองถูก (Trial and Error) กล่าวคือ จะมีการทดลองที่อัตราคิดลด ณ อัตราใดอัตราหนึ่ง แล้วลองคำนวณดูว่ามูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดสุทธิที่จะได้รับตลอดอายุโครงการมีค่าเท่ากับกระแสเงินสดจ่ายลงทุนหรือยัง ถ้ายัง

ไม่เท่าที่ทดลองที่อัตราคิดลด ณ อัตราอื่นแทนและทดลองไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะจนกว่าจะได้ค่า IRR ที่ต้องการ โดยมีหลักการในการทดลองดังนี้

1. ถ้าอัตราคิดลดที่ทดลองเมื่อคำนวณมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดรับสุทธิแล้วได้ค่าสูงกว่ากระแสเงินสดจ่ายลงทุน แสดงว่าอัตราคิดลดที่ทดลองมีค่าต่ำไป (เพราะให้ค่า PVIF ที่สูงไป) ดังนั้น ในการทดลองครั้งต่อไปจะต้องทดลองที่อัตราคิดลดในอัตราที่สูงกว่าครั้งแรก

2. ในทางตรงกันข้าม ถ้าอัตราคิดลดที่ทดลองให้ค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดรับสุทธิตลอดอายุโครงการต่ำกว่ากระแสเงินสดจ่ายลงทุน แสดงว่าอัตราคิดลดที่ใช้ทดลองมีค่าสูงไป (เพราะให้ค่า PVIF ต่ำไป) ดังนั้น ในการทดลองครั้งต่อไป จะต้องทดลองที่อัตราคิดลดในอัตราที่ต่ำกว่าครั้งแรก

4.2.3 กรณีกระแสเงินสดรับสุทธิเท่ากันทุกปี

กรณีนี้ไม่จำเป็นต้องใช้วิธีลองผิดลองถูก (Trial and Error) เพราะสามารถนำกระแสเงินสดรับสุทธิต่อปีที่เท่ากันนั้น ไปหารกระแสเงินสดจ่ายลงทุนเริ่มแรกได้ค่าเท่าใดก็สามารถเปิดตาราง PVIFA คู่ว่าค่าใดในปีที่ n (n = อายุโครงการ) ที่มีค่าเท่ากับที่คำนวณได้ข้างต้น อัตราคิดลดในตาราง (PVIFA) ที่ตรงกับค่าดังกล่าว ก็คือ ค่า IRR ที่ต้องการ แต่ถ้าปรากฏว่าไม่มีค่าใดตาราง PVIFA ที่มีค่าเท่ากับที่คำนวณได้ข้างต้นก็จะพิจารณาอัตราคิดลดที่ให้ค่าใกล้เคียงกับค่าที่คำนวณได้ โดยนำอัตราคิดลดที่ให้ค่าใกล้เคียง 2 ค่า มาคำนวณหามูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดรับแล้วนำมูลค่าปัจจุบันที่คำนวณได้จากอัตราคิดลดที่ใกล้เคียงทั้ง 2 ค่า มาเทียบบัญญัติไตรยางศ์เพื่อหาค่าอัตราคิดลดที่ทำให้มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดรับตลอดอายุโครงการมีค่าเท่ากับกระแสเงินสดจ่ายลงทุนพอดีหรือมีค่า $NPV = 0$ อัตราคิดลดที่คำนวณได้ดังกล่าวก็คือ IRR จะเห็นว่าการคำนวณหาค่า IRR จะมีวิธีการที่ยุ่งยากกว่าการหาค่า NPV และ IP อย่างไรก็ตามในปัจจุบันเราสามารถหาค่า IRR ได้ง่ายขึ้นโดยใช้เครื่องคำนวณทางการเงิน (Financial Calculator) กล่าวคือ ในปัจจุบันเครื่องคำนวณทางการเงินหรือเครื่องคิดเลขทางการเงินจะมีโปรแกรมในการคำนวณหาค่า IRR เพียงแต่ผู้ใช้ป้อนค่ากระแสเงินสดสุทธิในแต่ละปีตลอดอายุโครงการเข้าไป แล้วกดปุ่มคำว่า IRR เครื่องก็จะหาค่า IRR ออกมาให้

เกณฑ์การตัดสินใจ

ถ้า IRR ของโครงการมีค่ามากกว่าอัตราผลตอบแทนที่กิจการต้องการหรือต้นทุนเงินทุน ก็ควรจะลงทุนในโครงการนั้น ในทางตรงกันข้าม IRR ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าอัตราผลตอบแทนที่กิจการต้องการหรือต้นทุนเงินทุน กิจการก็ไม่ควรลงทุนในโครงการนั้น

จากกรณีนี้สามารถคำนวณตามสมการข้างต้น จะสามารถหาค่า IRR ของโครงการ ก. ได้โดยแทนค่าดังนี้

$$\frac{50,000}{(1+IRR)^1} + \frac{40,000}{(1+IRR)^2} + \frac{30,000}{(1+IRR)^3} + \frac{20,000}{(1+IRR)^4} = 100,000$$

หลังจากนั้นก็จะต้องหาค่า IRR โดยใช้วิธีลองผิดลองถูก (Trial and Error) ที่อัตราคิดลดต่างๆ ตามวิธีการที่กล่าวมาข้างต้น หรืออาจหาค่า IRR โดยใช้เครื่องคำนวณทางการเงินก็ได้ซึ่งจะได้ ค่า IRR = 14.5% ดังนั้น ในกรณีนี้หากอัตราผลตอบแทนที่กิจการต้องการคือ 10% กิจการก็ควรจะลงทุนในโครงการ ก. ได้

4.3 วิธีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value : NPV)

วิธีนี้จะคำนึงถึงความแตกต่างของค่าของเงินในระยะเวลาต่าง ๆ กัน โดยจะมีการคิดลดกระแสเงินสดสุทธิที่ได้จากการดำเนินงานตามโครงการในแต่ละปีตลอดอายุโครงการให้เป็นมูลค่าปัจจุบัน แล้วจึงนำมาเปรียบเทียบกับกระแสเงินสดจ่ายลงทุนซึ่งมีค่าเป็นปัจจุบันอยู่แล้ว

มูลค่าปัจจุบันสุทธิของโครงการจะมีค่าเท่ากับผลต่างระหว่างผลรวมมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงานตลอดอายุโครงการกับมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดจ่ายลงทุน ซึ่งแสดงเป็นสมการได้ดังนี้

$$NPV = \sum_{t=1}^n \frac{CF_t}{(1+IRR)^t} - I_0$$

- เมื่อ CF_t = กระแสเงินสดสุทธิตามปีที่ได้รับจากโครงการตั้งแต่ปลายปีที่ 1 ถึง n
 k = อัตราผลตอบแทนที่กิจการต้องการหรือต้นทุนของเงินทุน (Cost of Capital) ซึ่งจะใช้เป็นอัตราคิดลด (Discount Rate)
 n = อายุของโครงการลงทุนหรืออายุใช้งานของสินทรัพย์
 t = ระยะเวลาปีที่ 1 ถึง n
 I_0 = กระแสเงินสดจ่ายลงทุนเริ่มแรกโครงการ (กรณีมีการจ่ายลงทุนเพียงครั้งเดียว) หรือมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดจ่ายลงทุน (กรณีมีการจ่ายเงินลงทุนหลายครั้ง)

จากสมการดังกล่าว จะเห็นว่าในการคำนวณหาค่า NPV นอกจากจะต้องทราบกระแสเงินสดสุทธิตามปีที่ได้รับจากโครงการ กระแสเงินสดจ่ายลงทุนเริ่มแรกของโครงการ และอายุโครงการลงทุนนั้นๆ แล้วยังจำเป็นที่จะต้องทราบข้อมูลเกี่ยวกับอัตราผลตอบแทนที่กิจการต้องการอีกด้วย เพื่อนำมาใช้เป็นอัตราคิดลดกระแสเงินสดให้เป็นมูลค่าปัจจุบัน ซึ่งในบางกรณีอาจจะกำหนดขึ้นจากต้นทุนเงินทุน (Cost of Capital) โดยทั่วไปในการกำหนดอัตราคิดลดดังกล่าว กิจการมักจะพิจารณาจากความเสี่ยงของโครงการนั้น ประกอบอัตราดอกเบี้ยในภาวะเศรษฐกิจโดยทั่วไป

เกณฑ์การตัดสินใจ

ถ้า $NPV > 0$ (มูลค่าปัจจุบันสุทธิมีค่ามากกว่าศูนย์) หรือมีค่าเป็นบวกก็ควรจะลงทุนในโครงการนั้น เพราะแสดงว่าโครงการนั้นจะให้ผลตอบแทนในอัตราที่มากกว่าอัตราผลตอบแทนที่กิจการต้องการ หรือมากกว่าต้นทุนของเงินทุน ในทางตรงกันข้ามถ้า $NPV < 0$ หรือมีค่าติดลบก็ไม่ควรลงทุนในโครงการนั้นเพราะแสดงว่าผลตอบแทนจากโครงการนั้นมีอัตราต่ำอัตราผลตอบแทนที่กิจการต้องการหรือต่ำกว่าต้นทุนเงินทุน

ถ้ากิจการมีโครงการที่มีค่า NPV เป็นบวกอยู่หลายโครงการ แต่ต้องเลือกลงทุนเพียงโครงการเดียว เนื่องจากเป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์เดียวกันหรือร่วมกันไม่ได้ (Mutually Exclusive Projects) กิจการควรเลือกลงทุนในโครงการที่มีค่า NPV สูงสุด

จากกรณีตัวอย่าง 4.3.1 ถ้าอัตราผลตอบแทนที่กิจการต้องการคือ 10% สามารถคำนวณหา NPV ของโครงการ ก. ได้ดังนี้

$$\begin{aligned} NPV_g &= \left[\frac{50,000}{(1.10)^1} + \frac{40,000}{(1.10)^2} + \frac{30,000}{(1.10)^3} + \frac{10,000}{(1.10)^4} \right] - 100,000 \\ &= 107,880 - 100,000 \\ &= 7,880 \text{ บาท} \end{aligned}$$

NPV ของโครงการ ก. มีค่าเท่ากับ 7,880 แสดงว่าโครงการ ก. จะทำให้กิจการได้รับกระแสเงินสดสุทธิรวมที่เป็นค่าปัจจุบันสูงกว่ากระแสเงินสดจ่ายลงทุนสุทธิอยู่ 7,880 บาท ดังนั้น หากใช้ NPV เป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ กิจการก็ควรจะลงทุนในโครงการ ก.

4.4 วิธีดัชนีการทำกำไร (Profitability Index Method : PI)

วิธีดัชนีการทำกำไร (Profitability Index Method: PI) คือ อัตราระหว่างมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดสุทธิที่ได้รับตลอดอายุโครงการกับมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดจ่ายสุทธิ ซึ่งเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$\text{ดัชนีกำไร (PI)} = \frac{\text{มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดสุทธิที่ได้รับจากโครงการ (PV Benefit)}}{\text{มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดจ่ายลงทุนสุทธิ (PV Costs)}}$$

หรือ

$$PI = \sum_{t=1}^n \frac{CF_t}{(1+k)^t} \frac{1}{I_0}$$

จากสมการ PI ข้างต้นจะเห็นว่าค่า PI ต้องใช้ข้อมูลที่เหมือนกับการหาค่า NPV แต่ทางตรงข้ามที่การหา NPV เป็นการคำนวณหาผลต่าง แต่การหา PI เป็นการคำนวณหาอัตราส่วนโดยนำกระแสเงินสดจ่ายลงทุนไปหารแทนที่จะนำไปหักออกจากมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดสุทธิที่จะได้รับจากโครงการ

เกณฑ์การตัดสินใจ

ถ้า PI มีค่ามากกว่า 1 ควรจะตัดสินใจโครงการนั้นเพราะแสดงว่าโครงการนั้นให้อัตราผลตอบแทนที่สูงกว่าอัตราผลตอบแทนที่กิจการต้องการหรือต้นทุนเงินทุน (k) ที่ใช้เป็นอัตราในการคิดลดกระแสเงินสด ในทางตรงกันข้ามถ้า PI มีค่าต่ำกว่า 1 ก็ไม่ควรตัดสินใจลงทุนในโครงการนั้นเพราะ แสดงว่าโครงการนั้นให้อัตราผลตอบแทนที่ต่ำกว่าอัตราผลตอบแทนที่ต้องการหรือต้นทุนของเงินทุน

จากตัวอย่างที่ 3.3.1 สามารถคำนวณหาค่า PI ของโครงการ ก. ได้ดังนี้

$$PI = \frac{107,880}{100,000} = 1.079$$

จะเห็นว่า PI มีค่ามากกว่า 1 ดังนั้นควรตัดสินใจลงทุนซื้อเครื่องจักรใหม่เพราะแสดงว่าการซื้อเครื่องจักรใหม่จะให้ผลตอบแทนในอัตราสูงกว่าอัตราผลตอบแทนที่ต้องการ

5. แนวคิดเกี่ยวกับการประกอบการ

การประกอบการ เป็นกระบวนการในการวินิจฉัยเพื่อตัดสินใจ และสั่งการในการดำเนินธุรกิจในเรื่องต่างๆ โดยอาศัยบุคคลซึ่งเรียกว่า ผู้ประกอบการเป็นผู้กระทำเพื่อให้มีการนำเอาปัจจัยการผลิตมาทำการผลิตเป็นสินค้าและบริการ (ประภัสสร บุญมี, 2543: 8)

การประกอบการ เป็นกระบวนการที่เริ่มประกอบธุรกิจใหม่ การจัดสรรทรัพยากรซึ่งจะเกิดความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจใหม่ ผู้ประกอบการจะต้องมีการวางแผนเพื่อรองรับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น (ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ, 2542: 317)

การประกอบการ หมายถึง การนำเอาปัจจัยการผลิตมาดำเนินการจัดทำหรือการนำเสนอลูกค้า เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคโดยใช้หลักการบริการดังนี้

1. การบริหารการตลาด

การบริหารการตลาด หมายถึง การวางแผน วิเคราะห์ การปฏิบัติ ควบคุม โปรแกรมที่ถูกต้องแบบมาสำหรับสร้างสรรค์ ก่อตั้งและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงกับกลุ่มผู้ซื้อเป้าหมายเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ (สุปัญญา ไชยชาญ, 2543: 20)

การบริหารการตลาด หมายถึง การวางแผน การปฏิบัติงาน และการควบคุมกิจกรรมทางการตลาดที่ทำให้เกิดกระบวนการแลกเปลี่ยนระหว่างผู้ซื้อและผู้ผลิต

สรุปได้ว่า การบริหารการตลาด หมายถึง การวิเคราะห์ วางแผน ดำเนินการ และควบคุมงานที่ได้กำหนดไว้ เพื่อเกิดการแลกเปลี่ยนซื้อขายกับตลาดเป้าหมาย

ในการบริหารการนั้น ผู้บริหารการตลาดต้องมีความเข้าใจความต้องการของผู้บริโภค และมุ่งตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคด้วยเครื่องมือส่วนผสมการตลาดประกอบด้วย

- 1) ผลิตภัณฑ์ หมายถึง สิ่งที่เสนอขายธุรกิจ เพื่อสนองความต้องการของลูกค้าให้พึงพอใจที่เสนอขาย
- 2) ราคา หมายถึง คุณค่าผลิตภัณฑ์ในรูปตัวเงิน ราคาเป็นต้นทุน ของลูกค้า ผู้บริโภคจะเปรียบเทียบระหว่างคุณค่าผลิตภัณฑ์กับราคา ผลิตภัณฑ์นั้น หากคุณค่าสูงกว่าราคา ลูกค้าก็ตัดสินใจซื้อสินค้า
- 3) การส่งเสริมการตลาด เป็นการติดต่อสื่อสารอาจใช้พนักงานขายทำการขายและติดต่อสื่อสารโดยไม่ใช้คน เครื่องมือในการติดต่อสื่อสารมีหลายประการซึ่งอาจเลือกใช้หนึ่งหรือหลายเครื่องมือ ต้องใช้หลักการเลือกใช้เครื่องมือแบบประสมประสานกัน โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมกับลูกค้า
- 4) การจัดจำหน่าย โครงสร้างของช่องทางประกอบด้วยกิจกรรมใช้เพื่อเคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์และบริการองค์การไปยังตลาด (ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ, 2546: 35-36)

2. การบริการการจัดการ

การจัดการ คือ ศิลปะในการใช้คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ขององค์การและนอกองค์การ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ (สมคิด บางโม, 2545: 59)

การจัดการ หมายถึง การจัดการทรัพยากรการบริหารมาใช้ในการดำเนินการ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อันประกอบด้วยกระบวนการวางแผนการควบคุม การอำนวยความสะดวกและประสานการทำงานของแต่ละต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปได้อย่างรวดเร็ว

การจัดการธุรกิจขนาดย่อมโดยทั่วไป เพื่อให้บรรลุเป้าวัตถุประสงค์และเป็นเป้าหมายที่กำหนดไว้ย่อมประกอบไปด้วยทรัพยากรในการจัดการธุรกิจขนาดย่อม ซึ่งประกอบด้วยทรัพยากร 4M

- 1) คน เป็นทรัพยากรบุคคล ที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจเป็นอย่างมาก เพราะการดำเนินการบริการธุรกิจ หรือควบคุมเครื่องจักรกลในการผลิตต่างๆ ต้องอาศัยคนเป็นหลัก
- 2) เครื่องจักร เป็นทรัพย์สินถาวรที่ใช้ในการผลิตสินค้าหรือบริการต่างๆ แก่ลูกค้า
- 3) เงินทุน เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยสนับสนุนให้ได้ซึ่งทรัพยากรการจัดการอื่นๆ ช่วยให้ธุรกิจดำเนินไปได้ด้วยดีและทำให้ธุรกิจไปสู่เป้าหมายตามวัตถุประสงค์
- 4) วัตถุดิบ คือ วัตถุดิบและวัสดุสิ่งของต่างๆ ที่จะนำมาใช้ในกระบวนการผลิต วัตถุดิบควรอยู่ใกล้กับสถานประกอบการ เพื่อความประหยัดในการขนส่ง

เห็นได้ว่าการประกอบธุรกิจขนาดย่อมนั้น ผู้จัดการมักจะเป็นเจ้าของธุรกิจเองเงินทุนที่ใช้หมุนเวียนก็มีน้อย ประกอบกับเป็นธุรกิจขนาดเล็ก ฉะนั้นเครื่องจักรกลจึงใช้ไม่มากนักและสิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้ คือ วัตถุดิบที่ป้อนให้แก่โรงงานนั้นจะต้องเป็นวัตถุดิบที่มีคุณภาพ และจัดหาได้ง่ายในบริเวณที่ประกอบธุรกิจนั้นๆ (วราพร อางนานนท์, 2552)

3. การบริหารการเงิน

การบริหารการเงิน คือ การรักษาสภาพการดำเนินธุรกิจให้สามารถดำเนินไปได้อย่างราบรื่นในทุกด้าน ซึ่งปัจจัยทางการเงินเป็นปัจจัยที่สำคัญของการบริหารการเงิน ธุรกิจทุกประเภทต้องเกี่ยวข้องกับภาระหน้าที่การเงินทั้งสิ้น (วิมล ประดัลพงษ์และคณะ, 2543)

การบริหารการเงิน หมายถึง การรักษาไว้และการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจหรือความมั่งคั่ง โดยเน้นที่การตัดสินใจทางธุรกิจในการสร้างความมั่งคั่ง (โสภณ ฟองเพชร, 2545)

จากความหมายของการบริหารการเงิน สรุปได้ว่า การบริหารทางการเงิน คือ การหาเงินทุนมาใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของธุรกิจ

4. การบริหารการผลิต

การจัดการผลิตและการเนินการ เป็นการศึก วิเคราะห์ กำหนดแนวทางปฏิบัติและควบคุมกระบวนการแปรรูปปัจจัยนำเข้า หรือทรัพยากรการดำเนินงานให้เป็นผลลัพธ์ในรูปสินค้าหรือบริการอย่างเป็นระบบมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์กร โดยต้องคำนึงถึงปัจจัย ด้านปริมาณ คุณภาพ และต้นทุนที่เหมาะสม (ณัฐพันธ์ เขจรนันท์, 2542)

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิษณุ วาสนกุล (2551) ได้ศึกษาพบว่า (1)ฟาร์มสุกรส่วนใหญ่ในจังหวัดนครปฐมเป็นฟาร์มสุกรแบบครบวงจร และเลี้ยงในระบบปิด พ่อค้าส่วนใหญ่ในท้องถิ่นเป็นผู้รับซื้อผลผลิต และนอกจากนี้ พบว่าเกษตรกรจะจำหน่ายลูกสุกรตามราคาประกาศของบริษัท เจริญโภคภัณฑ์ จำกัด (มหาชน) และสุกรขุนตามราคาประกาศของสมาคมผู้เลี้ยงสุกรในจังหวัดนครปฐม (2) ระยะคืนทุนของการลงทุนของการลงทุนเลี้ยงสุกรรูปแบบของฟาร์มสุกรแบบครบวงจร และฟาร์มสุกรพันธุ์เท่ากับ 2.84 ปี และ 5.2 ปี ตามลำดับ แต่สำหรับฟาร์มสุกรขุนตลอดอายุของโครงการลงทุนไม่สามารถจะคืนทุนได้ ณ อัตราคิดลดร้อยละ 7 พบว่า อัตราผลตอบแทนจากโครงการของฟาร์มสุกรแบบครบวงจร และฟาร์มสุกรพันธุ์ เท่ากับ ร้อยละ 26 และ 10 ตามลำดับ สำหรับฟาร์มสุกรขุนไม่สามารถหาค่าของอัตราผลตอบแทนจากโครงการได้ แสดงให้เห็นว่าฟาร์มสุกรพันธุ์และฟาร์มสุกรแบบครบวงจรมีความเป็นไปได้ในการลงทุนในอัตราสูงสุดและเป็นรูปแบบการเลี้ยงที่เหมาะสม

ที่สุด และ (3) ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการเลี้ยงสุกร ก็คือ ความผันแปรของราคาจำหน่าย ผลผลิตสุกรและราคาวัตถุดิบที่ใช้ในการเลี้ยงสัตว์

เสาวนีย์ ธีระกุลพิเชษฐ (2551) ผลวิจัยพบว่าการจัดการฟาร์มสุกร ด้านโรงเรือน ก่อสร้างด้วยวัสดุที่ทนแข็งแรง พื้นปูนคอนกรีตไม่ขัดมันและไม่หยาบมากเกินไปหรือใช้พื้นสแลท ส่วนผนังคอกกั้นด้วยอิฐบล็อก ทำความสะอาดโรงเรือนโดยการแช่มูลสุกรวันละ 2 ครั้ง ด้านบุคลากร จะมีการแบ่งหน้าที่ชัดเจน และจำนวนแรงงานมีพอเพียง ด้านอาหาร ผสมอาหารสำหรับสุกรแต่ละช่วงอายุตามสูตรที่มีอยู่ และอาจปรับสูตรอาหารตามวัตถุดิบที่นำมาทดแทน ด้านสุขภาพสัตว์ มีการทำตารางการให้วัคซีนตามโปรแกรมของกรมปศุสัตว์ และด้านสิ่งแวดล้อม มูลสุกรมีการแช่มูลสุกรวันละ 2 ครั้ง การบำบัดน้ำเสียมีการระบายน้ำเสียลงบ่อพักหรือบ่อบำบัด ซากสุกรส่วนใหญ่จะใช้วิธีจำหน่าย อามน้ำให้สุกรพร้อมล้างคอกวันละ 1 ครั้ง ฉีดน้ำล้างรางระบายน้ำทิ้ง การให้อาหารแก่สุกรอย่างเพียงพอใน 1 วัน และขยะใช้วิธีการนำมาประยุกต์ใช้กับฟาร์มและจำหน่าย

บุญยัง สรวทงท่าไม้ (2554) ผลวิจัยพบว่า โครงสร้างการผลิตสุกรของไทยปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตอย่างชัดเจน คือ ฟาร์มสุกรขยายตัวเป็นอุตสาหกรรมการผลิตสุกรแบบครบวงจรและมีขนาดใหญ่ขึ้น โดยผู้เลี้ยงรายใหญ่มีสัดส่วนร้อยละ 1 ของผู้ผลิตทั้งหมดในประเทศ ครอบครองผลผลิตสุกรมากกว่าร้อยละ 60 ของผลผลิตสุกรทั้งหมด สามารถครอบคลุมปริมาณการผลิตสุกรของประเทศ เมื่อมีเหตุการณ์ปริมาณสุกรเพิ่มขึ้นหรือลดลง จึงส่งผลกระทบต่อตลาด ส่วนเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรฟาร์มรายกลางและรายเล็กมีจำนวนมากกว่าร้อยละ 90 ของผู้ผลิตสุกรทั้งหมดในประเทศ มีส่วนแบ่งการผลิตประมาณร้อยละ 40 ของผลผลิตสุกรทั้งหมด จึงเป็นภาระภาครัฐที่ต้องเข้ามากำกับดูแลผู้เลี้ยงสุกรรายกลางและรายเล็กจัดการลดต้นทุนทางสังคมและสร้างสวัสดิการชุมชนในพื้นที่ที่มีการเลี้ยงสุกร

เพ็ญศรี ขุนทอง (2554) ผลวิจัยพบว่า ต้นทุนการลงทุนทำฟาร์มโคนมนำร่องสหกรณ์โคนมวังน้ำเย็นประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายในการลงทุนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานทั้งสิ้น 6,434,457.66 บาท โดยค่าใช้จ่ายในการลงทุนเริ่มแรก 492,700.00 บาท สำหรับค่าใช้จ่ายดำเนินงานตั้งแต่ปีที่ลงทุนเริ่มแรกจนถึงปีที่ 10 เท่ากับ 5,941,757.66 บาท ผลตอบแทนจากการทำฟาร์มโคนมตลอดอายุโครงการ 10 เท่ากับ 6,912,522.53 บาท จากการวิเคราะห์พบว่าใช้ระยะคืนทุน 8 ปี 11 เดือน 4 วัน มีมูลค่าปัจจุบัน (NPV) เท่ากับ 5,333,313.33 บาท ซึ่งมีมูลค่ามากกว่าศูนย์อัตราผลตอบแทนของโครงการ (IRR) เท่ากับร้อยละ 7.02 ซึ่งสูงกว่าอัตราผลตอบแทนเบี่ยงให้กู้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 7.00 ซึ่งเป็นอัตราเบี่ยง ณ เดือน เมษายน 2554

วัชรวิ ปาละทา (2555) ผลการวิจัยพบว่า ด้านต้นทุนของธุรกิจฟาร์มไข่ไก่ ในพื้นที่อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปางพบว่าการเลี้ยงไข่ไก่ 1 รุ่น ใช้ระยะเวลาทั้งหมด 18 เดือน ได้ผลผลิตไข่ไก่ต่อรุ่น 1,095,000 ฟอง มีต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 2,781,063.50 บาทต่อรุ่น โดยแยกเป็นต้นทุนที่รวมต่อรุ่น 168,063.50 บาท และต้นทุนแปรผันต่อรุ่น 2,613,000 บาท ด้านผลตอบแทนของผู้ประกอบการธุรกิจฟาร์มไข่ไก่พบว่า ผู้ประกอบการสามารถขายไข่ไก่ได้ทั้งหมด รายได้ทั้งหมดเท่ากับ 3,322,200 บาทต่อรุ่น โดยแยกเป็นรายได้จากการขายไข่ไก่มีค่าเท่ากับ 3,066,000 บาทต่อรุ่น และรายได้นอกเหนือจากการขายไข่ไก่มีค่าเท่ากับ 256,000 บาทต่อรุ่น ด้านผลตอบแทนของผู้ประกอบการธุรกิจฟาร์มไข่ไก่พบว่า ผู้ประกอบการสามารถขายไข่ไก่ได้ทั้งหมด รายได้ทั้งหมดเท่ากับ 3,322,220 บาทต่อรุ่น โดยแยกเป็นรายได้จากการขายไข่ไก่มีค่าเท่ากับ 3,066,000 บาทต่อรุ่นและรายได้ นอกเหนือจากการขายไข่ไก่มีค่าเท่ากับ 256,200 บาทต่อรุ่น มีผลตอบแทนสุทธิเท่ากับ 541,136.50 บาทต่อรุ่น จุดคุ้มทุนของฟาร์มไข่ไก่ต้องผลิตไข่ไก่ให้ได้ 409,910.98 ฟอง และมีระยะคืนทุนประมาณ 3 รุ่น

เลอเมย์ ลาซ และ แซนาต (Lemay, Stéphane P., Claude Laguë, and Liliane Chénard, 2002) ได้ศึกษาเรื่อง Feasibility study for concrete swine buildings and manure storage facilities in Western Canada ศึกษาความเป็นไปได้ในการประเมินศักยภาพของคอนกรีตและอาคารเครื่องมือและที่เก็บมูลสุกร ได้ศึกษา อาคารที่มีผนังคอนกรีตและไม้ จะเพิ่มการใช้โครงหลังคาที่เป็นคอนกรีต โดย 25% เมื่อเทียบกับอาคารที่เป็นไม้ทั้งหมด แนวคิดนี้ลดลงค่าใช้จ่ายในการสร้างขึ้น 4% หรือเพิ่มมันได้ถึง 51% ถูกแนะนำให้การสนับสนุนการ(ซีเมนต์สมาคมของแคนาดา การศึกษา CAC) เพื่อสร้างกลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อส่งเสริมออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกสุกรกับผนังคอนกรีตและคอนกรีต

โอกันนียี และ ออมอทเตโซ (Ogunniyi and Omoteso, 2011) ได้ศึกษาเรื่อง Economic Analysis of Swine Production in Nigeria: A Case Study of Ibadan Zone of Oyo State การศึกษาครั้งนี้วิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์ของการผลิตสุกรใน Ibadan นครของรัฐโอโย ข้อมูลถูกรวบรวมโดยการสัมภาษณ์ พบว่า ร้อยละ 68.8 ของกลุ่มตัวอย่างมีอายุ 31 ถึง 50 ปี อายุเฉลี่ย 41.4 ปี มีการศึกษา 80 % แต่งงานมากกว่าร้อยละ 70 มีประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกรมากกว่า 5 ปี ร้อยละ 98.8 เป็นคริสเตียน ต้นทุนในการลงทุนทำฟาร์ม 15,187.80k ในขณะที่ร้อยละ 85 ของผู้ตอบเป็นเงินส่วนตัวที่นำมาลงทุน ผลการศึกษาเพิ่มเติมพบว่า ตัวแปรของค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม 93.5% ในขณะที่ต้นทุนคงที่คิดเป็น 6.5 % ของค่าใช้จ่ายทั้งหมดของผลิตรายได้เฉลี่ยสุทธิต่อไร่ (NFI) ในขณะที่รายได้เฉลี่ยสุทธิต่อไร่ 1198.10k อัตราผลตอบแทนการลงทุนร้อยละ 0.57 ฟังก์ชันการผลิตพบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเนื้อหมูที่ผลิตใน และแรงงานที่ใช้ ความต้องการพื้นฐาน คือ แนะนำ

ว่ารัฐบาลควรกำหนดนโยบายว่า จะเพิ่มระดับของผลผลิตในอุตสาหกรรมสุกร นโยบายเหล่านี้ควร รวมถึงการบังคับใช้การควบคุมคุณภาพที่มีประสิทธิภาพอาหารกฎหมาย อุดหนุนวัสดุใส่หลัก เช่น อาหาร และอุปกรณ์อื่นๆที่ใช้ในการผลิตสุกร

โจฮานเนส (Johannes, 2013) ได้ศึกษาเรื่อง Economic feasibility study of the establishment of smallholder pig farmers for the commercial market ได้ศึกษา ความมั่นคงด้านอาหารเป็นความสำคัญระดับชาติตามมาตรา 27 ของรัฐธรรมนูญแอฟริกาใต้ การศึกษานี้นำเสนอ การพัฒนาของเกษตรกรรายย่อยเลี้ยงสุกรให้มีมาตรฐานในเชิงพาณิชย์ด้วยการระดมทุนจากภาครัฐ ในฐานะที่มีศักยภาพหมายถึงการแก้ไขความยากจนและความไม่มั่นคงด้านอาหารในแอฟริกาใต้ การศึกษานี้เป็นการประเมินความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจของฟาร์มสุกรเชิงพาณิชย์รายย่อยในพื้นที่ มัมเร เกษตรกรชุมชน Empolweni การดำเนินงานปัจจุบันของพวกเขามีการศึกษาความต้องการ สำหรับการทำให้มีมาตรฐานเชิงพาณิชย์มีการประเมินและการทำกำไรและความยั่งยืนของรูปแบบเชิงพาณิชย์เพื่อเสนอตัดสินจัดทำโครงการผลการศึกษาที่แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพการผลิตสุกร ขนาดของหน่วยที่มีขนาดใหญ่ขึ้นราคาเนื้อสุกรหรืออาหารจะมีค่าใช้จ่ายลดลง

มาซึกู ซาบาลาลา และ บีเลซ (Masuku, M.B., T. Shabalala, and A. Belete, 2011) ได้ ศึกษาเรื่อง An Application of Discounted Cash Flow Techniques in Feasibility Assessment: the Case of Pig Abattoir for Mafutseni Pig Farmers' Associations (MPFA) of Swaziland ได้ศึกษา สุกร เป็นแหล่งอาหารที่สำคัญของโลก และสุกรเจริญเติบโตได้เร็วจึงสามารถให้ผลตอบแทนที่รวดเร็ว เนื้อสุกรมีคุณค่าทางโภชนาการมากที่สุด ให้พลังงานสูงกับมนุษย์ การศึกษาที่มุ่งสร้างความเป็นไปได้ของโรงฆ่าสุกรในฟาร์มสำหรับเกษตรกรที่ Mafutseni การศึกษาความเป็นไปได้ดำเนินการที่ 3 ระดับ คือ การศึกษาความเป็นไปได้ทางด้านเทคนิค, การตลาด, ทางการเงิน พบว่า ความเป็นไปได้ มูลค่าปัจจุบัน (NPV) ของโครงการในอัตราร้อยละ 14% อัตราคิดลดเป็นบวก (E14,921,546,14) ผลตอบแทนทางการเงินภายใน (IFR) คือสูงและน่าสนใจที่ 66.5% จากการศึกษา มีข้อเสนอแนะที่ว่า ควรจะมุ่งเน้นที่การตลาดของสุกร

ปาทานีย และคณะ (Patania and other, 2012) ได้ศึกษาเรื่อง Feasibility study of biogas in CHP plant for a pig farm งานวิจัยนี้ศึกษา ความเป็นไปได้การศึกษาโรงงานผลิตก๊าซชีวภาพ CHP ในฟาร์มสุกรขนาดกลางในประเทศอิตาลีก๊าซชีวภาพที่ได้จากมูลสุกร, ถูกเข้าระบบ CHP ที่ตอบสนองความต้องการของการผลิตไฟฟ้าและความร้อน ผลแสดงให้เห็นว่าการใช้ประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ที่เป็นก๊าซจากน้ำเสียฟาร์มสุกร (ก๊าซชีวภาพ) เป็นเชื้อเพลิงสำหรับ ความร้อนและกระแสไฟฟ้าสามารถลดทั้งค่าใช้จ่ายด้านพลังงานและการปล่อยก๊าซเรือนกระจก CO2 เทียบเท่าในสภาพแวดล้อม

ตารางที่ 3 แสดงทิศทางการวิจัย

เนื้อหา	แนวทางการนำไปใช้ประโยชน์				
	ความสำคัญ และ วัตถุประสงค์	กรอบ แนวคิดใน การวิจัย	เครื่องมือใน การวิจัย	สถิติที่ใช้ใน การวิจัย	อภิปรายผล
1. แนวคิดเกี่ยวข้องกับ ธุรกิจการจัดการฟาร์มเลี้ยง สุกร	✓	✓			✓
2. แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุน	✓	✓	✓	✓	✓
3. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดทำ รายงานงบการเงิน	✓	✓			✓
4. แนวคิดเกี่ยวกับการ ประเมินค่าโครงการลงทุน	✓	✓			✓
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	✓	✓		✓	✓

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ความเป็นไปได้ของโครงการลงทุนในโครงสร้างฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร นี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา ศึกษาต้นทุน และผลตอบแทน ความคิดเห็นต่อฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร โดยนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์จัดทำสมมติฐานรายได้ สมมติฐานรายจ่าย จากนั้นจึงนำมาจัดทำรายงานทางการเงิน และวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน เพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ในการลงทุนของธุรกิจฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ (Mixed method) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากร
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล
4. วิธีดำเนินการวิจัยและเครื่องมือในการวิจัย
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากร

ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรในจังหวัดลพบุรี ซึ่งได้ประกอบกิจการฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรในเชิงพาณิชย์ จำนวน 4 ราย ดังนั้นวิธีการที่จะได้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดการฟาร์มสุกรและต้นทุนการทำฟาร์มสุกร คือ การซักถามถึงต้นทุนการทำฟาร์ม รายได้จากการทำฟาร์ม งบประมาณทางการเงิน และการประเมินโครงการลงทุนในการทำฟาร์มฟาร์มเบ็ดเสร็จครบวงจร โดยการสัมภาษณ์อย่างเจาะลึก (In – depth-Interview) ในเรื่องดังกล่าว เพื่อนำข้อมูลเข้ามาช่วยในการตัดสินใจในการลงทุน

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ข้อมูลปฐมภูมิ

ข้อมูลปฐมภูมิ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสอบถามผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 4 ราย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแบบสัมภาษณ์ และแจกแบบสัมภาษณ์ฟาร์มละชุด จำนวน 1 ชุด

2.2 ข้อมูลทุติยภูมิ

ข้อมูลทุติยภูมิ เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า การรวบรวมงานวิจัย บทความทางวิชาการ ข้อมูลสถิติ รายงาน วารสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นส่วนประกอบในเนื้อหา และนำไปใช้วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

3. การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล

การวิจัยเชิงคุณภาพมีความยืดหยุ่นสูง ผู้วิจัยเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการเก็บข้อมูล เพื่อให้ผลการวิจัยมีความน่าเชื่อถือ และเกิดความไว้วางใจในคุณภาพของงานวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยจึงต้องใช้วิธีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนนำไปวิเคราะห์ วิธีหนึ่งที่ได้รับค่านิยม ก็คือการตรวจสอบแบบสามเส้าเชิงคุณภาพมีหลายวิธี คือ (triangulation) วันนี้ได้รวบรวมเรื่องนี้จากหนังสือ ตำราของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญในด้านนี้ มีดังนี้

วรรณิ แกมเกตุ (2551: 201) กล่าวถึง การเพิ่มความน่าเชื่อถือของผลการวิจัยเชิงคุณภาพมีหลายวิธี วิธีหนึ่งคือ การตรวจสอบแบบสามเส้าเชิงคุณภาพมีหลายวิธี คือ (triangulation) เป็นแนวคิดที่ถ่ายทอดมาจากแนวคิดของการสำรวจหรือการชี้ทิศในการเดินเรือ ซึ่งถ้ารู้จุดตั้งบนแผนที่สองจุด แล้วลากเส้นจากจุดทั้งสองมาตัดกันก็จะได้ทิศทาง หรือถ้ารู้จุดตั้งเพียงจุดเดียว ผู้สังเกตก็จะรู้ว่าเราควรจะอยู่ในทิศทางระนาบใด ๆ ของเส้นนั้น ๆ วิธีการตรวจสอบสามเส้านี้เปรียบเสมือนการตรึงความจริง ณ จุดหนึ่ง แล้วก็จะรู้ถึงความจริงอื่น ๆ ซึ่งสามารถตรวจสอบข้อมูลได้หลายวิธี

สุภางค์ จันทวานิช (2553: 128-130) กล่าวถึง ความสำคัญของการตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพไว้ว่า ในการวิจัยเชิงคุณภาพเรามักจะได้ยินเสมอว่า มีผู้สงสัยในความแม่นยำและความน่าเชื่อถือของข้อมูล เพราะแคลงใจในความลำเอียงของนักวิจัยที่อาจเกิดขึ้นเมื่อได้ไปคลุกคลีกับปรากฏการณ์และผู้ให้ข้อมูล นักวิจัยเชิงคุณภาพตระหนักดีถึงข้อสงสัยนี้ และได้วางมาตรการที่จะป้องกันความผิดพลาด นั่นคือ การตรวจสอบข้อมูลก่อนทำการวิเคราะห์ การตรวจสอบข้อมูลที่ใช้กันมากในการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (triangulation) มีวิธีการตรวจสอบ 4 วิธี คือ

3.1 การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล(data triangulation)

คือ การพิสูจน์ว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มานั้นถูกต้องหรือไม่ วิธีการตรวจสอบ คือ การตรวจสอบแหล่งของข้อมูล แหล่งที่จะพิจารณาในการตรวจสอบ ได้แก่

3.1.1 แหล่งเวลา หมายถึง ถ้าข้อมูลต่างเวลากันจะเหมือนกันหรือไม่ ตรวจสอบข้อมูลโดยการสังเกตและสัมภาษณ์เรื่องเดียวกันแต่ต่างเวลากัน

3.1.2 แหล่งสถานที่ หมายถึง ถ้าข้อมูลต่างสถานที่กัน จะเหมือนกันหรือไม่ ตรวจสอบข้อมูลโดยการสังเกตและสัมภาษณ์เรื่องเดียวกันแต่ต่างสถานที่กัน

3.1.3 แหล่งบุคคล หมายถึง ถ้าบุคคลให้ข้อมูลเปลี่ยนไป ข้อมูลจะเหมือนเดิมหรือไม่ ซึ่งผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลโดยตรง จากวิธีการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก เกี่ยวกับสมมติฐานรายได้และรายจ่าย รวมไปถึงสินทรัพย์ของกิจการทั้งหมด

3.2 การตรวจสอบสามเส้าด้านผู้วิจัย (investigator triangulation)

คือ ตรวจสอบว่า ผู้วิจัยแต่ละคนจะได้ข้อมูลแตกต่างกันอย่างไร โดยเปลี่ยนตัวผู้สังเกต แทนที่จะใช้ผู้วิจัยคนเดียวกันสังเกตโดยตลอด ในกรณีที่ไม่น่าเชื่อถือในคุณภาพของผู้รวบรวมข้อมูลภาคสนาม ควรเปลี่ยนให้มีผู้วิจัยหลายคน

3.3 การตรวจสอบสามเส้าด้านทฤษฎี (theory triangulation)

คือ การตรวจสอบว่า ถ้าผู้วิจัยใช้แนวคิดทฤษฎีที่ต่างไปจากเดิมจะทำให้การตีความข้อมูลแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด อาจทำได้ง่ายกว่าในระดับสมมติฐานชั่วคราว (working hypothesis) และแนวคิดขณะที่ยังมือตีความสร้างข้อสรุปเหตุการณ์แต่ละเหตุการณ์ ปกตินักวิจัยจะตรวจสอบสามเส้าด้านทฤษฎีได้ยากกว่าตรวจสอบด้านอื่น

3.4 การตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล (Methodological triangulation)

คือ การใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆกันเพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องเดียวกัน เช่น ใช้วิธีการสังเกตควบคู่กับการซักถาม พร้อมกันนั้นก็ศึกษาข้อมูลจากแหล่งเอกสารประกอบด้วย

4. วิธีดำเนินการวิจัยและเครื่องมือในการวิจัย

4.1 วิธีดำเนินการศึกษา

ในการศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนในธุรกิจฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรได้กำหนดขั้นตอนการศึกษาไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

4.1.1 ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาต้นทุนทั้งหมดในการทำธุรกิจฟาร์มสุกรครบวงจร ซึ่งจะจำแนกต้นทุนที่เกิดขึ้นเป็น 2 ประเภทคือ ค่าใช้จ่ายในการลงทุนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน

4.1.1.1 ค่าใช้จ่ายในการลงทุน คือ ค่าใช้จ่ายในการลงทุนในคราวแรก และไม่ต้องลงทุนเพิ่มในช่วงอายุของโครงการ โดยหวังว่าจะได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนในอนาคต โดยมีระยะเวลาคืนทุนมากกว่า 2 ปี ประกอบด้วย

4.1.1.1.1 ค่าใช้จ่ายในการลงทุนเกี่ยวกับที่ดิน เป็นที่ดินทรัพย์มรดก แต่จะมีค่าดินปรับพื้นที่ ขุดบ่อ ทำถนน

4.1.1.1.2 ค่าใช้จ่ายสิ่งก่อสร้างและโรงเรือนสุกร เป็นการก่อสร้างโรงเรือนขึ้นมาใหม่ ก็จะเป็นงานโครงสร้างโรงเรือน ค่าวัสดุในการทำโรงเรือน เช่น อิฐ หิน ปูน ทราย เหล็กต่าง ๆ เป็นต้น

4.1.1.1.3 ค่าใช้จ่ายเครื่องมือและอุปกรณ์ในการเลี้ยงสุกร เช่น จั๊บน้ำ รางอาหาร ถังอาหาร อุปกรณ์ทำคอก อุปกรณ์ผสมเทียม เครื่องตัดฟัน ตู้เก็บยา ตู้เย็นเก็บน้ำเชื้อสุกร เป็นต้น

4.1.1.1.4 ค่าใช้จ่ายพ่อแม่พันธุ์สุกร คือ แลนด์เรซ (พ่อหรือแม่) ลาร์จไวท์ (พ่อหรือแม่) ดูรอคเจอร์ซี่ (เพศผู้) ได้ ลูกผสม 3 สายพันธุ์ (ใช้เป็นลูกสุกรขุน

4.1.1.2 ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่แสดงอยู่ในงบกำไรขาดทุนเป็นภาพสะท้อนถึงต้นทุนของสินค้าและค่าบริการที่กิจการใช้ประโยชน์ไปแล้วตลอดงวดจากการดำเนินงานที่ผ่านมา ประกอบด้วย ค่าอาหารสุกร ค่าแรงงาน ค่าวัคซีนและยา ค่าภาษี ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าไฟฟ้า

4.1.2 ขั้นตอนที่ 2 ศึกษารายได้ในการทำธุรกิจฟาร์มสุกรครบวงจร โดยข้อมูลได้จากการสัมภาษณ์จากผู้ประกอบการถึงรายได้โดยเฉลี่ย และรายได้อื่น ๆ จากการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จ

4.1.3 ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาผลตอบแทน ได้แก่ การจัดทำรายงานทางการเงินจากนั้นจึงนำข้อมูลที่สัมภาษณ์มาได้นำมาวิเคราะห์โดยหาอัตราส่วนทางการเงิน เพื่อหาความคุ้มค่าทางการลงทุนจาก มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value Method) อัตราผลตอบแทนจากโครงการ (Internal Rate of Return Method) ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period Method) ดัชนีการทำกำไร (Profitability Index Method : PI)

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลปฐมภูมิ โดยใช้เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์ 1 ชุด เพื่อไปสัมภาษณ์ ตามขั้นตอนดังนี้

4.2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดแบบสัมภาษณ์และสร้างกรอบแนวความคิด

4.2.2 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณารายละเอียดต่างๆ เพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยที่กำหนดไว้

4.2.3 ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์

4.2.4 สร้างแบบสัมภาษณ์ให้ตรงประเด็นกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำมาวิเคราะห์

4.2.5 สมุดบันทึกข้อมูลในภาคสนาม คือ สมุดจดและปากกาสำหรับจดบันทึกข้อมูลจากการสัมภาษณ์ มีลักษณะคล้ายกับแบบบันทึกข้อมูล โดยในสมุดบันทึกข้อมูลผู้วิจัยจดบันทึกชื่อผู้ให้ข้อมูล สถานที่ทำงาน อายุและหมายเลขโทรศัพท์รวมทั้งที่อยู่ติดต่อ นอกจากนี้รายละเอียดของผู้ให้ข้อมูลหลักแล้ว ผู้วิจัยต้องบันทึกสิ่งที่สังเกตลงไปด้วย สภาพแวดล้อมและพฤติกรรมของผู้ให้ข้อมูลหลัก เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบในการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

4.2.6 เครื่องบันทึกเสียง ใช้บันทึกข้อมูลเสียงสัมภาษณ์อย่างละเอียดของผู้ให้ข้อมูล โดยการนำเอาข้อมูลเสียงที่ได้มาถอดเทปให้อยู่ในรูปของข้อความตัวอักษร เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการบันทึกข้อมูลได้ดี สามารถเก็บรายละเอียดได้ทุกคำพูด เป็นประโยชน์ในการเก็บข้อมูล หากกรณีเกิดความผิดพลาดจากการจดบันทึกข้อมูลอย่างเดียว ข้อมูลที่ถูกแปลงเป็นภาษาเขียนแล้ว ช่วยให้ผู้วิจัยสามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์ นำมาใช้ร่วมกับข้อมูลที่ได้จากสมุดบันทึกเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4.2.7 กล้องถ่ายภาพดิจิทัล เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในการเก็บข้อมูลด้านบรรยากาศ สภาพแวดล้อม เพื่อนำไปใช้ในการอ้างอิงได้ และนำรูปภาพที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลบรรยายประกอบร่วมกับการสัมภาษณ์

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 4 ส่วน

ส่วนที่ 1 ประวัติผู้ให้สัมภาษณ์และข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพเสริมนอกจากเลี้ยงสุกร ประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกร ข้อมูลที่เกี่ยวกับเงินลงทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนเลี้ยงสุกร เช่น แหล่งเงินทุนในการเลี้ยงสุกร

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์เงินลงทุนในการเลี้ยงสุกร

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการเลี้ยงสุกร

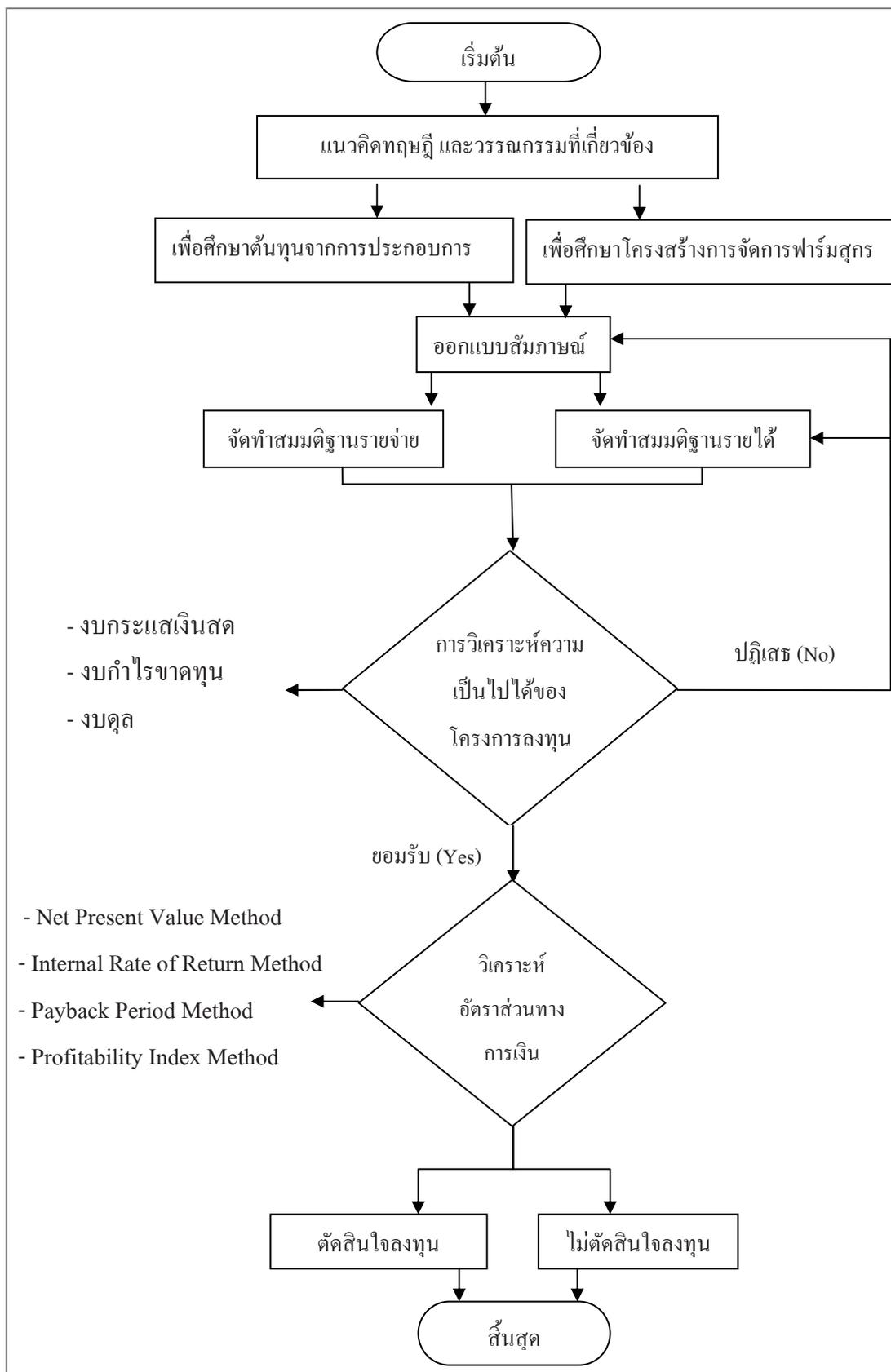
ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ความคุ้มค่าของการลงทุน

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 **ส่วนที่ 1** ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร วิเคราะห์สถิติ ร้อยละ (Percentage) และเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) เพื่อทราบข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ

5.2 ส่วนที่ 2,3 และส่วนที่ 4 นำข้อมูลด้านต้นทุน ค่าใช้จ่าย และรายได้ มาคำนวณหา ค่าเฉลี่ย เพื่อเป็นข้อมูลสมมติฐานรายจ่าย และสมมติฐานรายได้ ในการจัดทำงบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ งบกระแสเงินสด จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาอัตราส่วนทางการเงิน หามูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) ถ้าผลลัพธ์มากกว่าหรือเท่ากับ 0 และค่าของอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง (IRR) ถ้าผลลัพธ์มากกว่าหรือเท่ากับ 0 และระยะเวลาคืนทุน (PB) ดัชนีการทำกำไร (Profitability Index Method : PI)

จากวิธีการดำเนินการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นสามารถนำข้อมูลที่ได้นำมาจัดทำเป็น แนวทาง (Flow chart) เพื่อสรุปเป็นขั้นตอนภาพรวมได้ ดังภาพที่ 12

ภาพที่ 12 Flow chart การทำวิทยานิพนธ์

6. คำอธิบาย Flow chart

เริ่มต้นจากการศึกษา แนวคิดทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาค้นทุนจากการประกอบการและเพื่อศึกษาโครงสร้างการจัดการฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร เมื่อได้ข้อมูลเกี่ยวกับต้นและโครงสร้างการจัดการฟาร์มสุกรแล้ว นำข้อมูลที่ได้รวบรวมไว้มาจัดทำแบบสัมภาษณ์ที่จะนำไปสัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่ทำธุรกิจฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร จากนั้นตั้งสมมติฐานรายได้และรายจ่ายตามวัตถุประสงค์ที่กล่าวไว้ที่ บทที่ 1 และจากนั้นนำข้อมูลรายได้และรายจ่ายที่สัมภาษณ์มาได้ไป วิเคราะห์ความเป็นไปได้ของโครงการลงทุนโดยวิเคราะห์ งบกระแสเงินสด งบกำไรขาดทุนและ งบดุล เมื่อได้ผลวิเคราะห์มาแล้ว ว่าจะผลวิเคราะห์นั้นตรงตามเกณฑ์ที่เราได้กำหนดไว้หรือไม่ ถ้าไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดให้เราย้อนกลับไปดูแบบสัมภาษณ์หรือสมมติฐาน แต่ถ้าตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด ให้ผ่านไปที่วิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินโดยวิเคราะห์ระยะการคืนทุน (Payback period : PB) อัตราผลตอบแทน (Internal Rate of Return : IRR มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net present value : NPV) ค่าดัชนีกำไร (Profitability Index : PI) ดูค่าได้ตามเกณฑ์ของแต่ละอัตราส่วนหรือไม่ ถ้าได้ก็ตัดสินใจลงทุนโครงการ ไม่ได้ก็ไม่ตัดสินใจลงทุนในโครงการ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องความเป็นไปได้ของโครงการลงทุนในฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร ผู้วิจัยได้ใช้แบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลักจากผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรทั้ง 4 ราย ในพื้นที่จังหวัด ลพบุรี จากนั้นนำแบบสัมภาษณ์ไปวิเคราะห์ประมวลผล โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ประวัติผู้ให้สัมภาษณ์และข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์
- ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์เงินลงทุนในการเลี้ยงสุกร
- ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการเลี้ยงสุกร
- ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ความความเป็นไปได้ในการลงทุน

ส่วนที่ 1 ประวัติผู้ให้สัมภาษณ์และข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 เป็นเจ้าของกิจการฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรในจังหวัด ลพบุรี มีอายุ 30 ปี เพศชาย

จุดเริ่มต้น ในการเลี้ยงสุกรมาจาก ตนเองได้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีทางด้านสัตวศาสตร์ ประกอบการทางบ้านภรรยาได้ประกอบอาชีพฟาร์มสุกรแม่พันธุ์อยู่แล้ว จึงคิดจะทำฟาร์มสุกรขุน ต่อเพื่อนำผลิตป้อนสู่ฟาร์มสุกรขุนได้เลย ประกอบกับผู้ประกอบการมีความรู้เรื่องโรคต่าง ๆ และความรู้เกี่ยวกับสุกร จากการเรียนทางด้าน สัตวบาล โดยตรงจึงตัดสินใจลงทุนเพิ่มเติม

ปัจจุบัน มีฟาร์มสุกรแม่พันธุ์กำลังการผลิต 9,000 กว่าตัวต่อปี และฟาร์มสุกรขุนรองรับได้ 2,500 ตัว ขนาดของพื้นที่ฟาร์มสุกร 6-10 ไร่ มีจำนวนคนที่ดูแลฟาร์ม 3-5 คน หรือมากกว่านั้น ลักษณะฟาร์มเป็น โรงเรือนแบบปิด ผู้ประกอบการมีอาชีพเป็นอาชีพทำไร่ เป็นอาชีพจากการทำฟาร์ม

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 เป็นเจ้าของกิจการฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรในจังหวัด ลพบุรี มีอายุ 35 ปี เพศหญิง มีระดับการศึกษา ประถมศึกษาที่ 4

จุดเริ่มต้น ในการเลี้ยงสุกร เนื่องจาก เมื่อ 10 กว่าปีที่ ผู้ประกอบได้เลี้ยงไก่ประมาณ 4,500 กว่าตัว ส่งบริษัทรายใหญ่แห่งหนึ่ง ทำรายได้พอมีพอกินได้ แต่เกิดโรคระบาย คือ โรค

ใช้หัวหน้ากระบายทางบริษัทจึงระงับการเลี้ยงไก่ออกไปเป็นเวลา 2 เดือน เพื่อดูสถานการณ์ แต่ทางผู้ประกอบการยังต้องใช้เงินส่งธนาคารเลขรอไม่ได้ ประกอบกับผู้ประกอบการพอทรัพย์สินที่สามารถลงทุนได้ จึงเลิกเลี้ยงไก่ แล้วทำอุปกรณ์ในฟาร์มไก่ขาย แล้วดัดแปลงฟาร์มไก่ให้เป็นฟาร์มสุกรพันธุ์ของบริษัทแห่งนั้น

ปัจจุบัน มีฟาร์มสุกรแม่พันธุ์ที่มีกำลังการผลิตลูกสุกร 9,200 ตัวต่อปี ที่แม่พันธุ์ 500 ตัว และมีโรงคลอด คลอดแม่พันธุ์ได้ 100 แม่ ต่อเดือน มีฟาร์มสุกรขุน 1 ฟาร์ม เพื่อรองรับผลิตจากฟาร์มแม่พันธุ์ มีเนื้อที่ฟาร์มประมาณ 10 ไร่ จำนวนคนงาน 6-10 คน ลักษณะฟาร์มเป็นโรงเรือนปิด มีประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกรประมาณ 9 ปี มีอาชีพเสริมเป็นอาชีพค้าขายอุปกรณ์ทางการเกษตร และทางผู้ประกอบการยังคิดที่จะเพิ่มจำนวนฟาร์มขึ้นอีกในอนาคต

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 เป็นเจ้าของกิจการฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรในจังหวัดลพบุรี มีอายุ 37 เพศชาย มีระดับการศึกษา ประถมศึกษาที่ 4

จุดเริ่มต้น ในการเลี้ยงสุกร ในอดีตผู้ประกอบการได้ทำการเกษตรทำไร่ ข้าวโพด ไร่อ้อย มีรายได้ไม่พอกับค่าใช้จ่าย ทำการเกษตรก็ต้องรอท่าถามฤดูกาล บางครั้ง ฟ้าฝนก็ไม่ตกตามฤดูกาล ในบริเวณที่ผู้ประกอบการอาศัยอยู่มีการทำฟาร์มสุกรมากมาย ผู้ประกอบการจึงศึกษาการเลี้ยงสุกร ได้นำสุกรมาเลี้ยงที่บ้านประมาณ 5 ตัว เลี้ยงจนได้น้ำหนัก 90 กิโลกรัม จึงส่งขายกับพ่อค้าเนื้อสุกร นี่เป็นจุดเริ่มต้นให้ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 ได้เริ่มเลี้ยงสุกร โดยเริ่มกู้เงินจากธนาคาร 80% แล้วใช้ทุนของตนเองอีก 20% เริ่มสร้างฟาร์มแม่พันธุ์ก่อน เลี้ยงลูกสุกรส่งกับบริษัทหลายใหญ่ เมื่อมีทุนก็เริ่มสร้างฟาร์มสุกรขุนเพื่อ รองรับลูกสุกรของฟาร์มแม่พันธุ์ตนเอง

ปัจจุบันผู้ให้สัมภาษณ์มีฟาร์มสุกรขุน 1 ฟาร์ม ฟาร์มสุกรแม่พันธุ์ 1 ฟาร์ม จำนวน 500 ตัว โดยผลิตลูกสุกรได้ประมาณ 9,000 ตัวต่อปี มีเนื้อที่ฟาร์มประมาณ 8 ไร่ โดยประมาณ ลักษณะโรงเรือนเป็นโรงเรือนแบบปิด จำนวนคนงาน 6 คน มีอาชีพเสริม คือการทำไร่ ประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกรประมาณ 12 ปี

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4 เป็นเจ้าของกิจการฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรในจังหวัดลพบุรี มีอายุ 45 เพศชาย มีระดับการศึกษา ประถมศึกษาที่ 4

จุดเริ่มต้น ในการเลี้ยงสุกรของผู้ให้สัมภาษณ์ ก็คือ เป็นทรัพย์มรดกของพ่อของเขา ซึ่งพ่อของผู้ให้สัมภาษณ์ได้ทำไว้อยู่แล้วแต่เป็นฟาร์มขนาดเล็กหรือเรียกประสาชาวบ้านคือ เล้าหมู มีอยู่ประมาณ 10-20 ตัว แล้วผู้ให้สัมภาษณ์ได้ขยายกิจการเป็นฟาร์มขนาดใหญ่ในต่อมา ผู้ให้สัมภาษณ์ไม่ได้มีอาชีพเสริมอะไร เลี้ยงสุกรอย่างเดียว ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ทยอยขยายฟาร์มทีละนิด เริ่มตั้งแต่สร้างฟาร์มแม่พันธุ์ จากพอมีทุนก็ เริ่มสร้างฟาร์มสุกรขุนตาม

ปัจจุบัน ผู้ให้สัมภาษณ์มีฟาร์มสุกรแม่พันธุ์ 1 ฟาร์ม ฟาร์มสุกรขุน 1 ฟาร์ม มีกำลังการผลิตลูกสุกร 9,000 กว่าตัวต่อปี มีเนื้อที่ประมาณ 10 ไร่ จำนวนคนงาน 5-7 คน มีประสบการณ์เลี้ยงสุกรมากกว่า 20 ปี และยังมีผลพลอยได้จากการเลี้ยงสุกร คือ การเลี้ยงจระเข้เมื่อลูกสุกรตายสามารถนำมาเลี้ยงจระเข้ได้ โดยไม่ต้องซื้ออาหารเพื่อนำไปเลี้ยงจระเข้ โดยแยกเป็นตารางลักษณะทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ที่เป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก ดังนี้

ลักษณะทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ที่เป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก มีทั้งหมด 4 คน พบรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของการแบ่งข้อมูลตามเพศ

เพศ	ผลจากการสัมภาษณ์	
	จำนวน (n = 4)	ร้อยละ
ชาย	3	75.00
หญิง	1	25.00

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรผู้ให้ข้อมูลหลัก เป็นเพศชาย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 เพศหญิง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของการแบ่งข้อมูลตามอายุ

อายุ	ผลจากการสัมภาษณ์	
	จำนวน (n = 4)	ร้อยละ
21 - 30 ปี	1	25.00
31 - 40 ปี	2	50.00
มากกว่า 40	1	25.00

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรผู้ให้ข้อมูลหลัก มีอายุอยู่ระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 อายุ 31-40 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ มากกว่า 40 ปี จำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 25.00

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของการแบ่งข้อมูลตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ผลจากการสัมภาษณ์	
	จำนวน (n = 4)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	2	50.00
มัธยมศึกษา	1	25.00
ปวช.-ปวส.หรืออนุปริญญา	-	-
ปริญญาตรี	1	25.00

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรผู้ให้ข้อมูลหลัก มีระดับประถมศึกษา จำนวน 2 คิดเป็นร้อยละ 50.00 ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และระดับปริญญาตรี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

ตารางที่ 7 จำนวนร้อยละของการทำอาชีพเสริม

อาชีพเสริม	ผลจากการสัมภาษณ์	
	จำนวน (n = 4)	ร้อยละ
ทำไร่	2	50.00
ค้าขาย	1	25.00
เลี้ยงสุกรอย่างเดียว	1	25.00
รับราชการ	-	-

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรผู้ให้ข้อมูลหลัก มีอาชีพเสริมของผู้ประกอบการ คือ ทำไร่ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ค้าขาย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และเลี้ยงสุกรอย่างเดียว จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละประสบการณ์การเลี้ยงสุกร

ประสบการณ์ (ปี)	ผลจากการสัมภาษณ์	
	จำนวน (n = 4)	ร้อยละ
2-6	-	-
6-10	-	-
11-15	3	75.00
มากกว่า 20	1	25.00

จากตารางที่ 8 พบว่า ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรผู้ให้ข้อมูลหลัก มีประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกรมากกว่า 20 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 รองลงมา 11-15 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00

ตารางที่ 9 จำนวนร้อยละลักษณะโรงเรือนที่ใช้เลี้ยงสุกร

ลักษณะโรงเรือน	ผลจากการสัมภาษณ์	
	จำนวน (n = 4)	ร้อยละ
โรงเรือนปิด	4	100
โรงเรือนเปิด	-	-
ทั้งสองลักษณะ	-	-

จากตารางที่ 9 พบว่า ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรผู้ให้ข้อมูลหลัก มีลักษณะโรงเรือนเป็นโรงเรือนแบบปิด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 10 จำนวนร้อยละของขนาดพื้นที่ฟาร์มสุกร

ขนาดฟาร์มสุกร (ไร่)	ผลจากการสัมภาษณ์	
	จำนวน (n = 4)	ร้อยละ
1-5	1	25.00
6-10	2	50.00
มากกว่า 10	1	25.00

จากตารางที่ 10 พบว่า ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรผู้ให้ข้อมูลหลัก มีขนาดพื้นที่ฟาร์มสุกร ตั้งแต่ 1-5 ไร่ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 6-10 ไร่ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ มากกว่า 10 ไร่ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

ตารางที่ 11 จำนวนร้อยละของจำนวนคนงาน

จำนวนคนงาน (คน)	ผลจากการสัมภาษณ์	
	จำนวน (n = 4)	ร้อยละ
1-2	-	-
3-5	2	50.00
6-10	2	50.00
มากกว่า 10	-	-

จากตารางที่ 11 พบว่า ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรผู้ให้ข้อมูลหลัก มีคนงานดูแลฟาร์มสุกร 3-5 คน จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 6-10 คน จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.00

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์เงินลงทุนในการเลี้ยงสุกร

ข้อมูลด้านต้นทุน ค่าใช้จ่าย ของผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรเป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวนทั้งหมด 4 ราย มีค่าเฉลี่ย ดังตารางดังต่อไปนี้

1. เงินลงทุนเริ่มแรก

เงินลงทุนเริ่มแรกเป็นรายจ่ายพื้นฐานของผู้ที่จะลงทุน ต้องเสียเมื่อเริ่มต้นลงทุนในโครงการใดโครงการหนึ่งซึ่งจะเป็นที่ดิน แต่ในการศึกษารุ่นนี้เป็นที่ดินที่ได้จากการรับทรัพย์สินมรดก แต่เพื่อให้ได้มาซึ่งสมมติฐานค่าใช้จ่าย ดังนั้นผู้ศึกษาจึงได้คำนวณค่าที่ดินไปด้วย และยังมีเงินลงทุนก่อสร้างโรงเรือนสุกร และสิ่งก่อสร้างอื่นๆ เช่น ลานตากมูลสุกร บ่อน้ำบาดาล ระบบไฟฟ้า ประปา ค่าเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการเลี้ยงสุกร เป็นต้น

1.1 เงินลงทุนก่อสร้างโรงเรือน

เงินลงทุนในการก่อสร้างโรงเรือนและสิ่งก่อสร้างฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร โดยสังเขปมีดังนี้

ตารางที่ 12 เงินลงทุนก่อสร้างโรงเรือนและสิ่งก่อสร้างของฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรที่มีขนาดกำลังการผลิตที่จำนวน 500 ตัว

รายการ	จำนวน	หน่วย	ราคาต่อหน่วย (บาท)	อัตราการใช้ ประโยชน์	รวมเป็นเงิน (บาท)
โรงเรือนแม่ผู้มท้อง	1	หลัง	3,200,000	แม่สุกร 500 ตัว	3,200,000
โรงเรือนพ่อพันธุ์	10	ห้อง	8,000	พ่อสุกร 10 ตัว	80,000
โรงเรือนคลอด	1	หลัง	3,000,000	แม่สุกรขึ้นคลอด 100 ตัว	3,000,000
โรงเรือนสุกรขุน	66	ห้อง	55,000	สุกรขุน 45 ตัว	3,630,000
โรงเรือนสุกรป่วย	6	ห้อง	50,000	ต่อฟาร์ม	300,000
โรงเก็บมูลสุกร	1	ห้อง	80,000	ต่อฟาร์ม	80,000
โรงเก็บอาหารและผสม	1	ห้อง	300,000	ต่อฟาร์ม	300,000
ถังกักเก็บน้ำคอนกรีต	3	ถัง	50,000	ต่อฟาร์ม	150,000
บ่อบาลดาล	4	บ่อ	80,000	ต่อฟาร์ม	320,000
ลานตากมูลสุกร คอนกรีต	600	ตรม.	250	ต่อฟาร์ม	150,000
บ่อก๊าซชีวภาพ	2	บ่อ	160,000	ต่อฟาร์ม	320,000
ค่าติดตั้งระบบประปา	-	-	-	ต่อฟาร์ม	200,000
บ่อบำบัดเสีย	5	บ่อ	30,000	ต่อฟาร์ม	150,000
บ้านพักคนงาน	6	ห้อง	20,000	ต่อคนงาน 1 คน	120,000
ค่าติดตั้งระบบไฟฟ้า	-	-	-	ต่อฟาร์ม	300,000
รวม					<u>12,300,000</u>

จากตารางที่ 12 พบว่า เงินลงทุนก่อสร้างโรงเรือนและสิ่งก่อสร้างฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรเท่ากับ 12,300,000 บาท

1.2 เงินลงทุนซื้อเครื่องมือและอุปกรณ์ในการเลี้ยงสุกร

เงินลงทุนซื้อเครื่องมือและอุปกรณ์ในการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรโดยสังเขปมีดังนี้

ตารางที่ 13 เงินลงทุนซื้อเครื่องมือและอุปกรณ์ในการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรที่กำลังการผลิตจำนวน 500 ตัว

รายการ	จำนวน	หน่วย	ราคาต่อหน่วย	อัตราการใช้ประโยชน์	รวมเป็นเงิน (บาท)
รถเก็บมูลสุกร	6	คัน	1,500	ต่อโรงเรือน	9,000
ปั้มน้ำ 2 แรงม้า	4	เครื่อง	8,700	ต่อฟาร์ม	34,800
พัดลมระบายอากาศ	24	เครื่อง	13,000	ต่อฟาร์ม	320,000
ปลั๊กตัววัดอุณหภูมิอาหาร	4	อัน	250	ต่อเครื่องผสม	1,000
ตราชั่งน้ำหนัก 500 กก.	2	เครื่อง	7,000	ต่อฟาร์ม	14,000
ถังอาหารอัตโนมัติ	500	ถัง	1,800	1 ถังต่อตัว	900,000
เครื่องผสมอาหารขนาด 1 ตัน	1	เครื่อง	40,000	แม่สุกร 500 ตัว	40,000
เครื่องผสมอาหารขนาด 2 ตัน	1	เครื่อง	70,000	สุกรขุน 3,000 ตัว	70,000
รถเข็นอาหาร	6	คัน	3,200	ต่อโรงเรือน	19,200
รถเข็นสุกรพันธุ์	1	คัน	3,500	ต่อฟาร์ม	3,500
รถเข็นสุกรขุน	1	คัน	3,000	ต่อฟาร์ม	3,000
รถเข็นวัดอุณหภูมิอาหาร	2	คัน	1,800	ต่อเครื่อง 1 เครื่อง	3,600
เครื่องพ่นยาฆ่าเชื้อโรค	4	เครื่อง	13,000	ต่อฟาร์ม	52,000
กระบวยตักอาหาร	13	อัน	150	ต่อรถเข็น	1,950
กระบวนตักวิตามิน	1	อัน	150	ต่อฟาร์ม	150
ตาชั่งตวงยา	1	เครื่อง	800	ต่อฟาร์ม	800
กรรไกรตัดหูลูกสุกร	3	เล่ม	3,000	ต่อแม่ 100 ตัว	9,000
เครื่องเจียรฟันลูกสุกร	3	เครื่อง	1,900	ต่อแม่ 100 ตัว	5,700
กรรไกรตัดหางลูกสุกร	3	เล่ม	1,800	ต่อแม่ 100 ตัว	5,400
เครื่องอุ่นน้ำเชื้อ	1	เครื่อง	20,000	ต่อฟาร์ม	20,000
มีฝาดัด	2	เล่ม	100	ต่อแม่ 100 ตัว	200
ตู้เย็นเก็บน้ำเชื้อ	1	ตู้	9,000	ต่อฟาร์ม	9,000
ตะขอดึงกระสอบ	2	เล่ม	150	ต่อเครื่อง	300
เครื่องวัดอุณหภูมิ	3	อัน	350	ต่อฟาร์ม	1,050
ขวดบรรจุน้ำเชื้อ	6	ขวด	170	ต่อแม่ 100 ตัว	1,020
รวม					<u>1,524,670</u>

จากตารางที่ 13 พบว่า เงินลงทุนซื้อเครื่องมือและอุปกรณ์ในการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรเท่ากับ 1,524,670 บาท

2. เงินลงทุนระหว่างงวด

เงินลงทุนระหว่างงวดในการเลี้ยงสุกรเป็นรายจ่ายที่ลงทุนเพิ่มเติม ในขณะที่มีการเลี้ยงสุกรไปในระยะหนึ่งแล้ว เนื่องจากทรัพย์สินบางรายการอาจหมดอายุการใช้งาน จึงจำเป็นต้องซื้อหามาทดแทนเพื่อใช้งานใหม่ ทรัพย์สินที่ต้องใช้เงินลงทุนระหว่างงวดประกอบด้วย ทรัพย์สินที่ต้องลงทุนเพื่อทุกๆ 2 ปี ได้แก่ พ่อพันธุ์สุกร ทุกๆ 3 ปี ได้แก่ แม่พันธุ์สุกร ทุกๆ 5 ปี ได้แก่ ป้อน้ำ พัดลมระบายอากาศ พลาสติกอาหาร เป็นต้น ซึ่งสามารถสรุปเงินลงทุนระหว่างงวด ได้ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 เงินลงทุนระหว่างงวดในการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร

ปีที่	ฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร
3	200,000
4	800,000
5	200,000
6	120,000
7	900,000
9	200,000
10	800,000
11	313,000
13	900,000
15	200,000

จากตารางที่ 14 พบว่า ฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรจะมีเงินลงทุนเพิ่มในปีที่ 3-7 ปีที่ 9-11 ปีที่ 13-15

ตารางที่ 15 แสดงค่ายาและวัคซีน จำแนกตามระยะการเลี้ยงสุกร

ระยะการเลี้ยง	หน่วย	ค่ายาเฉลี่ย	ค่าวัคซีน	รวม
แม่สุกรอุ้มท้อง	ต่อปี	260	50	310
พ่อพันธุ์สุกร	ต่อปี	250	50	300
แม่สุกรเลี้ยงลูก	ต่อปี	340	50	390
สุกรเล็ก	ต่อรอบ	30	10	40
สุกรอ่อน	ต่อรอบ	15	10	25
สุกรขุนเล็ก	ต่อรอบ	70	25	95
สุกรรุ่น	ต่อรอบ	120	15	135
สุกรขุน	ต่อรอบ	119	-	119

จากตารางที่ 15 พบว่า ค่ายาและวัคซีนจะคำนวณจากค่ายาและวัคซีนให้กับสุกรในแต่ละระยะการเลี้ยงดังนี้

ค่ายาและวัคซีนสำหรับแม่พันธุ์สุกรจำนวน 500 ตัว ค่ายาและวัคซีนต่อตัวต่อปีเท่ากับ 700 บาท (390+310 บาท) สรุปว่าต้นทุนค่ายาและวัคซีนสำหรับแม่พันธุ์สุกรโดยรวมต่อปีเท่ากับ 350,000 บาท

ค่ายาและวัคซีนสำหรับพ่อพันธุ์สุกรจำนวน 10 ตัว ค่ายาและวัคซีนต่อตัวต่อปีเท่ากับ 300 บาท สรุปว่าต้นทุนสำหรับพ่อพันธุ์สุกรโดยรวมต่อปีเท่ากับ 3,000 บาท

ค่ายาและวัคซีนสำหรับลูกสุกรจำนวน 9,000 ตัว ค่ายาและวัคซีนต่อตัวต่อรุ่น เท่ากับ 65 บาท (40+25 บาท) สรุปว่าต้นทุนค่ายาและวัคซีนสำหรับลูกสุกรโดยรวมต่อปี 585,000 บาท

ค่ายาและวัคซีนสำหรับสุกรขุนจำนวน 9,000 ตัว ค่ายาและต่อตัวต่อรุ่น เท่ากับ 349 บาท (95+135+115 บาท) สรุปว่าต้นทุนค่ายาและวัคซีนสำหรับสุกรขุน โดยรวมต่อปีเท่ากับ 3,141,000 บาท

ดังนั้น ยาและวัคซีนเฉลี่ยของฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร โดยรวมต่อปีเท่ากับ 4,079,000 บาท

ตารางที่ 16 แสดงค่าอาหารสุกรโดยเฉลี่ยจำแนกตามระยะการเลี้ยงดู

ระยะการเลี้ยง	ปริมาณโปรตีน ร้อยละ	หน่วย	ราคาต่อ กิโลกรัม (บาท)	ปริมาณอาหารที่ ให้ (กิโลกรัม)	รวมค่าอาหาร (บาท)
พ่อพันธุ์สุกร	15	ต่อปี	10	700	7,000
แม่สุกรพันธุ์	15	ต่อปี	10	600	6,000
แม่สุกรเลี้ยงลูก	20	ต่อปี	13	350	3,850
สุกรอ่อน	25	ต่อ รอบ	26	6	156
สุกรเล็ก	24	ต่อ รอบ	20	15	300
สุกรขุนระยะเล็ก	19	ต่อ รอบ	15	40	600
สุกรขุนระยะรุ่น	17	ต่อ รอบ	10	80	800
สุกรขุนระยะส่งตลาด	16	ต่อ รอบ	10	120	1,200

จากตารางที่ 16 พบว่า ค่าอาหารสุกรที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ขึ้นอยู่กับราคาอาหารของสุกรและปริมาณอาหารที่ให้กับสุกรแต่ละระยะการเลี้ยงได้ดังนี้

ฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร ค่าอาหารประกอบด้วย

ค่าอาหารสำหรับพ่อพันธุ์สุกรจำนวน 10 ตัว ค่าอาหารแต่ละตัวต่อปีเท่ากับ 7,000 บาท สรุปว่า ค่าอาหารสำหรับพ่อพันธุ์สุกรโดยรวมต่อปี 70,000 บาท

ค่าอาหารสำหรับแม่พันธุ์สุกรจำนวน 500 ตัว ค่าอาหารแต่ละตัวต่อปีเท่ากับ 9,850 บาท (6,000+3,850 บาท) สรุปว่า ค่าอาหารสำหรับแม่พันธุ์สุกรโดยรวมต่อปีเท่ากับ 4,925,000 บาท

ค่าอาหารสำหรับสุกรขุนจำนวน 9,000 ตัว ค่าอาหารแต่ละตัวต่อรอบเท่ากับ 3,056 บาท (156+300+600+800+1200 บาท) สรุปว่า ค่าอาหารสำหรับสุกรขุนโดยรวมต่อปีเท่ากับ 27,504,000 บาท

สรุปได้ว่า ค่าอาหารสุกรโดยเฉลี่ยของฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรโดยรวมต่อปีเท่ากับ 32,499,000 บาท

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยของ ต้นทุน ค่าใช้จ่าย

เงินลงทุนเริ่มแรก	ผลจากการสัมภาษณ์
	ค่าเฉลี่ย (บาท)
ค่าที่ดิน	1,000,000
ค่าสิ่งก่อสร้างโรงเรือนสุกร	12,300,000
ค่าเครื่องมือและอุปกรณ์ในการเลี้ยงสุกร	1,524,670
ค่าพ่อพันธุ์แม่พันธุ์สุกร	
แม่พันธุ์ 500 ตัว ราคาเฉลี่ย 9,000 บาทต่อตัว	4,500,000
พ่อพันธุ์ 10 ตัว ราคาเฉลี่ย 21,000 บาทต่อตัว	210,000
รวม	<u>4,710,000</u>
รวมเงินลงทุนเริ่มแรก	<u>19,534,670</u>
ค่าอาหารสุกรต่อปี รายละเอียดในตารางที่	32,499,000
ค่าวัคซีนและยาต่อปี รายละเอียดในตารางที่	4,079,000
ค่าแรงงานต่อปี	420,000
ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงต่อปี	102,300
ค่าไฟฟ้าต่อปี	846,545
ค่าน้ำประปาต่อปี	90,000
ค่าภาษีต่อปี	
- ภาษีโรงเรือน	9,600
- ภาษีอันประกอบการอันเป็นมลพิษ	1,500
รวม	<u>10,100</u>
ค่าซ่อมแซมเครื่องมือและอุปกรณ์ในการเลี้ยงสุกรต่อปี	276,846
ค่าซ่อมแซมโรงเรือนต่อปี	270,000
ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	76,000
รวมเงินลงทุนในการดำเนินงาน	<u>38,669,791</u>
รวมเงินลงทุนเริ่มแรก + เงินลงทุนในการดำเนินงาน	<u>58,204,461</u>

จากตารางที่ 17 พบว่า ข้อมูลด้านต้นทุน ค่าใช้จ่าย ของผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรเป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก มีข้อมูล เงินลงทุนเริ่มแรก ได้แก่ ที่ดิน 1,000,000 บาท ค่าสิ่งก่อสร้างโรงเรือนสุกร 12,300,000 บาท ค่าเครื่องมือและอุปกรณ์ในการเลี้ยงสุกร 1,524,670 บาท ค่าพ่อพันธุ์แม่พันธุ์สุกร 4,710,000 บาท รวมเงินลงทุนเริ่มแรก 19,534,670 บาท

เงินลงทุนในการดำเนินงาน ค่าอาหารสุกร 32,499,000 บาท ค่าวัคซีนและยา 4,079,000 บาท ค่าแรงงาน 420,000 บาท ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง 102,300 บาท ค่าไฟฟ้า 846,545 บาท ค่าน้ำประปา 90,000 บาท ค่าภาษี 10,100 บาท ค่าซ่อมแซมเครื่องมือและอุปกรณ์ในการเลี้ยงสุกร 276,846 บาท ค่าซ่อมแซมโรงเรือน 270,000 บาท ค่าใช้จ่ายอื่นๆ 76,000 บาท รวมเงินลงทุนในการดำเนินงาน 38,669,791 บาท รวมเงินลงทุนเริ่มแรก + เงินลงทุนในการดำเนินงาน 58,204,461 บาท

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการเลี้ยงสุกร

ข้อมูลด้านรายได้ของผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรเป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวนทั้งหมด 4 ราย มีค่าเฉลี่ย ดังตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยผลตอบแทนจากการเลี้ยงสุกร

หน่วย : บาท

รายได้	ผลจากการ สัมภาษณ์
	ค่าเฉลี่ย (บาท)
จากการจำหน่ายผลผลิตในฟาร์ม ขนาดน้ำหนักโดยเฉลี่ยของสุกรขุนที่จำหน่ายได้เท่ากับ 90 กิโลกรัมต่อตัว ราคาสุกรขุนโดยเฉลี่ยที่จำหน่ายได้ต่อกิโลกรัมเท่ากับ 65 บาท มูลค่าของสุกรขุนที่จำหน่ายได้ต่อตัวเท่ากับ 5,850 บาท จำนวนผลผลิตสุกรที่ผลิตได้ 9,000 ตัว ต่อปี	52,650,000
จากการจำหน่ายสุกรคัดทิ้ง	365,982.50
จากการจำหน่ายกระสอบอาหารสุกร	53,509.50
จากการจำหน่ายมูลสุกรตากแห้ง	139,639.25
รวม	53,209,131

จากตารางที่ 18 พบว่า ข้อมูลด้านรายได้ของผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรเป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก มีรายได้หลัก จากการจำหน่ายผลผลิตในฟาร์มในต่อปีแรก 9,000 ตัว 52,650,000 บาท รองลงมา จากการจำหน่ายสุกรคัดทิ้ง 365,982.50บาท จากการจำหน่ายมูลสุกร

ตากแห้ง 139,639.25 บาท จากการจำหน่ายกระสอบอาหารสุกร 53,509.50 บาท รวมรายได้ทั้งปีเฉลี่ย 53,209,131บาท

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ความเป็นไปในการลงทุน

ในการศึกษาครั้งนี้วิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการลงทุนฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรโดยวิเคราะห์งบประมาณทางการเงิน คือ งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ งบแสดงฐานะการเงิน งบกระแสเงินสด จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน ซึ่งใช้วิธีการคำนวณหาระยะเวลาคือทุน (PB) การคำนวณหามูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) ค่าดัชนีกำไร (PI) และอัตราผลตอบแทนจากโครงการ (IRR) การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของในการลงทุนธุรกิจฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรมีรายละเอียดดังนี้

งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

บริษัท ตัวอย่าง จำกัด
งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 25xx

	หน่วย : บาท
ยอดขาย	53,209,131.25
หัก ต้นทุนขาย	38,669,791.00
กำไร (ขาดทุน) ขั้นต้น	<u>14,539,340.25</u>
หัก ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	0.00
กำไร (ขาดทุน) จากการดำเนินงาน	<u>14,539,340.00</u>
หัก ค่าเสื่อมราคา	919,933.75
ดอกเบียจ่าย - เงินกู้ระยะยาว	0.00
กำไร (ขาดทุน) สุทธิ ก่อนหักภาษี	13,619,406.50
หัก ภาษีเงินได้ 35%	4,766,792.28
กำไร/(ขาดทุน)	<u>8,852,614.23</u>

จากงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ สมมติฐานรายได้ และสมมติฐานรายจ่ายที่ได้จากการเก็บข้อมูล งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับปีแรก มียอดขาย 53,209,131.25 บาท หักต้นทุนขาย 38,669,791.00 บาท เท่ากับขาดทุนขั้นต้น 14,539,340.25 บาท หักค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน 0.00 บาท เท่ากับ ได้กำไรจากการดำเนินงาน 14,539,340.00 บาท หักค่าเสื่อม 919,933.75 บาท และดอกเบี้ยจ่ายเงินระยะยาว 0.00 บาท เท่ากับ ขาดทุนสุทธิก่อนหักภาษี 13,619,406.50 บาท กำไรสุทธิ 8,852,614.23 บาท

งบแสดงฐานะการเงิน

บริษัท ตัวอย่าง จำกัด
งบแสดงฐานะการเงิน
ณ วันที่ 31 ธันวาคม 25xx

หน่วย : บาท

สินทรัพย์

สินทรัพย์หมุนเวียน

เงินสด	9,870,788.55
ลูกหนี้การค้า	443,409.43
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	<u>10,314,197.98</u>

สินทรัพย์ถาวร

ค่าที่ดิน	1,000,000.00
ค่าสิ่งก่อสร้างโรงเรือนสุกร	11,685,000.05
ค่าเครื่องมือและอุปกรณ์ในการเลี้ยงสุกร	1,219,736.20
ค่าพ่อพันธุ์แม่พันธุ์สุกร	4,710,000.00
รวมสินทรัพย์ถาวร	<u>18,614,736.25</u>
รวมสินทรัพย์ทั้งหมด	<u>28,928,934.23</u>

หนี้สิน และ ส่วนของเจ้าของ

หนี้สินหมุนเวียน	
เจ้าหนี้การค้า	541,650.00
หนี้สินไม่หมุนเวียน	
เงินกู้ระยะยาว	0.00
ส่วนของเจ้าของ	
ทุน	19,535,670.00
กำไร (ขาดทุน) สุทธิ	<u>8,852,614.23</u>
รวมหนี้สินและส่วนของเจ้าของ	<u>28,928,934.23</u>

จากงบแสดงฐานะการเงิน สมมติฐานรายได้ และสมมติฐานรายจ่ายที่ได้จากการเก็บข้อมูล งบแสดงฐานะการเงินสำหรับปีแรก มีสินทรัพย์หมุนเวียน เท่ากับ 10,314,197.98 บาท สินทรัพย์ถาวร เท่ากับ 18,614,736.25 บาท รวมสินทรัพย์ทั้งสิ้น 28,928,934.23 บาท มีหนี้สินหมุนเวียนเท่ากับ 541,650.00 บาท หนี้สินไม่หมุนเวียนเท่ากับ 0.00 บาท และส่วนของเจ้าของ เท่ากับ 8,852,614.23 บาท รวมหนี้สินและส่วนของเจ้าของ เท่ากับ 28,928,934.23 บาท

ตารางที่ 19 งบกระแสเงินสดสุทธิรายปีของฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จวงจร

หน่วย : บาท

รายการ	ปีที่	0	1	2	3	4	5	6	7
กระแสเงินสดจ่าย									
1. เงินลงทุนเริ่มแรก		19,534,670	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
2. เงินลงทุนระหว่างงวด		0.00	0.00	0.00	200,000.00	800,000.00	200,000.00	120,000.00	900,000.00
3. กระแสเงินสดจ่ายต่อปี									
3.1 ค่าพันธุ์สุกร		0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
3.2 ค่าอาหาร		0.00	32,499,000.00	32,499,000.00	32,499,000.00	32,499,000.00	32,499,000.00	32,499,000.00	32,499,000.00
3.3 ค่าแรงงาน		0.00	420,000.00	420,000.00	420,000.00	420,000.00	420,000.00	420,000.00	420,000.00
3.4 ค่ายาและวัคซีน		0.00	4,079,000.00	4,079,000.00	4,079,000.00	4,079,000.00	4,079,000.00	4,079,000.00	4,079,000.00
3.5 ค่าน้ำประปา		0.00	90,000.00	90,000.00	90,000.00	90,000.00	90,000.00	90,000.00	90,000.00
3.6 ค่าไฟฟ้า		0.00	846,545.00	846,545.00	846,545.00	846,545.00	846,545.00	846,545.00	846,545.00
3.7 ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง		0.00	102,300.00	102,300.00	102,300.00	102,300.00	102,300.00	102,300.00	102,300.00
3.8 ค่าซ่อมแซมโรงเรือน		0.00	0.00	0.00	270,000.00	270,000.00	270,000.00	270,000.00	270,000.00
3.9 ค่าซ่อมแซมอุปกรณ์		0.00	276,846.00	276,846.00	276,846.00	276,846.00	276,846.00	276,846.00	276,846.00
3.10 ภาษีโรงเรือน		0.00	9,600.00	9,600.00	9,600.00	9,600.00	9,600.00	9,600.00	9,600.00
3.11 ค่าภาษีการประกอบการ		0.00	1,500.00	1,500.00	1,500.00	1,500.00	1,500.00	1,500.00	1,500.00
3.12 ค่าใช้จ่ายอื่นๆ		0.00	76,000.00	76,000.00	76,000.00	76,000.00	76,000.00	76,000.00	76,000.00
กระแสเงินสดจ่ายรวม		19,534,670	38,400,791.00	38,400,791.00	38,870,791.00	39,470,791.00	38,870,791.00	38,790,791.00	39,570,791.00
กระแสเงินสดรับ									
1. จากการเลี้ยงสุกร		0.00	53,209,131.25	53,209,131.25	53,209,131.25	53,209,131.25	53,209,131.25	53,209,131.25	53,209,131.25
2. จากมูลค่าซากสัตว์		0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
กระแสเงินสดรับรวม		0.00	53,209,131.25						
กระแสเงินสดสุทธิก่อนภาษี		-19,534,670	14,808,340.25	14,808,340.25	14,338,340.25	13,738,340.25	14,338,340.25	14,418,340.25	13,638,340.25
ภาษีเงินได้ (35%)		0.00	5,182,919.09	5,182,919.09	5,018,419.09	4,808,419.09	5,018,419.09	5,046,419.09	4,773,419.09
กระแสเงินสดสุทธิหลังภาษี		-19,534,670	9,625,421.16	9,625,421.16	9,319,921.16	8,929,921.16	9,319,921.16	9,371,921.16	8,864,921.16

ตารางที่ 19 งบกระแสเงินสดสุทธิรายปีของฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จ (ต่อ)

หน่วย : บาท

รายการ	ปีที่	8	9	10	11	12	13	14	15
กระแสเงินสดจ่าย									
1. เงินลงทุนเริ่มแรก		19,534,670	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
2. เงินลงทุนระหว่างงวด			200,000.00	800,000.00	313,000.00	0.00	900,000.00	0.00	200,000.00
3. กระแสเงินสดจ่ายต่อปี									
3.1 ค่าพันธุ์สุกร		0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
3.2 ค่าอาหาร		0.00	32,499,000.00	32,499,000.00	32,499,000.00	32,499,000.00	32,499,000.00	32,499,000.00	32,499,000.00
3.3 ค่าแรงงาน		0.00	420,000.00	420,000.00	420,000.00	420,000.00	420,000.00	420,000.00	420,000.00
3.4 ค่ายาและวัคซีน		0.00	4,079,000.00	4,079,000.00	4,079,000.00	4,079,000.00	4,079,000.00	4,079,000.00	4,079,000.00
3.5 ค่าน้ำประปา		0.00	90,000.00	90,000.00	90,000.00	90,000.00	90,000.00	90,000.00	90,000.00
3.6 ค่าไฟฟ้า		0.00	846,545.00	846,545.00	846,545.00	846,545.00	846,545.00	846,545.00	846,545.00
3.7 ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง		0.00	102,300.00	102,300.00	102,300.00	102,300.00	102,300.00	102,300.00	102,300.00
3.8 ค่าซ่อมแซมโรงเรือน		0.00	0.00	0.00	270,000.00	270,000.00	270,000.00	270,000.00	270,000.00
3.9 ค่าซ่อมแซมอุปกรณ์		0.00	276,846.00	276,846.00	276,846.00	276,846.00	276,846.00	276,846.00	276,846.00
3.10 ค่ามิโรงเรือน		0.00	9,600.00	9,600.00	9,600.00	9,600.00	9,600.00	9,600.00	9,600.00
3.11 ค่าภาษีการประกอบการ		0.00	1,500.00	1,500.00	1,500.00	1,500.00	1,500.00	1,500.00	1,500.00
3.12 ค่าใช้จ่ายอื่นๆ		0.00	76,000.00	76,000.00	76,000.00	76,000.00	76,000.00	76,000.00	76,000.00
กระแสเงินสดจ่ายรวม		38,670,791.00	38,870,791.00	39,470,791.00	38,983,791.00	38,670,791.00	39,570,791.00	38,670,791.00	38,870,791.00
กระแสเงินสดรับ									
1. จากการผลิตสุกร		53,209,131.25	53,209,131.25	53,209,131.25	53,209,131.25	53,209,131.25	53,209,131.25	53,209,131.25	53,209,131.25
2. จากมูลค่าซากสัตว์		0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	3,840,000.00
กระแสเงินสดรับรวม		53,209,131.25							
กระแสเงินสดสุทธิก่อนภาษี		14,538,340.25	14,338,340.25	13,738,340.25	14,225,340.25	14,538,340.25	13,638,340.25	14,538,340.25	14,338,340.25
ภาษีเงินได้ (35%)		5,088,419.09	5,018,419.09	4,808,419.09	4,978,869.09	5,088,419.09	4,773,419.09	5,088,419.09	5,018,419.09
กระแสเงินสดสุทธิหลังภาษี		9,449,921.16	9,319,921.16	8,929,921.16	9,246,471.16	9,449,921.16	8,864,921.16	9,449,921.16	11,815,921.16

ตารางที่ 20 ระยะเวลาคืนทุนของฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรแบบไม่คำนึงถึงค่าปัจจุบันของเงิน (Pay Back Period : PB)

หน่วย : บาท

ปีที่	เงินลงทุน	กระแสเงินสดสุทธิรายปี	กระแสเงินสดสุทธิสะสม	ผลการคำนวณ
1	19,534,670.00	9,625,421.16	9,625,421.16	3 ปี 0.1 ปี
2		9,625,421.16	19,250,842.32	
3		9,319,921.16	28,570,763.48	
4		8,929,921.16	37,500,684.64	
5		9,319,921.16	46,820,605.80	

จากตารางที่ 20 พบว่า ความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรมีระยะคืนทุนเท่ากับ 3.1 ปี

ตารางที่ 21 การวิเคราะห์ความเป็นความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรแบบคำนึงถึงค่าปัจจุบันของเงิน

หน่วย : บาท

ปีที่	กระแสเงินสดรับ	กระแสเงินสดจ่ายรวมภาษีเงินได้	กระแสเงินสดสุทธิหลังหักภาษี	ที่อัตราคิดลด 7%	ค่าเงินปัจจุบัน
0	-	19,534,670.00	- 19,534,670.00	1.0000	- 19,534,670.00
1	53,209,131.25	43,583,710.09	9,625,421.16	0.9346	8,995,918.62
2	53,209,131.25	43,583,710.09	9,625,421.16	0.8734	8,406,842.84
3	53,209,131.25	43,889,210.09	9,319,921.16	0.8163	7,607,851.64
4	53,209,131.25	44,279,210.09	8,929,921.16	0.7629	6,812,636.85
5	53,209,131.25	43,889,210.09	9,319,921.16	0.7130	6,645,103.79
6	53,209,131.25	43,837,210.09	9,371,921.16	0.6663	6,244,511.07
7	53,209,131.25	44,344,210.09	8,864,921.16	0.6227	5,520,186.41
8	53,209,131.25	43,759,210.09	9,449,921.16	0.5820	5,499,854.12
9	53,209,131.25	43,889,210.09	9,319,921.16	0.5439	5,069,105.12
10	53,209,131.25	44,279,210.09	8,929,921.16	0.5083	4,539,078.93

ตารางที่ 21 การวิเคราะห์ความเป็นความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบ
วงจรแบบค้าถึงค่าปัจจุบันของเงิน (ต่อ)

หน่วย : บาท

ปีที่	กระแสเงินสดรับ	กระแสเงินสดจ่าย รวมภาษีเงินได้	กระแสเงินสดสุทธิหลัง หักภาษี	ที่อัตราคิด ลด7%	ค่าเงินปัจจุบัน
11	53,209,131.25	43,962,660.09	9,246,471.16	0.4751	4,392,998.45
12	53,209,131.25	43,759,210.09	9,449,921.16	0.4440	4,195,765.00
13	53,209,131.25	44,344,210.09	8,864,921.16	0.4150	3,678,942.28
14	53,209,131.25	43,759,210.09	9,449,921.16	0.3878	3,664,679.43
15	57,049,131.25	45,233,210.09	11,815,921.16	0.3624	4,282,089.83
รวม	801,976,968.75	679,927,271.31	122,049,697.43		

NPV = + 66,020,894.37

PI = 2.92

IRR = 48.18%

หมายเหตุ : อัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อ ของธนาคารพาณิชย์ค่าเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์จดทะเบียน
ในประเทศไทย เท่ากับ 7.21

จากตารางที่ 21 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจฟาร์มสุกรแบบ
เบ็ดเสร็จครบวงจรโดยใช้มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) เท่ากับ 66,020,894.37 บาท ค่าดัชนีกำไร (PI)
เท่ากับ 2.92 เท่า และอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน (IRR) เท่ากับร้อยละ 48.18

ตารางที่ 22 สรุปผลการวิเคราะห์วิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจ
ฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร

การเลี้ยง	มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) บาท	ค่าดัชนีกำไร (PI) เท่า	อัตราผลตอบแทนจาก โครงการ (IRR) ร้อยละ	ระยะเวลาคืนทุน (PB) ปี
ฟาร์มสุกรแบบ เบ็ดเสร็จครบวงจร	66,020,894.37	2.92	48.18%	3.1

จากตารางที่ 22 พบว่า ฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรมีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ(NPV) เท่ากับ 66,020,894.37 บาท ตามเกณฑ์การตัดสินใจของ(NPV) มูลค่าปัจจุบันมีค่ามากกว่าศูนย์หรือมีค่าเป็นบวกก็ควรลงทุน ในที่นี้ค่าที่คำนวณได้เป็นบวกหรือยอมรับได้ ดังนั้น โครงการนี้ นำลงทุน ค่าดัชนีกำไร(PI) เท่ากับ 2.92 เท่า ตามเกณฑ์การตัดสินใจ ถ้าค่า PI มากกว่า 1 ควรตัดสินใจลงทุนในโครงการ ในที่นี้ค่าที่คำนวณได้ ได้ถึง 2.92 เท่า ควรตัดสินใจลงทุนในโครงการ อัตราผลตอบแทนจากโครงการ (IRR) เท่ากับ ร้อยละ 48.18% ตามเกณฑ์การตัดสินใจ ถ้า IRR ของโครงการมีค่ามากกว่าอัตราผลตอบแทนที่กิจการควรลงทุน ในที่นี้มีค่ามากกว่าควรลงทุนในกิจการ ระยะเวลาคืนทุน(PB) เท่ากับ 3.1 ปี ซึ่งเป็นระยะเวลาการคืนทุนที่เร็ว สมควรกับการลงทุนในโครงการ

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร ในการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อจัดทำสมมติฐานรายได้และรายจ่ายของโครงการลงทุนฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรด้วยการประยุกต์เทคนิคการวิจัยเอกสารและการสัมภาษณ์เชิงลึกกับเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร 2) เพื่อจัดทำรายงานทางการเงินและอัตราส่วนทางการเงินสำหรับตัดสินใจลงทุนในโครงการ ฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร 3) เพื่อวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินสำหรับตัดสินใจลงทุนในธุรกิจฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรเพื่อตัดสินใจลงทุนในโครงการฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร โดยศึกษาจากผู้ให้ข้อมูลหลัก 4 ราย เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์ซึ่งประกอบไปด้วย 4 แนวทาง คือ 1) ประวัติผู้ให้สัมภาษณ์และข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ 2) การวิเคราะห์เงินลงทุนในการเลี้ยงสุกร วิเคราะห์เงินลงทุนเริ่มแรก และเงินลงทุนระหว่างงวด สิ่งก่อสร้าง อุปกรณ์ 3) การวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการเลี้ยงสุกร 4) วิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการลงทุน โดยวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินด้วยวิธีคำนวณหา แบบไม่คำนึงถึงค่าปัจจุบันของเงินด้วย ระยะเวลาคืนทุน (PB) และแบบคำนึงถึงค่าปัจจุบันของเงินโดยวิธีคำนวณหา มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) และค่าดัชนีกำไร (PI) ที่อัตราคิดลดร้อยละ 7 และคำนวณหาอัตราผลตอบแทนจากโครงการ (IRR) และวิเคราะห์งบกระแสเงินสด งบกำไรขาดทุน งบดุล

สรุปผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ประวัติผู้ให้สัมภาษณ์และข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ลักษณะทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ที่เป็นผู้ประการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรผู้ให้ข้อมูลหลักทั้ง 4 ราย ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 75.00) มีอายุระหว่าง 31-40 ปี (ร้อยละ 50.00) มีระดับการศึกษาประถมศึกษา (ร้อยละ 50.00) การทำอาชีพเสริมของผู้ประกอบการ ทำไร่ (ร้อยละ 50.00) ประสบการณ์การเลี้ยงสุกรอยู่ระหว่าง 6-10 (ร้อยละ 50.00) ลักษณะโรงเรือนที่ใช้เลี้ยงสุกรเป็น โรงเรือนปิด (ร้อยละ 100.00) ขนาดพื้นที่ฟาร์มสุกรอยู่ระหว่าง 6-10 ไร่ (50.00) จำนวนคนงานอยู่ระหว่าง 6-10 คน (ร้อยละ 50.00)

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์เงินลงทุนในการเลี้ยงสุกร

1. เงินลงทุนเริ่มแรก

ค่าใช้จ่ายของผู้ให้สัมภพณ์ในปีแรกของการเริ่มกิจการ ซึ่งเป็นค่าก่อสร้าง โรงเรือนและสิ่งก่อสร้าง ที่ดิน อุปกรณ์และเครื่องมือในการเลี้ยงสุกร รวมถึงค่าแม่พันธุ์และพ่อพันธุ์ พบว่า เงินลงทุนเริ่มในการเลี้ยงฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรเท่ากับ 19,534,670 บาท

2. เงินระหว่างงวด

เงินลงทุนระหว่างงวดในการเลี้ยงสุกรเป็นรายจ่ายที่ลงทุนเพิ่มเติม ในขณะที่มีการเลี้ยงสุกรไปในระยะหนึ่งแล้ว เนื่องจากทรัพย์สินบางรายการอาจหมดอายุการใช้งาน จึงจำเป็นต้องซื้อหามาทดแทนเพื่อใช้งานใหม่ ทรัพย์สินที่ต้องใช้เงินลงทุนระหว่างงวดประกอบด้วย ทรัพย์สินที่ต้องลงทุนเพื่อทุกๆ 2 ปี ได้แก่ พ่อพันธุ์สุกร ทุกๆ 3 ปี ได้แก่ แม่พันธุ์สุกร ทุกๆ 5 ปี ได้แก่ ปุ๋ยน้ำ พัดลมระบายอากาศ พลังตกอาหาร ฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรจะมีเงินลงทุนเพิ่มในปีที่ 3-7 ปีที่ 9-11 และ ปีที่ 13-15

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการเลี้ยงสุกร

ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรเป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก มีรายได้หลัก จากการจำหน่ายผลผลิตในฟาร์มในต่อปีแรก 9,000 ตัว 52,650,000 บาท รองลงมา จากการจำหน่ายสุกร คัดทิ้ง 365,982.50บาท จากการจำหน่ายมูลสุกรตากแห้ง 139,639.25 บาท จากการจำหน่ายกระสอบ อาหารสุกร 53,509.50 บาท รวมรายได้ทั้งปีเฉลี่ย 53,209,131บาท

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ความเป็นไปในการลงทุน

1. แบบคำนึงถึงค่าปัจจุบันของเงิน

ผลการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการลงทุนแบบคำนึงถึงค่าปัจจุบันของเงิน โดยวิธีคำนวณหามูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) และค่าดัชนีกำไร (PI) ที่อัตราคิดลดร้อยละ 7 และคำนวณหาอัตราผลตอบแทนจากโครงการ (IRR) โดยมีมูลค่าปัจจุบันสุทธิเท่ากับ 66,020,894.37 บาท ค่าดัชนีกำไรเท่ากับ 2.92 เท่า และอัตราผลตอบแทนจากโครงการเท่ากับร้อยละ 48.18

2. แบบไม่คำนึงถึงค่าปัจจุบันของเงิน

ผลการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการลงทุนแบบไม่คำนึงถึงค่าปัจจุบันของเงิน โดยการคำนวณหาระยะเวลาคืนทุน(PB) พบว่า ฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร มีระยะเวลาคืนทุนคือ 3.1 ปี ซึ่งเป็นเวลาที่สั้น และยอมรับได้

3. งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

สมมติฐานรายได้ และสมมติฐานรายจ่ายที่ได้จากการเก็บข้อมูล งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับปีแรก มียอดขาย 53,209,131.25 บาท หักต้นทุนขาย 38,669,791.00 บาท เท่ากับ

ขาดทุนขั้นต้น 14,539,340.25 บาท หักค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน 0.00 บาท เท่ากับ ได้กำไรจากการดำเนินงาน 14,539,340.00 บาท หักค่าเสื่อม 919,933.75 บาท และดอกเบี้ยจ่ายเงินระยะยาว 0.00 บาท เท่ากับ กำไรขาดทุนสุทธิก่อนหักภาษี 13,619,406.50 บาท กำไรสุทธิ 8,852,614.23 บาท

4. งบแสดงฐานะการเงิน

สมมติฐานรายได้ และสมมติฐานรายจ่ายที่ได้จากการเก็บข้อมูล งบแสดงฐานะการเงินสำหรับปีแรก มีสินทรัพย์หมุนเวียน เท่ากับ 10,314,197.98 บาท สินทรัพย์ถาวร เท่ากับ 18,614,736.25 บาท รวมสินทรัพย์ทั้งสิ้น 28,928,934.23 บาท มีหนี้สินหมุนเวียนเท่ากับ 541,650.00 บาท หนี้สินไม่หมุนเวียนเท่ากับ 0.00 บาท และส่วนของเจ้าของเท่ากับ 8,852,614.23 บาท รวมหนี้สินและส่วนของเจ้าของ เท่ากับ 28,928,934.23 บาท

5. งบกระแสเงินสดสุทธิ

กระแสเงินสดสุทธิหลังภาษีสะสมตลอดอายุโครงการลงทุน 15 ปี ของฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรเท่ากับ 122,049,697.44 บาท

2. อภิปรายผล

จากการศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร โดยผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ ผู้ประกอบเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรในเขตพื้นที่จังหวัด ลพบุรี

2.1 สภาพการเลี้ยงสุกร

จากการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง ระดับการศึกษา อายุ อาชีพ เสริมมา และประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกร พบว่า ระดับการศึกษาจะมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพราะหากเกษตรกรมีระดับการศึกษาที่ไม่เพียงพอในการรับรู้ข่าวสารทางการเกษตรอาจเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการเลี้ยงได้ ในส่วนของอายุของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา กล่าวคือ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่จะมีอายุการศึกษานักอาชีพเสริมที่นอกเหนือจากการเลี้ยงสุกรยังนับว่ามีส่วนสำคัญในการรองรับความเสี่ยงในช่วงที่การเลี้ยงสุกรประสบปัญหาขาดทุน การประกอบอาชีพเสริมของผู้ประกอบการจะสามารถช่วยกระจายความเสี่ยงในการทำธุรกิจได้ นอกจากนี้ ประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกรของผู้ประกอบการก็มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพการเลี้ยงสุกร เพราะหากผู้ประกอบการมีประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกรจะช่วยลดปัญหาในการเลี้ยงสุกรได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

สภาพการเลี้ยงสุกรมีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพ เพราะการที่ผู้ประกอบการสร้างโรงเรือนที่ใช้เลี้ยงสุกรแบบโรงเรือนปิด สามารถควบคุมอุณหภูมิและความชื้นให้คงที่ตามที่ตั้งไว้ได้ และยังสามารถป้องกันแมลงและสามารถควบคุมเรื่องความชื้น ให้เหมาะสมกับสิ่งต่าง ๆ ได้

และยังป้องกันโรคระบาดจากภายนอกอีกด้วย จึงทำให้ผลผลิตในฟาร์มเสียหายน้อย แต่จะมีการลงทุนมากกว่าโรงเรือนแบบเปิด

สภาพตลาดสุกรมีความสำคัญต่อราคาผลผลิตสุกร หมายถึง ผลประโยชน์ที่ผู้ประกอบการจะได้รับ พบว่า ตลาดรับซื้อผลผลิต หากเป็นการซื้อผ่านโดยตรงระหว่างพ่อค้าและเกษตรกรจะทำให้ราคาผลผลิตที่จำหน่ายได้เป็นไปตามราคาตลาด ไม่ถูกกดราคา หรือน้ำหนักสุกร นอกจากนี้ฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรยังมีปริมาณผลผลิตจำนวนมาก ทำให้มีอำนาจการต่อรองราคาได้ง่าย

ทั้งนี้ ข้อมูลด้านต้นทุน ค่าใช้จ่าย และรายได้ของผู้ให้ข้อมูลหลักภายในปีแรกของการเริ่มกิจการมีค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นคือ ค่าใช้จ่ายในการลงทุนที่ต้องจ่ายในช่วงเริ่มกิจการและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ข้อมูลด้านรายได้ของผู้ให้ข้อมูลหลักมีดังนี้ รายได้จากการจำหน่ายผลผลิตในฟาร์มมากที่สุด เนื่องจาก เป็นรายได้หลักของกิจการ รองลงมา จากการจำหน่ายสุกรคัดทิ้ง จากการจำหน่ายมูลสุกรตากแห้ง และจากการจำหน่ายกระสอบอาหารสุกร ตามลำดับ ซึ่งรายได้ 3 ประเภทนอกเหนือการจำหน่ายผลผลิตในฟาร์ม เป็นผลพลอยได้จากการเลี้ยงสุกร

2.2 การวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการลงทุน

ผลวิเคราะห์ พบว่า ฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร ให้ผลตอบแทนในรูปของกระแสเงินสดสุทธิสะสมสูง แต่มีการลงทุนที่สูงมากและไม่สามารถได้ผลผลิตได้เต็มวงจรภายในปีแรก ผลผลิตภายในปีแรกอาจขาดทุนเหมือนข้อมูลข้างต้นที่ได้คำนวณไว้ และผลผลิตจะเต็มวงจรการผลิตในช่วงปีที่ 2 ของการทำกิจการ

2.3 การวิเคราะห์ความคุ้มค่าในการลงทุน

ผลวิเคราะห์ความคุ้มค่าของการลงทุนของฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร มีความเป็นไปได้ในการลงทุน โดยฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรมีความนำลงทุน ความคุ้มค่าจากการลงทุน มีความสอดคล้องกับผลวิจัยของ วิษณุ วาสนกมล กล่าวไว้ว่า ฟาร์มขนาดใหญ่ที่มีการลงทุนเลี้ยงสุกรจำนวนมาก จะมีระยะคืนทุนที่สั้นกว่า และอัตราผลตอบแทนจากโครงการสูงกว่าฟาร์มขนาดเล็ก ระยะคืนทุนของการลงทุนของการลงทุนเลี้ยงสุกรรูปแบบของฟาร์มสุกรแบบครบวงจรเท่ากับ 2.84 ปี และ อัตราผลตอบแทนจากโครงการของฟาร์มสุกรแบบครบวงจร ร้อยละ 26

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ประกอบการ

จากการศึกษาเรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร สามารถสรุปและเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการประกอบกิจการดังนี้

3.1.1 จากการวิเคราะห์เกี่ยวกับรายจ่ายในการเลี้ยงสุกร ส่วนใหญ่ พบว่า ค่าอาหาร จะมีต้นทุนที่สูง ดังนั้นผู้ประกอบการน่าจะหาวิธีที่จะลดต้นทุนค่าอาหาร โดยเฉพาะช่วงราคา ผลผลิตสุกรมีราคาตกต่ำแต่ราคาวัตถุดิบมีราคาสูง

3.1.2 การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์และประเมินการลงทุนที่แน่นอน ที่ไม่มีความเสี่ยงในการลงทุน ดังนั้นหากผู้ประกอบการจะนำการศึกษานี้ไปใช้ประกอบการตัดสินใจ ลงทุน ผู้ประกอบการควรวิเคราะห์ความอ่อนไหวของโครงการร่วมไปด้วย

3.1.3 หากผู้ประกอบการไม่มีข้อจำกัดเรื่องเงินลงทุน การตัดสินใจลงทุนเลี้ยงสุกร ในรูปแบบการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรจะมีความคุ้มค่าการลงทุนมาก เนื่องจาก วิเคราะห์ งบกระแสเงินสดสุทธิสะสมของฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรมูลค่ามาก

3.1.4 บุคคลทั่วไปที่สนใจการลงทุนเลี้ยงสุกร ควรศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมในการ ลงทุนในรูปแบบฟาร์มอื่น ๆ ประกอบด้วย รวมถึงหาข้อจำกัดและเงื่อนไขต่าง ๆ ประกอบการ ตัดสินใจ

3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

3.2.1 ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นี้ เป็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ เลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรเพียง 4 คนเท่านั้น หากมีการสัมภาษณ์ในปริมาณมากกว่านี้ อาจจะ ให้ผลการวิเคราะห์มีความถูกต้องมากกว่านี้

3.2.2 ควรศึกษาในเชิงเปรียบเทียบกับการเลี้ยงสุกรแบบอื่น ๆ เช่น การเลี้ยงสุกร พันธุ์อย่างเดียวหรือ สุกรขุนอย่างเดียว เพื่อเปรียบเทียบความคุ้มค่าในการลงทุน ว่ากิจการการเลี้ยง สุกรแบบใดคุ้มค่ามากที่สุด

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- จิตโสภณ บุญประเสริฐ และคณะ. (2555). “สภาพการเลี้ยงสุกรของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ
สุกรขุนจ้างเลี้ยงบริษัทเบทาโกรเกษตรอุตสาหกรรม สำนักงานพิษณุโลก.”
วิทยานิพนธ์เกษตรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ คณะ
เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.
- เฉลิมขวัญ ทรัพย์มงคล. (2554). การวิเคราะห์รายงานทางการเงิน. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ณัฐพันธ์ เจริญนันท์. (2542). การจัดการการผลิตและการดำเนินการ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธานี หิรัญศรี และคณะ. (2551). การบัญชีการเงิน. กรุงเทพมหานคร: บริษัทวิทยพัฒน์ จำกัด.
- บุญยัง สรวงท่าไม้. (2554). “การศึกษาโครงการสร้างอุตสาหกรรมการผลิตและแนวโน้มความ
เป็นไปได้ในการพัฒนาโครงการกลไกพัฒนาที่สะอาดสำหรับผู้เลี้ยงสุกรรายกลางและ
รายเล็ก.” วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ
คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บัญชา ธาตุชัย. (2552). เอกสารประกอบการสอนวิชาการผลิตสุกร. จังหวัด: แผนกวิชาสัตวศาสตร์
วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีบุรีรัมย์.
- ประภัสสร บุญมี. (2543). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร:
ประสานการพิมพ์.
- เพชร บูมทรัพย์. (2554). การวิเคราะห์งบการเงิน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.
- เพ็ญศรี ชุนทอง. (2554). “การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนจากการทำฟาร์มโคนมของฟาร์มนำ
ร่องสหกรณ์โคนมวังน้ำเย็น.” การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาเอก
การบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- วรรณิ แกมเกตุ. (2551). วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชร ปาละทา. (2555). ความเป็นไปได้ในธุรกิจฟาร์มไข่ไก่ในพื้นที่อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง.
เชียงใหม่: คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วันดี ทาตระกูล. (2546). สุกรและการผลิตสุกรเชียงใหม่. เชียงใหม่: นพบุรีการพิมพ์.
- วิมลประคัลพงษ์และคณะ. (2543). การเงินธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สุภา จำกัด.

- วิษณุ วาสนกมล. (2551). “การวิเคราะห์เปรียบเทียบการลงทุนของฟาร์มสุกรพันธุ์ ฟาร์มสุกรขุน และ ฟาร์มสุกรแบบครบวงจรในจังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. (2542). **องค์การและการจัดการ ฉบับปรับปรุง(ปรับปรุงใหม่)**. กรุงเทพมหานคร: ซีรฟิล์มและไซเท็กซ์ จำกัด.
- _____. (2546). **การบริหารการตลาดยุคใหม่**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ธรรมสาร.
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2557). **โอกาสและอุปสรรคในการขยายตลาดผลิตภัณฑ์สุกรของไทยใน AEC**. เข้าถึงเมื่อ 10 กรกฎาคม. เข้าถึงได้จาก <http://www.ksmecare.com/Article/การแข่งขันในอุตสาหกรรม>
- สมคิด บางโม. (2545). **องค์การและการจัดการ**. กรุงเทพมหานคร: บริษัทวิทยพัฒน์จำกัด.
- สมาคมผู้ผลิตและแปรรูปสุกรเพื่อการส่งออก. (2557). **อุตสาหกรรมการผลิตเนื้อสุกร**. เข้าถึงเมื่อ 22 กรกฎาคม. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaiswine.org/tabid/168/articleType/CategoryView/categoryId/190.aspx>
- สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน. (2557). **การเลี้ยงและการดูแลหมูในระยะต่างๆ**. เข้าถึงเมื่อ 20 พฤษภาคม. เข้าถึงได้จาก <http://www.saranukromthai.or.th/sub/book/book.php?book=18&chap=9&page=t18-9-infodetail05.html>
- สุปัญญา ไชยชาญ. (2543). **หลักการตลาด**. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พี.เอ.ลิฟวิ่ง.
- สุภางค์ จันทวานิช. (2552). **การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โสภณ ฟองเพชร. (2545). **การเงินธุรกิจ**. กรุงเทพมหานคร: บริษัทเพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า จำกัด.
- เสาวนีย์ ธีระกุลพิเชษฐ. (2551). “การจัดการฟาร์มทั่วไปฟาร์มสุกร.” วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- อนรรักษ์ ทองสุโขวงศ์. (2557). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบัญชีต้นทุน**. เข้าถึงเมื่อ 20 พฤษภาคม. เข้าถึงได้จาก [http://home.kku.ac.th/anuton/cost accounting/introduction of cost.htm](http://home.kku.ac.th/anuton/cost%20accounting/introduction%20of%20cost.htm)

ภาษาอังกฤษ

- Johannes, Jacobus Roelofse. (2013). "Economic feasibility study of the establishment of smallholder pig farmers for the commercial market: Empolweni case study by Johannes Jacobus." Thesis presented in partial fulfilment of the requirements for the degree Master of Science in Engineering (Engineering management), University of Stellenbosch.
- Lemay, Stéphane P., Claude Laguë, and Liliane Chénard. (2002). "Feasibility study for concrete swine buildings and manure storage facilities in Western Canada." Written for presentation at the 2002 ASAE/CSAE North-Central Intersectional Meeting Saskatoon, Saskatchewan, CANADA, September 27-28.
- Masuku, M.B., T. Shabalala, and A. Belete. (2011). "An Application of Discounted Cash Flow Techniques in Feasibility Assessment : the Case of Pig Abattoir for Mafutseni Pig Farmers'Associations (MPFA) of Swaziland." **Asian Journal of Agricultural Sciences** 3, 4: 327-334.
- Ogunniyi, L. T. and O. A. Omoteso (2011). "Economic Analysis of Swine Production in Nigeria: A Case Study of Ibadan Zone of Oyo State." **J. Hum. Ecol** 35, 2: 137-142
- Patania, F., and other. (2012). "Feasibility study of biogas in CHP plant for a pig farm." Department of Industrial and Mechanics Engineering D.I.I.M., Catania University.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์สำหรับฟาร์มสุกร

เขตอำเภอ.....

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....

เบอร์โทรศัพท์ติดต่อ.....

ส่วนที่ 1 ข้อมูลที่เกี่ยวกับเงินลงทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนเลี้ยงสุกร

ข้อมูลเกี่ยวกับเงินลงทุน

ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

1. อายุ.....ปี

2. ระดับการศึกษา.....

3.อาชีพเสริมนอกจากเลี้ยงสุกร.....

4. ประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกร.....ปี

5. แหล่งเงินทุนในการเลี้ยงสุกร

ใช้เงินทุนของตัวเอง

กู้เงินบางส่วนร้อยละ.....ของเงินทุนของตัวเอง

กู้เงินทั้งจำนวน

6. แหล่งที่มาของเงินกู้

ธนาคารพาณิชย์ทั่วไป ดอกเบี้ยร้อยละ.....ต่อปี

ธนาคารการเกษตรและสหกรณ์ (ธ.ก.ส.) ดอกเบี้ยร้อยละ.....ต่อปี

สหกรณ์ออมทรัพย์ ดอกเบี้ยร้อยละ.....ต่อปี

เงินกู้ในระบบ ดอกเบี้ยร้อยละ.....ต่อปี

7. การลงทุนที่เกี่ยวกับที่ดิน

เช่าที่ดิน ปีละ.....บาท

ซื้อที่ดินราคา ไร่ละ.....บาท

ไม่ได้ลงทุนซื้อที่ดิน เพราะเป็นที่ดินมรดก

8. ค่าสิ่งก่อสร้างและโรงเรือนสุกร

- ไม่ได้ลงทุนก่อสร้าง เพราะเป็นทรัพย์สินมรดก
- ไม่ได้ลงทุนก่อสร้าง เพราะเป็นการเช่า
- ลงทุนสิ่งก่อสร้างและโรงเรือนสุกร

รายการ	อายุการใช้งาน (ปี)	จำนวน (หลัง)	เงิน ลงทุน (บาท)	มูลค่า ซาก (บาท)	ค่าซ่อมแซมต่อ ปี (บาท)
โรงเรือนพ่อพันธุ์					
โรงเรือนแม่ผู้มท้อง					
โรงเรือนสุกรอนุบาล					
โรงเรือนสุกรขุนระยะเล็ก					
โรงเรือนสุกรขุนระยะขุน					
โรงเรือนสุกรขุนระยะส่งตลาด					
โรงเก็บและผสมอาหาร					
โรงเก็บมูลสุกร					
บ้านพักคนงาน					
อื่นๆ.....					

9. เงินลงทุนซื้อเครื่องมือและอุปกรณ์ในการเลี้ยงสุกร

รายการ	อายุการใช้ งาน (ปี)	จำนวน (หลัง)	เงินลงทุน (บาท)	มูลค่า ซาก (บาท)	ค่าซ่อมแซมต่อ ปี (บาท)
เครื่องผสมอาหารขนาดตัน					
เครื่องชั่งน้ำหนัก					
เครื่องพ่นยาฆ่าเชื้อ					
รถเข็นอาหาร					

รายการ	อายุการใช้ งาน (ปี)	จำนวน (หลัง)	เงินลงทุน (บาท)	มูลค่า ซาก (บาท)	ค่าซ่อมแซมต่อ ปี (บาท)
รถเข็นพ่อแม่สุกร					
รถเข็นวัตถุดิบอาหาร					
บ่อน้ำ					
พัดลมระบายอากาศ					
ตู้เย็นเก็บน้ำเชื้อ					
ตราขังสุกร					
อุปกรณ์วัคซีน					
อื่นๆ.....					

เงินลงทุนค่าพ่อพันธุ์แม่พันธุ์สุกร

- ราคาพ่อพันธุ์สุกรเฉลี่ย.....บาทต่อตัว
มูลค่าซากเมื่อคัดทิ้ง.....บาทต่อตัว
- ราคาแม่พันธุ์สุกรเฉลี่ย.....บาทต่อตัว
มูลค่าซากเมื่อคัดทิ้ง.....บาทต่อตัว

ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้ต่อปี

10. จากการจำหน่ายลูกสุกร.....ตัวต่อปี
ราคาเฉลี่ย.....บาทต่อตัว
มูลค่ารวม.....บาทต่อตัว
11. จากการจำหน่ายสุกรคัดทิ้ง.....บาทต่อตัว
12. จากการจำหน่ายกระสอบอาหารสุกร.....บาทต่อปี
13. จากการจำหน่ายมูลสุกรแตกแห้ง.....บาทต่อปี

ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายต่อปี

10. ค่าอาหารสุกร

รายการ	มูลค่าต่อหน่วย (บาท)	ปริมาณความต้องการต่อวัน (กิโลกรัม)
อาหารพ่อพันธุ์		
อาหารแม่สุกรอู้มท้อง		
อาหารแม่สุกรเลี้ยงลูก		
อาหารลูกสุกรอ่อน		
อาหารลูกสุกรระยะเล็ก		
อาหารลูกสุกรระยะรุ่น		
อาหารลูกสุกรระยะส่งตลาด		

11. ค่าแรงงาน

ประเภทแรงงาน	จำนวน (คน)	ค่าแรงงาน (บาทต่อคนต่อเดือน)
เจ้าของฟาร์ม		
สัตว์บาล		
แรงงานดูแลฟาร์ม		

12. ค่าวัคซีนและยา

- ค่าวัคซีนและยาสำหรับพ่อพันธุ์สุกร.....บาทต่อปี
- ค่าวัคซีนและยาสำหรับแม่พันธุ์สุกร.....บาทต่อปี
- ค่าวัคซีนและยาสำหรับลูกสุกร.....บาทต่อตัว
- ค่าวัคซีนและยาสำหรับสุกรขุน.....บาทต่อปี

13. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ

รายการ	เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)	รวมต่อปี (บาท)
ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง		
ค่าไฟฟ้า		
ค่าขนส่ง		
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด		

14. ค่าภาษี

- 14.1 ภาษีโรงเรือน.....บาทต่อปี
 หลักเกณฑ์การชำระภาษี.....
- 14.2 ภาษีมลพิษทางกลิ่น.....บาทต่อปี
 หลักเกณฑ์การชำระภาษี.....
- 14.3 ภาษีเงินได้.....บาทต่อปี
 หลักเกณฑ์การชำระภาษี.....

ส่วนที่ 2 สภาพการเลี้ยงและการตลาดสุกรในจังหวัดลพบุรี

สภาพการเลี้ยง

15. เหตุผลของการเลือกรูปแบบการเลี้ยงสุกรในลักษณะของฟาร์มสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร

.....

\

.....

\

.....

\

16. ลักษณะรูปแบบหลังทาโรงเรือนสุกร

รูปทรงหลังทา	ขนาด (ตารางเมตร)	จำนวน (หลัง)	ประเภทของสุกร	จำนวน (ตัว)
หน้าจั่วสองชั้นกราย				
หน้าจั่วสองชั้น				
หน้าจั่ว				
เพิงหมาแหงน				
เพิงหมาแหงนกราย				

17. ลักษณะโรงเรือนที่ใช้เลี้ยงสุกร

- โรงเรือนปิด (Closed System or EVAP)
- โรงเรือนเปิด (Opened System)
- ทั้งสองลักษณะ

18. ขนาดพื้นที่ของฟาร์มจำนวน.....ไร่

19. อัตราส่วนการใช้พื้นที่เลี้ยงสุกรขุน.....ตารางเมตรต่อตัว

20. รูปแบบการระบายความร้อนในโรงเรือน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- น้ำหยด
- พัดลม
- ลมธรรมชาติ

21. ประเภทและจำนวนของสุกรภายในฟาร์ม

11.1 พ่อพันธุ์สุกร

- พันธุ์ลาร์จไวท์ จำนวน.....ตัว
- พันธุ์แลนเรช จำนวน.....ตัว
- พันธุ์คูรอกเจอร์ซี่ จำนวน.....ตัว

11.2 แม่พันธุ์สุกร

- พันธุ์ลาร์จไวท์ จำนวน.....ตัว
- พันธุ์แลนเรช จำนวน.....ตัว
- พันธุ์คูรอกเจอร์ซี่ จำนวน.....ตัว

22. อัตราคัดทิ้งแม่พันธุ์ร้อยละ.....ต่อปี

23. อัตราการผสมแม่พันธุ์คัดทิ้งร้อยละ.....ต่อปี

24. จำนวนลูกสุกรหลังหย่านมต่อครอก.....ตัว
 25. ขนาดน้ำหนักลูกสุกรที่นำมาขุน.....กิโลกรัม/ตัว

สภาพการตลาดสุกร

26. ขนาดน้ำหนักตัวเฉลี่ยของสุกรขุนที่จำนวน.....กิโลกรัม/ตัว

27. การชำระเงิน

- เป็นเงินสด
 ให้สินเชื่อ.....วัน

28. พ่อค้าที่มารับซื้อลูกสุกร

- ฟาร์มใกล้เคียง
 ฟาร์มนอกพื้นที่

29. ราคาสุกรขุนที่จำนวนได้ในตลาด

- ราคาตามตลาดของบริษัทเจริญโภคภัณฑ์ จำกัด (มหาชน) หรือ CP
 ราคาตามสมาคมผู้เลี้ยงสุกร
 ราคาตามที่จะตกลงกันซึ่งเป็นราคาที่สูงกว่าราคาตลาด จำนวนเงิน.....บาท
 ราคาตามที่จะตกลงกันซึ่งเป็นราคาที่ต่ำกว่าราคาตลาด จำนวนเงิน.....บาท

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการเลี้ยงสุกร

30. ปัญหาและอุปสรรคในการเลี้ยงสุกรแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร

สภาพแวดล้อม.....

- การควบคุมจาก

รัฐบาล.....

- โรค

ระบาด.....

- ราคาการจำหน่าย

ผลผลิต.....

- ราคาวัตถุดิบผลิตอาหาร

สัตว์.....

อื่นๆ.....

ภาคผนวก ข
ภาพสิ่งก่อสร้างและอุปกรณ์ในการเลี้ยงสุกร

รถเก็บมูลสุกร

ปั๊มน้ำ

พัดลมระบายอากาศ

กระบวยตักอาหาร

ตราชั่งน้ำหนัก 500 กก.

เครื่องผสมอาหาร

ภาพที่ 13 ภาพสิ่งก่อสร้างและอุปกรณ์ในการเลี้ยงสุกร ชุดที่ 1

ถังอาหารอัตโนมัติ

รถเข็นอาหาร

รถเข็นวัตถุดิบอาหาร

เครื่องพ่นยาฆ่าเชื้อโรค

กรรไกรตัดหูลูกสุกร

กรรไกรตัดหางลูกสุกร

เครื่องเจียรพินลูกสุกร

อุปกรณ์ทำคลอด

มีดผ่าตัด

จับน้ำ

บ่อก๊าซชีวภาพ

ลานตากมูลสุกร

ภาพที่ 15 ภาพสิ่งก่อสร้างและอุปกรณ์ในการเลี้ยงสุกร ชุดที่ 3

เข็มฉีดยา

เข็มฉีดยาอัตโนมัติ

โรงเรือนแม่อุ้มท้อง

โรงเรือนพ่อพันธุ์

โรงเรือนคลอด

โรงเรือนสุกรขุน

ภาพที่ 16 ภาพสิ่งก่อสร้างและอุปกรณ์ในการเลี้ยงสุกร ชุดที่ 4

บ่อบาดาล

ถังกักเก็บน้ำคอนกรีต

ภาพที่ 17 ภาพสิ่งก่อสร้างและอุปกรณ์ในการเลี้ยงสุกร ชุดที่ 5

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นายวาทีตต์ ทรวดทรง
ที่อยู่	122/1 หมู่ 1 ตำบลช่องสาริกา อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี 15220
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2555	สำเร็จการศึกษาปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาการจัดการธุรกิจ ทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
พ.ศ. 2556	ศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและ เอกชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร